

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No.

२४९
घ

Title

काव्य प्रकाश टीका उदाहरण चन्द्रिका

Author

वैद्यनाथः

Extent

४८ पत्र

Age

Subject

अष्टांगार शाल

कायप्रकाश
उदाहरणचंद्रिका व्याख्या

~~२२४~~

२४२

४३ पन्ना

9c. 2395

न २०
काम प्रवृत्ति
दीक्षा
११३

Handwritten text in Devanagari script, likely a signature or name, appearing as "श्री १०८ श्री" (Shri 108 Shri).

3000

(1) 1000

Handwritten scribbles and marks.

Handwritten text, possibly a signature or date, in the bottom right corner.

उदाहरणचंद्रिका

उद.व.

१

श्रीगणेशायनमः निजभक्तधुरीणस्यगिरिकर्तुंगरीयसीम् संभारविः कृताकारं नमामि कुलदेवतम् १ गंगोन्मसितमौलिश्रुं
द्रकलाललितशेखरः सुततं अंगीकृतगलगालोजयतिजयंतीपतिर्जगति २ यत्पदंबुरुहद्वंद्वमिलिंदीकृतमानसाः भक्ताभं
वंतिसिद्धीनांसदनंतामुमांभजे ३ उचुंगकुंभयुगसांद्रविलिप्तचारुसिंदूरयूररुचिरयाजाननायदूरनताखिलसुपर्वकिरीट
रत्ननीराजितांघ्रियुगलायसदानतोस्मि ४ आधायदृदिवादेवीचरणंबुजमादरात् कुर्वेप्रकाशंसेवद्धामुदाहरणचंद्रिकाम् ५ वि
रंतनरुनाम्ब्याः समालोचययामति रचितावैद्यनाथेनरामचंद्रात्मजन्मना ६ कृतिरेषाकृपावद्भिः साधुभिर्धनियंतिः
गुणदोषविभागज्ञैर्नियुगां परिशोध्यताम् ७ स्वाधीनयतिकाकाचिदसकृदुपभुक्तेष्वपिबरेषकरणादिषुत्कंदोससातेषामस्यतोया
देयतांस्वयंतीसखीमाह यः कौमारेति अत्रहिंशस्वययपीत्यर्थकतया अस्त्रिक्रिया आहारेणचयः कौमारहरेवरः स एवयद्यप्यस्ति
चेत्रक्षपास्ता एवयद्यपि संति उन्मीलितमालतीसुरभयः प्रौढः कंदबानिलास्तेचयद्यपि संति अस्मिन्सेवयद्यप्यस्मितथापितत्ररेवारोध
सितत्रवेतसीनरुतलेतत्रसुरतयापारलीलाविधौचेतः समुत्कंठतइत्यन्वयः कौमारंवात्यं परमरसिकतया तदवस्थायामपि संभोगेद्योसा

राम०

१

दनेनदनवान्चोरितवानितिकोमारहरः ततश्चाकृत्रिमप्रेमयात्रताप्रकटनेनानुरागदार्ढ्यध्वननं त्रियनेप्रियत्वेनस्वयमंगीक्रियत
 रतिवारः तेनोभयानुरागलाभः कौमारंनवयौवनमितिआख्यानेतुस्वयमालोच्यवृत्तोनतुपित्रादियारनंआत्कथंचिदाश्रितइत्यर्थः
 निषिद्धलक्षणापस्यानुतथाआख्यानेनमनोरमं सख्यः उपभुक्तामोनेत्यर्थः हिशब्दोः योगव्यवच्छेदार्थइत्यर्थः तदाचयघपीम
 ध्याहार्यैः चैत्रस्वस्यारात्रयः ताएवेतिश्वर्वन् उन्मीलिताविकसितायामालतीतयासुरभयः शोभनगंधाः मालनीचवासतील
 तानतुजातिः चैत्रेतस्याश्रसंभवात् प्रौठाः रसुदीपनादिप्रागल्भ्यशालिनः अतोमंदत्वेव्यविरोधः कदंबस्यधूलीकदंबारम्यस्य
 पुष्पविशेषस्यसंबन्धिनः सर्वदिक्संचारित्वेनकदंगकारवाअनिलावायनः वसंतैकदंबांतरस्यासंभवान् वसंतैककलकुसुम
 वर्णानस्यकविसंप्रदायसिद्धत्वादविरोधरतिकश्चिन् वसंतघनसमययोर्दयोरप्यतुराजयोर्ग्रहणामिनिनुसंप्रदायइतिचूंजी
 दासाः यत्तुदर्शितविरोधेसमाधिमपश्यतांचैत्रेसत्रभाद्रेतिपाठकल्पनंतदुक्करीत्यागतिसंभवादभ्याप्यमेव यच्चतत्रदोषोभ्यव
 नंबर्षत्रौनदीतीरनिकुंजेसुरतावर्णनादिनि तदयुक्तं कच्चनिकुंजेतदनौचित्येपिवीरनिकुंजेअनौचित्याभावान्मेघैर्मेदुरमित्यादौ

उर. च.

२

दृष्टत्वादिति दीपिकाकारः चोः वधारणो तएवेत्यर्थः अत्र च प्रौढा इति श्लिष्टविशेषणबलान्मालसनि लयोर्नयकनायिकात्वप्र
तीतिः वकारोऽप्यर्थोभिन्नक्रमः अस्मीत्यहमर्थकमयम् अमयासैवेत्यस्योद्देश्यलाभात् सैवेत्यस्योक्तं ठाहेत्ववस्थानरने
प्राप्तेत्यर्थः तथापि एतेषामसकृदुपभोगेषु तत्रैत्युपभुक्तेरत्यर्थकं सप्तम्यंतत्रयेय्येति तेन सुरतलीलाविधिरपि नान्यादृशो
येन कीडास्थानैस्तेष्वुक्तं ठास्यादिति व्यज्यते रेवायानर्मदायारोधसितीरे वेन सीवेत सलना विशालतया लतां त एव यत्वेन च सैव
तरुस्त्रद्वेष्टितो वाः न्यस्तारुस्तस्य तलमधोदेशस्वस्मिन् सुरतानुकूलव्यापाररूपाया लीलाकुसुमाभरणादिप्रसाधनादिरूपास्मिन्नास्ते
ष्वुंबनादिरूपावा तस्याविभोसंपादनैवेतां तकरांसमुक्तं ठने उक्तं भवतीत्यर्थः अत्र च वरोपकरणादीनामनुपभुक्तत्वस्य प्रसिद्धस्य
कारणस्याभावे पितृकार्यस्योक्तं ठारूपस्योत्पत्तिकथनरूपाविभावनाऽलंकारः वरोपकरणादीनामस्यंतायादेयत्वस्याप्रसिद्धस्य
कारणस्य विभावनान् आत्मनः प्रकृतिविशेषो वृद्धकालमवधानं वा त्युक्तं ठया विभावनीयमिति दीपिका तत्र प्रकृतिविशेषरस
युक्तं सा चैवास्मीत्यनेन परिहृतत्वादित्यवधातम् अस्फुटत्वेनानुपभुक्तत्वाभावत्वेनाकथनात् एवमुपभुक्तत्वरूपकारणसत्वेय्य

राम०

२

नुत्कंठारूपस्य कार्यस्याभावकथनादिशेषोक्तिर्यनुत्कंठाभावत्वेनाकथनादस्फुटेन खं पार्यति कात्वारहेतुश्चात्र विप्रलंभः स्वा
 धीनपतिकाया अपि क्रीडास्यानाप्राप्त्यादिना सुरतप्रतिबंधेन संभवात् सविमर्गगुहरेफानुप्राप्तौ विप्रलंभीयमाधुर्या न
 नुगुणत्वादवमत्कारित्वनास्फुटः एवं चैव सपाः प्रौढा रसेतन्मध्यगतत्वाद्भीलितमालतीसस्याप्यस्फुटतेति केचित्तु
 तत्रैसाख्यस्नानसमयानुभूतरसार्थः तथा चानुपभुक्तेरानीरस्यासंतोपादेयत्वसूचिकोत्कंठैः वात्रासाधतइत्याहुः य
 त्रु कचिदेवातीरेपरपुंमाकृतसंकेतातद्रनिगोपयंतीसखीमाहेतितास्यवर्णने तदसंतायुक्तं उक्तयुक्त्यावरोपकर
 णादीनामसंतोपादेयत्वपरियोषितविप्रलंभास्वादनास्यस्य स्वारसिकस्योद्धेनेन तथा नास्यकल्पने प्रमाणाभावा
 त् विच्छिन्निविशेषाभावाच्चेतिदिक् १ नायकानयनायप्रेषितांतं संभुजागतां रतीप्रतिविदग्धोन्नमनायिकास्नानकार्य
 त्वप्रतिपादनमुखेन संभोगविह्वलान्युद्घाटयितुमाहनिःशेषेति अयिमिच्छावादिनिबाधवजनस्याज्ञातपीडागमेहतिरतो
 वापीस्नातुंगतासिनपुनस्तस्याधमस्यांतिकं यतस्तवस्तनतटनिःशेषच्युनचंदनमिसाघन्ययः मिच्छावादिनिमयागत्वाव

उदाच.

३

३

ऊधामसाधितोपिनागतइतिमिच्छाभाषणशीले वांधवजनस्यामद्रपसञ्ज्ञातः स्वार्थपरायणातयाः नाकलितः पीडायाच्चागमः आ
गमनं यथातथाविधेः दूतिनतुसखितेनमिच्छाभाषणशीलत्वस्ययोग्यतायज्यतेः इतोममांतिकात्वापीप्रतिस्त्रानायगतासिस्त्रा
नकालानतिक्रमलोभात्नपुनरितिपुनरेवार्थः नैवेत्यर्थः तस्य वद्धधाकृतापराधस्य अतएवाधमस्यपरवेदनानमिज्ञतयाउः खप्र
योजककर्मशीलस्यः अंतिकं समीपगतासीसनुषंगः उक्तार्थसाधकमाहनिः शेषेसादि तवेत्यस्यस्तनतटावैरन्वयः यतः तवस्त
नयोः तदंशान्तममदेशः नतुस्तनसंध्यादि वायीगतबहलयुवजनत्रपाणिः शेषंयुतंस्वलिवेचंदनंयस्मान्नयाभूतं पारवश्यादं
सह्यलग्नस्यस्वस्तिकाकृतिमुजलतायुगलेनतरसैवोन्नतयामुद्रः परमज्ञात् अतएवयुतमित्युक्तंनतुस्त्रालितमिति युवज
नसंसर्द्धेनतत्राप्यनवकाशात् अंग्यपक्षेतुमर्द्धनाधिक्यात्तदमेवतथाभूतमिति व्यक्तमेव एवमधरोनिर्मष्टसगुः निः शेषम्
ष्टः रागोयस्यसतथा उन्नतत्वेनवहलजलसंबंधात्नतत्तत्रौष्ठः युजतयातत्संबंधमायात् अंग्यपक्षेतुचुंबनंनतंतथात्व
मिति किंचनेत्रेहामुपरिभागएवअनंजनरहिते स्नानकालेमुद्रणात्मध्येजलसंसर्गाभावात् अंग्यपक्षेपिप्रांतएवचुंबनवि

राम०
३

धातादनंजनत्वं. हरं च स र्थमिति त्वसंभवदुक्तिकमेव. नेत्रमध्ये चं वननिषेधात्तत्तथा र्यंतवतनुः तन्वी कृशा अतएव शीतवशात्पु
 लकिता. पुस्तकारो मोहमाः संजाना आस्थाः सा तथा भूता. अंग्यपक्षे तु सुरतरसस्मरणात्पुलकोद्गमः अंसं दृशो रतत्वादित्येके
 एवं विदग्धाया गृहता स र्यया वाचो युक्ता साधारणो धेतैषु वाक्यार्थेषु वगतेषु विदग्धोत्तमनायिकात्. दुःशीलत्वादि रूपवत्क्रबोद्धव्यवै
 शिष्ट्यबलादधमपदार्थो दुःखप्रयोजककर्मशीलत्वरूपः साधारणो वाच्यातादशायां तादृशकर्मतरशीलत्वरूपेणावस्थितो अंजन
 यादृती संभोगरूपतादृशकर्मशीलत्वाकारेण पर्यवस्यति. अतएव सदिति अंग्यबोधकत्वादधमपदस्य प्राधान्यं. वृत्तत्वोद्भवादि वैशिष्ट्य
 बलेन विशेषाकारेण पर्यसानेविलंबाभावात्. वदन्यवनादीनां नुस्नानकार्यतया निवृत्तानां योग्यतया संभोगां गभनाश्रेषु च वनादिका
 र्यताप्रतिसंधाने सति तं अंजनद्वारा संभोगगमकत्वमिति विशेषश्च अत्र बलप्रकृतज्ञायां यद्वाधववृद्ध्या विश्वासिमियं च तत्रैव विधेदृष्टमनु
 रक्तास्मिन्तत्कमेवममैव विधिविविधवचना जनिता परितापपात्रमितीर्ष्या हेतुकविप्रलम्भसंचारिनिर्वेदध्वनिः तदनुगुणश्च दृती संभो
 गः चंदन्यवनादीनां च वाच्यानां अंग्यानां च परिमं चं वनाय नुभावानां संभोगात्कर्पद्वारेणो ज्ञेयकानां निर्वेदोत्कर्षकत्वमि

उच.
४

ति. दीक्षितास्तु अधमत्वमपहृष्टं तच्च जासा कर्मणा वामवतितत्र जासा ग्य कर्षणो नमना विकानायक सवक्ति. नापि स्वापरा
धपयवसायिहती संभोगादिहीनकर्मतिरिक्तेन कर्मणा. तादृशं च हती संप्रेषणात्ताचीनं सर्वसोऽमेवेति नो ह्युक्तानाह
मितीतरव्यावृत्त्या संभोगरूपमेव पर्यवस्यतीत्यधमपरस्य प्राधान्यं. निःशेषे सादिवाक्यानि संभोगचिन्हो ह्युक्तानेन न स साहा
यकमावर्ति. तथाहि. उन्नरीया कर्षणो न चंदनच्युतिरित्यस्य चासिद्धिपरिहारयनिःशेषेति ततश्चंदनच्युतः स्नानसाधारण्यव्या
वर्त्तनेन संभोगचिन्हो ह्युक्ताना यतदग्रहणं. स्नाने हि सर्वत्र चंदनच्युतिः स्यान्नवतुस्तनयोस्तरे उपरिभाग एव दृश्यते. इयमाश्लेष
कृतैवेति. तथा तावूलग्रहणविलंबात्ताचीनरागस्य किंचिन्नष्टतेत्यस्य चासिद्धिपरिहारयनिर्मष्टेति रागस्य निःशेषमष्टतो
क्ता. पुनः स्नानसाधारण्यव्यावर्त्तनेन संभोगचिन्हो ह्युक्ताना यतदग्रहणं. धरमानस्य निर्मष्टरागनाचुवनकृतैवेति. एवं
प्रातर्दत्तमंजनं कालविलंबेन किंचिद्विलुप्तमित्यस्य चासिद्धिपरिहारयदुर्मित्युक्तं. हरेमस्य मित्यापाततोर्थः. कालतः स्नानेन वा
सर्वतोऽनलोपः स्यात्तत्र नुलोचनयोः क्वचित्प्रांतएवानंजनत्वमिदं चुवनकृतमेवेति. पुलकिता तन्वीतवेयंतनुरित्यत्रापाततस्त

राम०
४

चीति सहजनानवकीर्त्तनेन घुलकितेति स्नानविन्होपम्यासः पुलकितापितन्वीवर्त्तत इति हृदि स्थितो नयः तेन च स्नानेन पुलकितात
 नुः किंचिदुल्लसितामवनिः इयं नूननयेतिरिति क्लेशजनितावेव तानवपुलकोद्भाविममोद्भूतं. एवं मिथ्यावादिनीति संबोधन
 मपि अंग्यानुगुण एव नायकमाने तु गच्छामीति मिथ्याभाषणारूपे धैर्यवस्यतीति व्याचक्रुः ॥ अत्र वदंति ॥ यदिदं निःशेषे व्याय
 वंतरवाक्यार्थानां स्नानाद्यन्तिद्वारेण अंग्यासाधारण्यं संपादनं तन्न अंगनानुकूलं व्याप्य परपर्यायस्यासाधारण्यस्यानुमाना
 नुकूलतया व्यक्तिप्रतिकूलत्वात्. ओस्मिदं दोषं लंघिते सादौ साधारणानामेवौन्निद्यादीनां चक्रादिवैशिष्ट्यवशादर्थविशेषं
 जकत्वस्वीकारात्. किंचैवं निःशेषे सादिविशेषणवाक्यार्थानां वापी स्नाने बाधवनात्स्नातुंगतासीत्यत्र विरोधिलक्षणाया नगतासी
 ति निषेधस्य तस्यातिकंनगतासीत्यत्र गतासीति विधेश्च प्रतीत्यापन्नौ गतासीत्यंशस्य अंग्यत्वानुपपत्तिः न च भवत्यतपि निःशेषे सादिव
 क्यार्थानां स्नानसाधारण्याद्यधानवतारपितास्यं विषयतदंतिकगमनान्वयानुपपत्त्या लक्षणे वेति वाच्यं. विदग्धायाः स्नानकार्यत्वप्रकाश

उद्व.

५

नमुचेनैव न तत्र काशनेता स्यात्. अथ तदंशसज्जस्यणावेधत्वेऽपि रंतुमिति फलांश एव व्यंग्यत्वमिति चेन्न. त्रयमत्र मपहृत्त्वं तच्च जा
न्याकर्मणावेधादिसंदर्भेणाधमत्वांमयानुपपत्तिवेधनाया उक्तत्वात्. जनागम्यत्वेऽपि वाचानां निःशेषेसादिवाक्यार्थानामधमत्वमव
भवदुक्तरीसाप्रकारांतरेणानुपपद्यमानतया वाच्यसिद्ध्यात्वेन मणारूपव्यंग्यस्य गणीभूतव्यंग्यत्वप्रसंगात्. तस्माद्वाच्यार्थसाधारण्यमे
वेचितं विदग्धनायिकाप्रयुक्तनिःशेषेसादिवाक्यार्थानां. अधमत्वेऽपि प्राचीनानामेव सादानामप्यपराधानामसत्यतां हतीप्र
तिप्रतिपादयितुं न तु संभोगं. विदग्धोत्तमनायिकायाः सखीसमसंस्फुटतया तत्प्रकाशनानौचित्यादिति. तदेतदापातरमणीयं हृदयगोद
वने. आशयानवबोधात्. तथाहि. व्यंग्यतदितरकोटिसाधारण्यस्य वाक्यार्थस्य व्यंग्यकोटिभूयः सहचारग्रहो व्यंजनायामुपयुज्यते प्रकृते
चत।टादिमात्रे चंदनमवादि कं संभोगेन भूयः सहचरितमिति तेन तद्व्यंजनमिति तात्पर्यं. सामान्यतश्चंदनमवादिस्मानसाधारण्यं तदादि
घटितं न स्नानेन भूयः साह।चरितं किंतु संभोगेनैव साधारण्यमावृत्तिरभिप्रेतानतु सर्वथा स्नानमावृत्तिः संभोगैकांतिकतावायेन प्रकाशादि
विरोधात्प्रात्. इयमास्तेष्वहं तैवेसाधैवकारेऽपि संभावनाप्राचुर्यबोधकोवद्गधादेव दत्त एवायमिहादिवत्. अस्तु गस्नानमावृत्तिरभिप्रे

राम०

५

तानत्वेतावतासंभोगैकांतिकत्वं. आर्द्रवसनप्रोक्षणोनापितथाविधवंदनचवादेः संभवादिति नानुमानेन गतार्थता. तथा सति वापी
स्नानव्यवर्त्तने कः पुरुषार्थ इति चेत्. अंग्यबोध एवेति द्रुमः द्वयोः संभावितयोरेक आहृतिबोधस्यापरोक्षेण हेतुत्वस्यानुभवसि
द्धत्वा. अतएवोक्तं सुबुद्धिमिश्रैः. तस्माद्वाच्यं अंग्योभयसाधारणो हेतुरेकत्राधितो मन्त्रपर्यवसती सेवया य इति. यन्नु स्नानव्याह
नत्वे विरुद्धलक्षणाय स्यात्तदंतिकंगतासी संशयस्य अंग्यताहानिरित्युक्तं. तत्रोच्यते. स्यादेवं यदि स्नानव्याहृत्वे विरुद्धलक्षणाय स्यात्
दंतिकंगतासी संशयस्य अंग्यताहानिरित्युक्तं. तत्रोच्यते. स्यादेवं यदि स्नानव्याहृतिर्वाच्यं दशायामवगम्येत. वाक्यार्थप्रतीत्यनेन
रंतु प्रतीतया तया अंग्योक्तेष्वतिनलक्षणवकाशः न हितमेव तथाविधमिति प्राथमिकबोधः. तस्य अर्थसंतर्किं विस्तारयतीति
न्यायालोचनोन्नरभावित्वादिति न तत्र युक्तस्नानव्याहृतिबोधः. अतएव दीपिका कृता पद्यंतराणित्वमायतयाप्युपपद्यमानानितज्ञा
हिमेनैव तदनुकूलार्थमंजकानीमुक्त्वा तद्यथायुतवंदनं न तु स्यात्तद्वंदनं. स्नानयोस्तदं न तु निम्नोन्नभागोपि. निःशेषतो मष्टरा
गोनत्वीधनत्वादश आधारेण पुनरुत्तरोष्ठोपीत्यादिनाः अनुकूलार्थप्रदर्शनं कृतं. अस्तु वा तदंशे लक्षणा. रंतुमिति फलशब्दे च अंग्यत

उद्भवः
६

पाधनित्वास्तेः यन्नुफलांशस्यापिनमंग्यत्वसंभवः अधमत्वमापद्यत्वमिसादिनासंदर्भेण भवतैवार्थोपपत्तिवेद्यताया उक्तत्वादित्यु-
क्तं तदयुक्तं नत्यधमत्वमपद्यत्वमिसादिनाग्रंथेन संभोगं विनाधमत्वस्यानुपपत्तिरुच्यते किंतु नोन्ममनापिकावदति नोद्वा-
दनाहं मिसादिनावक्त्रवैशिष्ट्यप्रतिपादनेनमंग्यपर्यवसानमात्रं एतेन संभोगरूपमंग्यस्ववाच्यसिद्धंगत्वेनगुणीभूतमंग्य-
त्वावप्तिरिति निरस्तमिति कृतं यत्त्ववितेन यत्तु उपनायकमाने तं प्रेषितां तदुपभौमत्वमुच्यते नदी नृवापी स्नानाजनेन गोपयं-
ती हती प्रतिनायिकाया रथमुक्तिरिति भूमिकारचने तन्मनोहरं तथा सति स्नानस्य ह्यसंभुपगतत्वेन तदुपपादकनिःशेष-
सादिवाक्यस्यासंगतत्वापत्तेः संभोगप्रकाशनस्यापि स्नानकार्यप्रकाशनमुखेनैव कर्तव्यत्वात् किंच स्नानतदंतिकगमनयोर्द्व-
योरपि ह्यस्य निवेदितयोरेकसमसत्वे परस्यापि सत्त्वमेव संभाव्यते ननु मिथ्यात्वमिति तदंतिः कगमनस्य मिथ्यात्वोपमा-
सोनिर्वीज्यवत्त्वात् ह्यस्नानभुपगतस्नानसाधने तु प्रतारकतया तदंतिकगमनस्य मिथ्यात्वोपमासंयुक्तइति सदृश्यैराकलनी-
यमिति ॥ १॥ ग्रामतरुणमिति ॥ ग्रामतरुणमुक्ताः पश्यंसास्तरुण्यामुख्यायां सुस्नेहातिशयोक्तामलिनाभवती सन्त्यः ग्रामे

राम०
६

कंतरुणं. तेन दुर्लभत्वसुवनं. ग्रामेति विशेषणानि रंतरसंनिधानान्यकेतदानयोग्यता. नितरं ध्वजं रतिदीपिकाकारः. एवं सति
 दिनांतरेपि संभोगप्रत्याशानुवृत्तौ विप्रलंभस्य लघुत्वापत्तेः. पूर्वोक्तमेव ज्ञायरतिन्याः. ग्रामस्य स्त्रीसमूहस्य संबंधीतरुणारस
 र्थस्तेनौनेकनारीप्राप्यमानत्वं सत्यतश्चित्. परिचितत्वेन मुद्रुर्दृशनेपि त्रिकानुदयाय ग्रामेति विशेषणमित्यस्य. मुद्रुर्वीरं
 जनताभयेन दृशने सातत्यासंभवात्. पश्यत्याभवतीति वर्जमाननिर्देशाभ्यां दर्शनमलिनीभावयोरविरामः सत्यते. जनकीभू
 तदर्शनसमकालतया कार्यसमुत्पत्त्या मालिन्यस्य कथनादतिशयोक्तिरलंकारः. तरुण्यारति. द्वयोस्तत्परात्वोन्मेषपर
 स्मरणुरागोत्कर्षोऽयमते. छायां कांतिः नितरां. अतिशयेतकेचिन्नु. मुद्रुरित्यस्य मलिनाभावतीत्यनेनान्वयः. तेन यदा यदा
 तदनुसंधानं तदा तदानुतापोत्कर्षान्मुत्तमालिन्यप्रकर्षरतिसदृशाङ्गः. तवेसादिमलिनीभावोपयादकंतरुणविशेषणं. न
 वान्नतनार्जुलस्याशोकसमंजरीतया सनाथोयुक्तः. करोयस्य तथाभूतं. अत्र न वेत्यनेन नूतनवस्त्रग्रहणस्योचितेनावित
 कणीयतास्य ते रसाङ्गः. नूतनस्य दर्शनौचित्येन शंकानुदयाय नवेति विशेषणमिति केचित्. उद्दीपनप्रकर्षायेति तत्स्वरसः

उदा.च.

७

एवं संकेतनिकेतनविहहस्तनायकदर्शनकृतमालिन्गविषादरूपमभिवारिभावोत्कर्षमंजनमुखेनविप्रलंभाभासंपुष्पातीति
॥३॥ स्वच्छंदेति॥ मंदाकिनीवः मंदतां अन्नायमिंधादिनियोजना. मंदाकिनी स्वर्गगा. वः युष्माकं. मंदस्मृष्टस्मावो मंदता अन्ता
नं. पापमित्यमे. यायेनाय कृततामिसपुरे. अन्नाय. उटिति. मिघात्. नाशयत्तिसां शीः. सजातीयांतरा दुर्लभप्रतिपाद
कं मंदाकिनी विशेषणमाह स्वच्छंदे आदि. स्वच्छंदं उच्छलत् अच्छं कच्छकुहरेषातेतरेत्यदं वत सच्छुट्याम. छन्मो होयेषां ते
महर्षिभिर्हर्षणाविहिते स्नानान्दिकेयसामितिसमासयोजना स्वच्छंदं स्ववश. ननु वातादिपरतंत्रं. तेन जलवाङ्मयात्
गाभीर्यामिच्छाः स्वस्वच्छंदोऽभिप्रायेऽदृष्टाय त्रतथा उच्छलदितिक्रियाविशेषणत्वे वाः स्वस्वच्छंदेनोच्छलदिति वा. अछं
निर्मलं. कछस्य. जलप्रापदेशस्य कुहरेतरंगकृते विलेष्टातात्तुर्वलादितरत्वे गतिशयेन बलवदित्यर्थः. छातमल्पमितितुन
सम्पक्. स्वच्छंदोच्छलदिसनेनैव वाङ्मयाभात्. इतरंतं मंबुद्धाविशेषणं. छातं ह्रस्वतदितरादीर्घात्संघटितकश्चित्. अं
बुनः जलस्य छटा. पंपरा. मूर्धन्यनश्यन्मोहोऽज्ञानं. अतएव हर्षः स्नानसंप्राप्त्या सद्यगुपन्मासः. यद्वा आह्निकवहिर्भूते सा

राम०

७

पित्रानस्य लाभाय सः ॥ छटा. परंपरा. कांतिर्वातयामुर्ध्वं नृमादुर्भवन्मोहो ह वै चित्संविस्मयो येषामिति व्याख्यानं तु न शब्दस्वर
 मानुसारि. एवं महर्षिसेवितत्वेन तीर्थांतरादतिरेकं प्रतिपाद्यनघंतरादुत्कर्षस्वभावकृतं प्रतिपादयितुं पुनर्विचिन्तयि. उघं
 दित्यादिना ॥ उघं सः प्रकाशमानाः उदारमहांतो ददुराभेकाया सु एवं विधादर्या ४ कंदरा यस्मात्सा तथा भूता. तरंगाभिघा
 तैरुपरिभागमंगेन तासां प्रकाशनात्. तथा. दीर्घा आयाताः अदरिद्राः शाखादिबाहुलेनाकृशाये दुस्मात्तेषां मदमोदी
 र्घ इति द्वेषात् द्रोहः पातनतेनोद्रेक आधिक्यं तन्मया सघुक्ता उमयस्तरंगास्त एव मदुरो निविशे मरोगवो यस्याः सा तथा.
 महोमीति याठे. तेनोद्रेको येषां मेवं विधाये महोमय इति व्याख्येय. दीपिकाकारस्तु. दीपेति भावप्रधानं तेन दीर्घत्वोनादरिद्रा
 रितिलभ्यते. यद्वा दीर्घसंतमेकं मंदाकिनी विशेषणं. तदा चरीषु दीर्घा विसृते स र्घः अदरिद्रेसादि द्वितीयं. यद्वा तत्रापि
 नाकारप्रक्षेपः. दरिद्रत्वं प्रवाहसंबंधात् सुष्ठु मूलतया ग्लानत्वमित्याह. ददुरः पर्वतविशेषः. अमथा कच्छकुरैति योन
 रुक्मया यत्ते. मंदाकिनी च नगंगा. किंतु न घंतरमेव. तत्रैव दुर्गगिरिसंबंधसंभवादिति कश्चित्. रदेतुमसिद्धिविरोधादुपेक्ष्यम्. अ

उ.च.

८

नुमासोः नश्वलंकारः कामजीवातुः अभिप्रायवशेन खंडाविसमरः अमांसो दुर्बलश्चात इति च मोहमिच्छंति मूर्छाया मविद्यायां च स
रय इति विष्णुः मठात्मा यदु निर्भाग्यामंदा इत्यमरः ॥४॥ विनिर्गतमिति हयग्रीवनामा देसो विष्णुना हत इति पुराणा कथा श्रिते हय
ग्रीववधाख्ये नाटके हयग्रीववर्णनप्रस्तावे पद्यमेतत् पंचप्रकृतं हयग्रीवं शत्रूणां मानं घतिं खंडयति मित्राणां ददातीति मानदस्त
थाभूतं आत्मनो मंदिरात् गृहात् न तु नगरात् यदृच्छयापि स्वेच्छया न युयुत्सया विनिर्गतं निःस्पृतं न तु मस्थितं उपश्रुत्
कर्णाकर्णिकया श्रुत्वा न तु हतमुखात् संभ्रमेण स भवेनंद्रेण अया हतैश्वर्येण दौवारिका कान विलंबा सह तया स
यमेव द्रुतं शीघ्रं याति ता यथा कथं चित् निक्षिप्तान तु विस्त्रयं निहिता अर्गलाद्वारपिधानकां छुंयस्यां सा तथा विधा अ
मरावती नगरी भियानि नीलिते संकुचिते अस्त्रिणी यया सानमूलोत्प्रेक्षा र्थलंकारश्च मत्कारविग्रामभूमिरिति नीरस
त्वमित्याहुः ॥ इति श्री गणेशदेवाय नमः साभिमतसद्गमभंगनवैद्यनाथकृतया मुद्राहरणा चंदिकायां प्रथमोऽऽहसः ॥
काचिद्गनायकसंगमापि नीशाकंधनाद्यानयनया जैनवर्हिर्गतं मातरं प्रत्याह मा इति ॥ मातर्गृहो यकरणं मघखलुना स्त्री

राम

८

तिमाधितं लया. तद्गणकिं करणीयमेवमेव न वासरः स्यायीति संस्तुतं मृगभो मातः गृहसंबन्धि उपकरणां. उपक्रियते अनेने सु
 पकरणां अनेधनशाकादि सामग्री अधविलुनिश्चितं. नास्तीति लया साधितं प्रतिपादितं. तत्तस्मात्किं करणीयं कर्तव्यं भ
 रा. वद. आज्ञापयेति यावत्. यतो वासरो विवसः एवमेव. अधुना दृश्यमाना वस्थ एव स्थायी स्थिरो नेति वाक्यार्थः. अत्र नातरित्य
 नेनालंघनीया ज्ञत्वं. गृहे सनेना वश्य कत्वं उपकरणमिसनेना मया सिद्धिपरिहारः. सकलस्य प्रतिवेशि गृहादपि लाभसं
 भवात्. अथे सनेना धैव संपाद्यत्वं साधितमिसनेन सत्वशंकारा हि संलये सनेन स्वकल्पना विरहः. तच्छब्देन हेत्वर्थेनावश्यव
 क्तव्यत्वं. भरो सनेन स्वप्रेराणां. एवमेवे सनेन दिनावसाने लत्वे रणायापि कुलंगनयामयान गंतव्यमिति त्वरया प्रेरयेति वाद्यो
 त्यते. वाक्यार्थेन तु ब्रूवैशिष्ट्यादुपयुनिसमर्थित्वमिति. अने तु. प्रसहं गृहकार्यं आ एतंतं यासौ विहारं कर्तुं मद्गणाकाचि
 न्मातरं प्राप्ताह. मा एरुति. गृहोपकरणां. गृहकार्यं. अधनास्ति. नत्वमदातव्या एतायाममकराय वसर इत्यतिप्रसंगशंका नि
 वारणां. एवमेव. आसंगं विना. तथा च आसंगं विना स्यात्तुमशक्यत्वात् गृहे वकार्याभावात् किंचित्कार्यार्थं बहिः प्रेषयेति तास

उदा. च.

२

पर्यारसाद्ग॥ रदंतुतमसंगच्छेतपदिवासरोनागच्छतीतिपाठः स्यात् नवतादृशः पाठोभवद्विरपिस्तीकृतः किंच कार्यस्यावश्यकत्वं
अत्रज्ञायनेविनानतथाशंकारहितं प्रसुतानावश्यकतयाशंकेवसंभावितेतिस्वव्याख्येवज्ञायसीति॥ ६॥ साहंतीति॥ मि
यानुनयार्थं प्रहितं तमुपभुज्यागतां सर्वी प्रतिनायिकायार्यमुक्तिः॥ साधयंती सखि सुभगं सरो ह्यरो हनासिमत्कृते॥ स
म्दावस्नेहकरणीयसदृशं तावद्विरचितं त्वयेति संस्कृतं हे सखि मत्कृते सदृशं सुभगं सुंदरं नायकं साधयंती आत्मवशं कुर्वती अनु
नयंती वा साहंती शामतीति चंडीदासः साहयं नीति पाठे पिसाधयंती सेवार्थः सरो ह्यरो हनासि र्विन्नासि त्वया तावत् त्वया
तु सन्दावः साधुत्वं विश्वासो वा स्नेहः प्रसिद्धताभ्यां करणीयं कार्यं तस्मदृशं ताम्पायादृशं कार्यं तादृशं चिरविनं फलं नु देवा
यन्नमिति मुख्यार्थः केचित्तु सन्दावस्य करणीयं स्नेहस्य सदृशमुचितमिति योजयंति अत्र च सातापकारायां मुख्यार्थं बाधप्रति
संघातात् सदृशपदेन विसदृशं लक्ष्यते तच्च मत्प्रि परमरो न शत्रुत्वावरणारूपं एवं मत्कृते इत्यस्य लक्षणाया स्वकृत रतिहनासी
त्यस्य सदृशीसीत्यर्थः अथ वामत्कृते क्षणमपि न हनासीत्यर्थः तेन च नायकः सापराधरतिरोषमलं नायिकाया ज्ञानं सामाजि

राम०
५

कान्प्रतिमम्भतइति ७ उश्चरिचलेति. उश्चरस्ययंपश्येसर्थः पश्यनिश्चलनिष्पदाविसिनीपत्रेराजतेवलाका. निर्मलमरक
 तभाजनपरिस्थिताशंखशुक्तिरिवेति संस्कृतं. काचिदुपनायकं प्रतिवदति. विसिनी कमलिनी तस्याः पत्रेवलाका पक्षिभेदः राजते
 शोभते त्वंपश्येति वाक्यार्थस्य कर्मत्वेनान्वयः. समीहितसत्त्वनायवि. शनष्टि. निश्चलेसादि. निश्चलाचासौ निष्पदेति कर्मधा
 रयः. चलनं शरीरक्रियास्थानांतरप्रापिका. स्पंदस्त्वयवक्रियातदप्रापिका. स्पदि किंचिच्चलनरतिधात्वनुसारात्. यद्वा. निश्चल
 जनशंक्या निरुद्योगेति कामुकसंबोधनमिति दीपिकाकारः. अत्राद्वितीयकल्पे संकेतस्थानरूपव्यंग्यस्य वाच्यसिद्धेः गतापत्तिः. एनञ्
 केतस्थानं त्वयानानुसंहितं मेयैवोन्नीतमिति ज्ञानेनैव निरुद्यमत्वसिद्धेरितिकेचित्. निश्चलत्वं स्वमयत्वाधीनक्रियाशून्यत्वं. निस्पंद
 त्वं स्वानधीनक्रियाशून्यत्वमित्यपौनरुक्त्यं. एवं च वातादिसंचारशून्यत्वमपि सूच्यतरमाहुः. निश्चलोचलः पर्वतस्तद्वन्निस्पंदेसर्थः. अथ
 वानिश्चलाष्टयिवीचनिष्पदेसर्थस्येतदयुक्तं. उभयत्रावलपदस्यपरिहृत्यसहत्वात्. षष्ठिवीचकत्वेनाभिमतस्य निश्चलपदस्य स्त्री
 लिंगनियतत्वेन भाषितपुंस्त्वभावात्सुवन्भावानुपपत्तौ निश्चलेति ह्रस्वानुपपत्तेश्चेति. निर्मलेसादि. निर्मलेस्त्वथैमरकतस्य नीलमरको

उचु.
१०

भाजनेपात्रेपरिस्थितांशखशुक्तिः शंखघटितंशुक्तिसदृशं वदनादिनिधानपात्रं न तु मुक्ताशुक्तिः तस्यावलाकावर्णात्वाभावात्
शंखशुक्तिपटस्य तत्रासामर्थ्याच्च. एवं वाचेतनोपमया संनिकक्षोभाभावः सत्यतेत्यापैतिकवमत्कारस्थानं नु संयोगवियोगभे
देन मंग्यद्वयं प्रकाशेयकं केचित्तु नायिकाविरहवेदनां कामुकं प्रतिनिगृहं निवेदयंसाः सत्त्वादिशुक्तिः हेनिश्चलश्चलस
निस्पंदनिश्चलवलाकायां दुतातिशयात्रत्वेनाद्यवसिना सरवीविसिनीपत्रेतापातिशयाद्यपिनाराजते त्वमेवगासपश्ये शंख
शुक्तिरिवेत्यनेन निश्चलत्वातिशयस्तेन च विप्रलंभातिशयो मंग्यरसाद्गुः ८ मुखमिति इंदुवदनायास्त्रनौशरीरेतरुणिम्न उ
द्गमश्चाविर्भावो मोदते स्वकार्यजनने अनियंत्रितोस्त्रीसर्थः प्रहस्यैवेयमिंदुवदनातत्राप्येवंविधेयौवनविजृम्भणामिविकष्टमाप
तिलं विदग्धयुवजनस्येत्येवंवेदोवते सनेन प्रतिपाद्यते अहोमणीयतातिशय इति विस्मयोवा भागेन परमोऽसुखस्थानमुपसं
पचं युवजननयनानामिति हर्षोवा वतामंत्रासंनोषत्वेदानुक्रोशविस्मयरतिकोशात् कथमित्यपेक्षायामाह मुखमिति यतो
मुखं विकसितं प्रसृतं स्मितं रघदिकाशिनयनं स्मितं सास्मदिनाधरमित्युक्तलक्षणाहासविशेषरूपं यत्र तथाभूतं एवं प्रेक्षितं प्रेक्ष

राम०
१०

रांभावेक्तः वशितो वशीकृतः स्वायत्तीकृत इति यावत् वक्रि मावक्रत्वं येन तथा भूतं तथा गतिर्गमनं समुच्छ्रिताधाररूपेण प्रा
 दुर्भूता विभ्रमा विलासा च स्यान् तथा भूता मतिबुद्धिः अथास्तात्पक्षा संस्था परिमितविषयस्थत्वं ययाति भावः अत्र च विका
 सस्य पुष्पधर्मसंस्थिते वशीकरणास्पवेतनधर्मस्य वक्रिमणिसमुच्छ्रलनस्य मूर्तधर्मस्य विभ्रमे संस्था यामर्यादाया स्याग
 स्पवेतनधर्मस्य मतौ मुकुलितत्वस्य पुष्पधर्मस्य स्तनयोः उद्वरत्वं सोत्पुलकत्वस्य वेतनधर्मस्य जघने मोदस्य हर्वस्यावेतने यौ
 वनोद्गमे वाधितत्वाद्विकसितादिपदैः स्वभावसंबंधाग्रयणो नोपदर्शितपदार्थालस्य ते तत्र विकासस्य पुष्पप्रसृतत्वस्य प्रस
 तत्वमात्रेण सामान्यविशेषभावः संबंधः मनोहारित्वं व्यंग्यं एवं वशत्वस्य संबद्धत्वेन सामानाधिकरण्यं संबंधः पूर्वमौघमात्र
 सर्वत्र वक्रताप्रेक्षितस्यासीदिदानीं त्वभिमत एवेति युक्तानुरागित्वं व्यंग्यं समुच्छ्रलनस्य प्रादुर्भूतत्वेन सामानाधिराप्यसंबंधः
 सकलवशीकारित्वं व्यंग्यम् तथा मर्यादासागस्यापि अपरिमितविषयत्वेनैकाधिकरण्यं संबंधः अनुरागातिशयो व्यंग्यः
 तस्य तादृशमतिप्रयोजकत्वात् मुकुलितत्वस्य पुष्पसंस्थानस्य तादृशसंस्थानमात्रेण सामान्यविशेषभावः संबंधः उद्भिन्न

तेन तु सामानाधिकरण्यं. आलिंगनयोग्यत्वं व्यंग्यं. एवमुन्मुखत्वरूपस्योदुरत्वस्योत्कृष्टत्वेन कार्यकारणभावः संबंधः उक्तर्षस्यो
 न्मुखत्वे हेतुत्वात्. रमणीयत्वं व्यंग्यं. एवं मोदस्यानियंत्रितत्वेन समं हेतुहेतुमद्भावः संबंधः. मोदस्यानियंत्रितत्वे हेतुत्वात्. स्मृणा
 यत्वं व्यंग्यमिति. एतानि च कामभावनापरिपक्वबुद्धेः सहृदयस्यैव प्रकाशते. दीपिकाकृतस्तु. विकासेनासंकुचितत्वसंबंधेन
 सातिशयत्वं लक्ष्यते. सौरभादिव्यंग्यं. वशीकरणेन स्वाधीनत्वं लक्ष्यते. अभिमतविषयप्रवृत्तिः संबंधः. समुच्छलनेन वाङ्मयं लक्ष्य
 ते. प्रयोज्यप्रयोजकभावः संबंधः. वङ्गलं हि समुच्छलति. संस्थापयनेनाधीरत्वं लक्ष्यते. हेतुहेतुमद्भावः संबंधः. सर्वमुग्धतया गु
 रुजनसंनिधौ प्रियतमे व्यंग्यीकृतमर्यादा मतिरासीत् रदानां तु भौगध्यसागान्नतथेत्यनुरागातिशयो व्यंग्यः. मुकुलितत्वेन काठिन्यं
 लक्ष्यते. निविडावयत्वं संबंधः. कठिनं हि तद्भवती साङ्गः ॥२॥ श्रीपरिचयादिति ॥ जज्ञानमभिज्ञा अपि जनाः प्रियो लक्ष्म्याः परिचयात्
 संवर्षात् विदग्धावांचतुराणां यानि चरितानि चेष्टितानि तेषामभिज्ञाज्ञातारो भवंतीत्यन्वयः. अत्र दृष्टांतमाह. उपदिशती सादि. पचायौ
 वनस्य मदो हर्षभरति यावत्तसः स्वकामिनीनां स्त्रीणां ललितानि. सुकुमारतयांगानां विन्यासो ललितं भवेदित्युक्तं लक्षणा ललित

प्रमतीनविलासविबोकादीन्हावान् वद्रवचनस्याघर्थत्वात् संचरणादर्शनवचनहसितादिगतभंगिविशेषानितिकेचित् य
 तु ललितानि विभ्रमानितिव्याख्यानंतत्रचविभ्रमाललितंतथे समरतिप्रमाणोयमसंतभ्रंतिविलसितं स्त्रीणां विलास
 विबोकविभ्रमाललितंतथा हेलालीले समीहावाः क्रियाः शृंगारभावजाति कोशवाक्यसविलासादिषुहावपदशक्तिप्रतिपाद
 नार्थत्वादिति उपदिशति अज्ञातानि ज्ञापयति अत्रावकरणाकाज्ञातज्ञापनस्योपदेशपदार्थस्यवक्तृधर्मत्वेनयौवनमदेवाधा
 त्सामामविशेषभावसंबंधेनाज्ञातज्ञापनमात्रं लक्ष्यते ललितज्ञाने नायासो व्यंग्यः प्रयोजनं सदृशसदृश्यवेद्यम् उपदे
 शदनायासेनज्ञानमित्यस्यप्रसिद्धत्वात् मदीरेतसिकस्तूर्यागर्वैर्हर्षभदानयोरिति विश्वः प्रभुः ज्ञानेः अनिरपेक्षत्वं मंगमि
 ति तन्न तस्मदस्वेत्येवकारवाच्यत्वादिति ॥ १० ॥ एहमेवेति ॥ सौंदर्यातिशयशालिमानयनगोवरमगतायागुणाश्रवणमात्रज
 नितानुरागेरानायकेनावस्थायां पृथ्यायां हसाद्यमुक्तिः ॥ एतावन्मात्रस्तनिका एतावन्मात्राभ्यामक्षिपत्राभ्यां एतावन्मात्रावस्था
 एतावन्मात्रैर्दिवसैरितिसंस्कृतं परिमारोदहप्रलयः एतावत्परिमारो आमलकादिपरिमारोस्तनौयसाः सातथाभूता एवमेता

उरुच.

१२

१२

वसरिमाणां ययोस्ते एतावन्मात्रे विवक्षितकमलदलादिपरिमाणो ताभ्यामाक्षिपत्राभ्यां नयनदलाभ्यामुपलक्षिते सार्थः उपलक्षणेन
तीयानुशासनात् तथा एतावत् विवक्षितं परिमाणं दीर्घादियस्याः सा तथा भूता अवस्था स्वरूपं यस्याः सा तथा एवमेतावत् बुद्धिस्पृष्टं
परिमाणं संख्यायेनां तथा विधेरिव सैलं स्तरायां संवसरैरुपलक्षिता परिधिर्नै नियावत् वर्षकथनस्यैव प्रायशो लोक व्यवहारसि
द्धत्वात् दिवसैरिति करणे वा तृतीयं अत्र मुकुलाकारहस्ताभिनयेन स्तनपरिमाणा विशेषेण दलाकृतिना तेन नेत्रपरिमाणा विशेषे
ण उच्चतापुष्टिप्रदर्शकेन तद्विशेषे अंगुलसंख्यायां दिवससंख्यायां विशेषेण बुद्धिस्पृष्टमात्रशक्ता एतावच्छब्दानियमितशक्तयः
यत्प्रोषितं प्रति तत्कलत्रावस्था कथनमिदमिति तन्नातिसमीचीनं दिवससंख्या कथना सामंजस्यादिति ११ भद्रात्मनश्चिन्तय
स्पृष्टकृत एतः करोहस्तः सततं निरंतरं दानं सवितरणा संबंधियं दंतु तस्मै केन सुभगः शोभनौ भद्रिसन्वयः कीदृशस्य सुभद्रः
शोभन आत्मा स्वरूपमंत्रः करणां वा यस्य तथा भूतस्य तथा दुरधिरोहा अनाध्व्यातनुः शरीरं यस्य तथा भूतस्य एवं विशाले म
हतिवंशे कुले उन्नतिर्महत्वं यस्य तथा वियस्य विशालसवंशस्योन्नतिर्यस्मादिति वा तथा कृतः शिलीमुखानां वाराणां संग्रहः समी

राम०

१२

चीनोयहोः भ्यासदाघं येन तस्य तथा अनुपसृता अवाधिता गतिज्ञानं यस्मादृशस्य अनुपसृतानां निर्दुष्टानां गतिर्हितकर्त्रेति
 दीपिकायां परान्शत्रून्वारयतीति परवारास्तप्तेति राजपक्षे गजपक्षे तु यस्य परवारास्य श्रेष्ठगजस्य करः शृङ्गादंडः दानां
 बुभुक्षजलं महात्मनो भद्रजातीयस्य भद्रो मंदो मगश्चैवेत्युक्ता एते षोडशगजयो नयस्सुक्तेः तथा दुःखेनाधिरोह आरोहणं यस्या
 स्तादृशी तनुर्यस्येति असुचत्वात् विशालवंशवत् दीर्घवणुवत् उन्नतिरुच्चतायस्य यद्वा विशालावंशस्य पृष्ठदंडस्योन्नतिर्यस्येति
 शिला मुखाम्रमराः संग्रहश्चाकर्षणी अनुपसृतगतः अस्वलितगमनस्य धीरगतेर्वैत्यर्थः अत्र प्रकरशास्त्राजहन्ता तोवाच्योग
 जहन्ता तस्मै ग्यरति ११ वृत्तिश्रीमत्तसदुपायश्च वैधनाय कृता यामुदाहरणवद्विकायां द्वितीय उच्चासः ॥ एकाकिना
 नदीगताया च व्यासाः कुतो यमीदृशः अमरतिवितर्कयं नीसमानशीलां प्रतिवेशिनीं प्रतिकाविदाहः अपि डलमिति अतिष्ठु
 लंजलकुंभं गृहीत्वा समागतास्मि सखिन्वरितं अमस्वेदसलिलनिःश्वासनिःसहा विश्राम्यामि क्षणम् विउत्तमिति पाठे वियुत्त
 मित्यर्थः सखी त्वप्रतार्यता ध्वननं अतिशयेन पृथुलं महान्तं जलसंकुंभं तेन दुर्वहत्वं गृहीत्वा समागतास्मि न तु मध्ये विश्रामः त्व

उदा. व.

१३

13

रितमिति सेदातिशययोग्यताध्वन्यते. अमाद्यौ सेदसलिलनिःश्वासाताभ्यां निःसहानिर्वत्तावलितुमक्षमेति यावत्. सलिल
लोभ्यास्वेदवाङ्मल्यं न्यते. अतः क्षणं विश्राम्यामि विश्रामं करोमि. तथा चैवं विधुं कुं भवहनजमोयं अमोनामथाशं किष्ठा
इति रतगोपचंगम्यते १३ ओस्मिदमिति. कृतकामुकोपभोगां हती प्रतीयमुक्तिः औन्निर्यं दौर्वल्यं चिंता अलसत्वं सनिः
श्वासितं. मम मंदभागिन्याः कृते सखितवापि परिभवति ॥ महकैरं मदीयमिति वा. तु हेति कर्मणि षष्ठी. परिभवतीत्यस्य हिंसा र्थत्वा
दिसाङ्गः. तु हेति द्वितीयांतमेव. तथा तु शासनादिति दीपिका. तदा तु त्वामिति संस्कृतं. तु हेवीत्यनंतरं अहहेति कचित्साठः सनयुक्तः. वृ
त्तहानिहोषादितिकेचित्. तन्न. गाथाभंगे पिछंदोनराभंगादिति चंडीदासः. हे सखि सन्निःश्वासितं औन्निर्यादिकं कर्तुं मंदभागिन्या
मम कृते मदर्धं त्वामपि परिभवति पीउयतीत्यन्वयः. निःश्वासितं निःश्वासस्तस्य हि नं उन्निद्रस्य गतनिद्रस्य भाव औन्निर्यं. मंदः अ
लसः भागो भागधेयं विधुतेः स्याः सा तथा. मां तावत्परिभवसेव. मत्कार्यार्थं मनागमनादिकामुकप्रसादनव्यापारेण त्वामपीत्यपे
रर्थः मदीयमिदं र्थं तु मदीयमेतत् त्वामपि स्नेहवशात् परिभवतीत्यर्थः अतस्त्वं सखीति संबोधनं. एतेन स्वीयस्य औन्निर्यादेरप्यपरिभाव

राम०

१३

कलायोगास्वीयसजातीयलक्षणोत्पत्तिः एकेनोभयपरिभवामावेय्यसमुच्चयानुपपत्तेश्च अत्र बोद्धव्यं वैशिष्ट्येन कासुकोपभोग
 अस्तिः भागोरुपादके प्रोक्ता भागोर्ध्वैकदेश्येति विज्ञः ॥ २४ ॥ तथा भूतामिति वेणीसंवारो आर्य एवं युष्मासु प्रतीयेषु कदाचि
 त्त्विद्यते गुरुरिति सह देवोऽयं नंतरं गुरुः किं रे दमपि जानातीत्युपक्रम्य भीमसेनोक्तिरियं अत्रेत्यमिसध्यात् स गुरुर्गौरवेण साक्षा
 दनभियोजोयुधिष्ठिरः इत्थं विन्नेमयि त्विद्यते नेनेति विदो मात्सर्यं भजति कुरुषु अथापि एवं दुरवस्थायां गमयितुं भजतीति सोपहास
 काकः खेदहेतुमाह नपरेव सदः सभातस्यां पांचालदेशाधिपस्य राज्ञस्तनयां जन्मप्रभृत्सु परिभूतां अस्मत्सरिय हेतोर्वतथा
 भूतां स्त्रीधर्मिणी दुःशासनादृष्टकेशपाशाविशिष्य भवसंनिधावपि अवाच्यावस्थादृष्ट्वा खेदं भजतीत्यन्वयः उचितं स्थितं
 मिति भावेन प्रत्यये द्वितीयादृष्ट्यस्य कर्म तथा च वक्त्रलधरेण स्माभिर्वने व्याधैः साहं न तु वानप्रस्थनृपादिभिर्यदुचितं विराट्
 स्य राज्ञावासे गृहे अनुचितस्य सदादिवेषस्य आरंभेणानिभूतं गुप्तं यथा स्यात्तथा स्थितं च दृष्ट्वेत्पर्यः दीपिकाकृतस्तु दृष्ट्वेत्तदु
 चितमित्यनेन समानकर्तृकं संनिधानात् तेन पंचानामपि तद्दर्शनं लभातरसाङ्गः अर्वाचस्तु वल्कलधरे व्याधैः सहोपितं मां दृष्ट्वा

उदा. च.

१४

विगटस्यावासे स्थितं च मां दृष्टेऽर्थमाहुः अत्र काकु वैशिष्ट्यान्मा सूर्यस्यासंतानौ चिसंध्वन्यते ॥ १५ ॥ तरश्चा रतिः तदाममगं उस्थलनिम
ग्रां दृष्टिं न नयस्य नत्र रदानीं सेवाहेतौ च कपोलौ न सा दृष्टिरिति संस्कृतं नायिकाभयेन निकटवर्तिनी मग्ना सा दृष्ट्वा पहाय नायिका क
पोलगतं तत्प्रतिविंबं नायिका मुखावलोकनमिवेण पश्यंतं नायकं प्रतिप्रतिविंबापगमे दृष्टिविकारेण ता तरहस्याया नायिकाया
इयमुक्तिः ॥ तदा सा ॥ कामिनी मसं निधावासीत् निमग्ना अनिमेषतया तथाभूता मिव तामिच्छामिति पाटेन मिनां निहिता मिसर्थः
सेवाहमिति तदवस्थे वेसर्थः सा स्निग्धा निमेषा तथा वसुवी सान्निध्यातिरिक्त सकल सत्वेना दृश दृष्टिविरहस्त देदानीं पदात्म
कवाक्पगम्यः सखा सान्निध्याभावस्य प्रयोजकत्वमवगमयतीति वाक्पवैशिष्ट्योदाहरणं ॥ १६ ॥ उद्देशोयमिति नायिकां प्रतिर
मणार्थिनः कामुकसोक्तिरियम् दृष्ट्वा वा हेतुन्वि कंदर्पवेदनया तनुता योगिनि श्रूयं नर्मदायाः नर्मदातीति नर्मदानतुयया
कथंचित् नदीतस्याः उद्देशः उद्धोद्देशः स्वलनभयेन संवृता मनवेलोकनीया स्तुती सन्वयः उद्दिश्यते दृष्ट्वा देवं जनेन पुन
र्गम्यतरति निर्जनत्वं सच्यतरति दीपिकायां कीदृशस्तत्राह सरसे सादि सरसानां स्निग्धानां कदलीनां श्रेणोपेक्षया शोभातया चति

राम०

१४

शायी अतिशयितः अत्र सरसत्वेन शुद्धपर्णाध्वनिगहितं श्रेणीत्वेन वृष्टं नंगम्यते तथा कुंजानामुत्कर्षणं गुंजन्मधुकरकरं वि
 तकुसुमसमध्यादिरूपेणांकुरितः अभूतप्रादुर्भूतः रमणीमांविभ्रमो विलासो यत्र सः तथा चानुसन्नविलासानामपिनवन
 वीन्मेषशालिविलासो दयात्भवसाः कामवैमुख्येदुरुन्नं व्यसनं स्यादिति भावः न केवलमेतावदेव वैमुख्ये बाधकं किं त्वन्यदपि
 बलवदस्तीत्याह किंचेति एतस्मिन् प्रदेशे ते शैत्यमांघ्र्यसौगंध्यावन्नया प्रसिद्धाः वाताः वांति कीदृशाः सुरतस्य सुहृदः अमघर्मा
 घपतोदनेन निरतिशयानंदमयत्वरूपसुरतोत्कर्षहेतवः अमापनयनेन पुनः पुनः प्रवर्त्तनया सुहृदस्तमेपेषां वातानामग्रे
 मनोभूः सरतिचलति मनोभूत्वेन सचेतसांदुःपरिहरति ध्वन्यते मर्मसत्तेतिकेचित् कलितो धृतः अकांउ अनवसरे निमिन्ना
 भावे रतियावत् कौयोयेन सः सुरतवैमुख्ये तु दृढं कुयितः किमिव न करिष्यतीति व्यज्यते अत्र वाच्यसदेशाद्देहकृत् विशेषणवै
 शिष्ट्यात्कामुकभिप्रायव्यक्तिः १७ काचित्संकेतार्थिनं तदस्य तयेव संनिहितं मुयपतिं प्रति संकेतकालसूचनाय प्रतिवेशिनी
 प्रसाह गोर्ल्वरतिनृदसनाईमनाः अश्रूमीगृहं भारे सकले सरामात्रं यदिसंध्यायां भवति न वा भवति विश्रामरतिसंस्कृतम् अ

उदा. च.

१५

15

रासमरा इति पाठे त्वनन्यमनारतिहोर्दसनंतरं रावरे सधिक पाठे केवलमिति बोध्यमनुदति. प्रेरयति. अनार्द्रमकराणां. तेन प्र
मादिया जालं वनेनां पिनावकाश इति ध्वन्यते. गृहभारे गृहकार्यनिर्वाहः सकलदसनेन सार्वकालिकी व्यग्रता सच्यते. यदि स
रामात्रं विश्रामो भवति तर्हि सध्यायां. अथवानभवतीति योजना अत्र कामुकसंनिधित्वरूपादन्यसंनिधिवैशिष्ट्यात्संकेत
कालसूचनाभिप्रेक्षितः १८ सुखं इति श्रूयते समागमिष्यति तव प्रियो घमहरमात्रेण एवमेव किमिति तिष्ठसितत्सखि
सज्जय करणीयम् उपपत्तिं प्रत्यभि सत्तुं प्रस्थितां नायिकीं निवारयितुं सख्याय मुक्तिः समागमिष्यतीति श्रूयत इत्यन्व
यः श्रूयते न तु विरकालं श्रुतं. सम्यक्पूर्णा कामागमिष्यति. प्रिय इति सोलुं दोक्तिः. अथ न तु दिनांतरे प्रहरे मात्रेणान
विलंबेन. एवमेव. तदीयभोजनाद्युपयोगिमापारगहितेन. करणीयं रंधनादिकं सज्जयसाधयेत्यर्थः अत्र विदितरहस्यास
ख्याकृतसप्रियागमनप्रस्तावस्य अभिसरणाप्रकरणकृतत्वरूपा द्वैशिष्ट्यात् प्रस्तावपदवाच्यस्य प्रकरणात्प्राप्तिसंबंधे
धित्वरूपां द्वैशिष्ट्यान्निवारणां व्यज्यते १८ अमत्रयूयमिति हे सख्यः स्वयं अमत्र. रतो ह्यं. कुसुमानामवचायं हस्तेनादानं.

राम ०

१५

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

उदा.च.
१६

रियम् मयि हारस्योपांते समीपे निरन्तरे निर्व्यवधानेः संतसंनिहिते सति तथा प्रकृतयानाधिकया सौंदर्यस्य सारणां श्रीः संपात्तिर्यत्र सौ-
दर्येण सारणां श्रेष्ठानां मिव श्रीः शोभा वा यत्र तथा भूतया उरुयुगं प्रोत्सास्य प्रसार्य यस्मिन् सारसमा सक्तं संबद्धं समासादितं स्थापितं-
यथाभावे कृतप्रसयः तथा च समासं प्रापितमिदं सार्धं तथा शिरःसंबन्धिं शुकं पुरतः मुखोपरि स्थानीतं चले च पले लोचने अधः स्थितं
संचारिते वाचः वचनस्य तत्ताना विधेः प्रसारणं सखीषु प्रवर्तनं निवारितं दोह्यते भुजलते संकोचिते आकुंचमिथः संयोजिते रस्य-
अत्र पंचमिर्विषयार्थैरुत्सासनादिवेष्टा वैशिष्ट्यात् क्रमेण स्पष्टकालिङ्गनगद्यगमनसूर्यास्तसमयकोलाहलराहित्यपारितोषि-
कालिङ्गनानि व्यञ्जते अधस्त्यनेन तत्कृतेशरीरकार्श्यमिति केचित् तैश्चातुरात्मा स्मीतिरहं संघोसते तत्र स्पष्टकालिङ्गनस्वरूपं-
समागतयोः प्रीतिलिङ्गघोतनार्थमालिङ्गनचतुष्टयं स्पष्टकं विद्धकं उद्धृष्टकं पीडितकमिसुषुप्तकं संमुखागतायां प्रयोज्याया-
ममाप्रदेशेन गच्छतो गात्रे गात्रस्पर्शनं स्पष्टकमिति वात्स्यायनसूत्रे दर्शितं हारस्य सैव प्रियसद्हरात्स्वर्गैः स्यान्ना न्येवमे ल-
पित्वा स्पष्टकं नामालिङ्गनमित्यमे ३२ अत्राण्येति अश्रून्निमज्जति अत्राहं दिवसकं प्रलोकय मायधिकराग्रं धशया या

राम०
१६

मावयोर्निमस्यासीतिसंस्कृतम् स्वयंदृष्ट्यादयमुक्तिः अज्जेतिपाठे आर्यासाध्वीनविदग्धा निमज्जति वार्द्धक्यान्निस्संरंशेतेनतुजा
 मद्रूपा तेनशंकारहिसं अत्रतनेभिन्नस्थलेअहंअहमेवनामसहिताअत्रत्वापबोधकपदानुत्पत्तिनिद्राहिसंस्वप्नअज्जते दिवस
 कमितिनिंदायांकप्रसयः तस्यसमागमप्रतिकूलत्वात् द्वितीयाचासंतसंयोगे दिवसकं व्याप्येत्यर्थः दिअहएइतिपठेदिवसकेप्रलो
 कयसम्यगवलोकय पथिकरात्रंधेतिवरहस्यगोपनाय पथिकत्वेनअमाहिस्मरणयोग्यतायावायं धत्वेनबुद्धशय्यायतनप्रसक्तैर्घो
 तनात् अमथाः प्रसक्तनिषेधेरहस्यभंगापत्तेः महत्सावयोरित्यर्थेनिपातः स्वमात्रोपादानेरहस्यप्रकाशापत्तेः तरुणानयास्वशय्या
 यतनस्यासंतानुचितत्वाद्वास्वमात्रोदकनेपिनदोष निमस्यसि शयिष्ठाः शिमज्जंरं शिमज्जहिंसीतिपाठेनिषीदति निषेस्यसीति
 संस्कृतं अत्रगृहेविद्यमानायाः अस्माअतिवृद्धतयावधिरनिश्च्युत्वादियोगादस्यस्वाप्तत्वात्तिः शंकंभवहरेतिवरुप्रतियाघ
 वेशिष्पात्यतीयतइतिदिक् २३ इतिश्रीमत्तुदुपारम्यश्रीरामभट्टात्मजवैद्यनाथकृतायामुदाहरणचंद्रिकायांतृतीयउत्तासः
 तालेति तद्यजायंतेगुणाय दातेसहृदयेर्गत्संते रविकिरणानुगृहीतानिभवंतिकमलानिकमलानीतिसंस्कृतम् यदातेप्रसिद्ध

उदा.च.

१७

१७

कमलानि

गुणाः सत्त्वदैर्गत्यन्तेतदागुणाउत्कर्षहेतवोजायंतेभवन्तीसन्वयः दृष्टान्तमाह। रवीत्यादि। अनुगृहीतानिस्पृष्टानिकमलानिरेसु
रभीणिआल्हादकानिवाभवन्ति। अत्रातथाभूतेषुकमलत्वजासभावोव्यग्यः कमलपदलक्षणात्मः इदंचकाव्यप्रदीपगतंपद्य
म् २४ त्वामस्मीति अस्मीसहमर्थः एवंवयतरसध्यात्स यतोः त्रिविदुषामसाधारणज्ञानवतांसमवायः एकवाक्यतापत्र
समुदायस्तिष्ठति तैस्मात् आत्मीयांश्चप्रतार्यामितिमास्याय अवलंब्य अत्रस्थितिंविधेहि। इतिवाक्याद्यस्यत्वामुपदेशार्हं अ
हमात्मवच्चि। उपदिशामीत्युपदेशक्रियाकर्मत्वेनान्वयः आदायेतिपाठेगृहीत्वा अवलंब्येतियावत्विद्वत्समवायात्मीयशब्दा
नामाश्रुपरपराभवपरानभिभवनीयत्वा बाध्यत्वानिदर्शितलक्षणात्मलानिचंग्यानि। एवंत्वामहमित्यनयोवश्योपदेश्यहि
ताहितत्वालंघनीयात्तत्वे वचीसमवादरणीयत्वमिति। केचित्तुस्थितिश्चेनापि सावधानस्थितिर्लक्ष्या विपक्षध्निद्रमेक्षित्वं
ग्यमित्याहुः २५ उपरुतमितित्वयायद्वहूपरुतंतत्रदिष्येकिमुच्यतेकिंचाच्यं वद्वत्त्वात्तुं न शक्यत इत्यर्थः भवतापरं केवलंसुजन
ताप्रयिताप्रकटिता तथावसौजन्मप्रयुक्त एवेतावानुपकारो न तु प्रत्युपकारलाभाद्युपाधिप्रयुक्त इतिभावः हेसखेततः यस्मात्सु

राम०

१७

जनताप्रचितातस्मात् ईदृशमेव सदा विदधत कुर्वन् शरादां वर्षाणां शतं व्याप्य सुखितं सुखयुक्तं यथा स्यात् तथा आसुतिष्ठेति मुख्योर्थः स
च प्रकरणादिनावुद्ध्यकारिभावं प्रतिवाधितो विपरीतं तस्य यति तद्यथा उपकृतं अयकृतं सुजनता दुर्जनता सखे शत्रो सुखितं दुःखि
तमिति अपकाराद्यतिशयोक्त्यः एवं विधा प्रकारेण प्रियवादित्वात् त्वसाधुत्वं वा तवोपकारापकारविवेको नास्तीति वा तदीयको
दित्यंभ्यमितिकेचित् २६ सेयमिति सेयं ग्राणे अग्रीमममनसः सकाशात् लोचनगोचरंगतेति संबंधः सापदनुध्यानसंता
नेनैतावान्कालो गमितः गोचरमिति भावप्रधाननिर्देशाद्गोचरत्वमिदं सर्वं पूर्वमनसे वासीत् अधुनावहिरपि दृष्टे सत्यः कीदृशी
श्रंगेषु नैकश्रंगेषु सुधारसस्य अमतरसस्य छटावृष्टिः परीरंभेण सर्वांगीण संतापशोभासौ हि सोऽसादनात् दृशोरिति सप्तमीद्विव
चने शोभनः दूरोद्भवो यस्य तथा भूतस्य कर्षस्य शलाकिका अजनतलिका अतिशयितानंदहेतुत्वात् सुदूरं शोभन महमिति ही
पिका शरीरिणी मूर्त्तिमती मनोरथस्य श्रीः संपत्तिः केचिन्नु मनसः शरीरिणी मनो निर्मित शरीरे सा द्रुः परीरंभस्य चरमत्वेऽपि प्राधा
न्यात्मा गुणानं २७ इत्थं संभोगमुक्त्वा विप्रलंभमाह देवादिति अथाहंतया अनुभवैकवैधसमागमसुखया च पले आयते दीर्घनेत्रेय -

उदा.

१८

स्यास्तथाभूतया आगमनसमयेकातरदृष्टिदर्शनात्सुरः स्फूर्तिकलेनतन्मात्रप्रकर्षोक्तिः वियुक्तश्च अभवमिति शेषः अविरलानिविशः
विलोलाः सर्वदिकसंचारिणोजलदायत्रैवंभूतः अयं दृश्यमानप्रकर्षः कालः समयः स एव कालो यम इति श्लेषमूलाभेदाध्यवसानं स
म्यक् प्रतिदिनोपवीयमानउपागतश्च चकारभ्यां तुल्यकालताम्यज्यते अविरलं निरंतरं विलेपलं द्रुतं यथा स्यात्तथा जलं ददाति सततं यत्स
र्थ इति कश्चित् २८ वियदिति मानवतीप्रतिसारव्यमुक्तिः हे मुग्धे मानभंगावश्यभावे दयितप्रयगमोपेक्षणाद्वैकरहिते प्र
णातिपरे मुहुः प्रणामशालिनिदयिते इति विषयसंप्रमीप्रेमपात्रेन स्वाप्तिमात्रे प्रसीदतद्विषयं प्रसादं कुर्वित्वन्वयः मानभंगसामग्रीमा
हवियदित्यादि वियत् आकाशः अलयः भ्रमरावमलिनाश्च ते अंबुगर्भे येषां ते तथाभूता मेघायत्रेति कर्मधारयोत्तरंबुद्गव्रीहिः
अस्तीति शेषः सर्वत्र बोध्यः अंबुगर्भत्वेनावृत्तास्तैर्व्यज्यते मधुकरकोकिलयोः सहितयोः कूजितैर्दिशां श्रीः शोभा वर्णासूको
किल कूजिताभावेयिमुग्धायां भयप्रदर्शनार्थं सखाः प्रतारणोक्तिरियमिति केचित् मधुकर एव कोकिलाः प्रावृष्यपिमाद्यंतीति
यथा श्रुतमेव सम्पत्तिवन्ती रासादयः धरणिः भूमिः अभिनवान्तना अंकुर एव अंक उसंगे टंकाः पाषाणाविदारकामर्मभेदित्वा

राम०
१८

तपाषाणप्रायकठिनमानभञ्जकत्वाद्यस्यासातादृशी. अंकनार्थं कर्तृत्वा. अभिनवाञ्कुरायत्र एवं धिञ्को मध्योपसृत
 धाभूतं कृपाषाणप्रायकठिनस्थानं यस्यां सेति वक्रवर्त्तिनः. अभिनवाञ्कुराञ्कश्चिद्भेदयत्र तथा विधेः कः पाषाणप्रायदे
 शो यत्रेति दीपिकायां. एवं बोधमधस्तिर्यक् चोदीपनप्रवृत्त्या तद्रहितदृष्टि संचारस्य लाभावात्मानभंगस्यावश्यभावात् त्वं सचि
 तं. टंकः पाषाणदारण इति कोशः १२ परिमृदितेति मालतीमाधवे तथा त्वस्यास्त्वपक्रममाधवस्य मकरंदं प्रतिमालत्यव
 स्थावरा नोक्तिरियम्. अस्यामालत्याञ्चं परिमृदिता करतलद्वयमर्द्धनेन शिथिलीकृतो याम्णालीवालमृणालतद्वत् स्ताने.
 अंगमिति जात्यभिप्रायमेकवचनेन. तथा क्रियासु शरीरधारणमात्रोपयोगिनीषु वक्षीष्यन्मस्तासु परिवारससखी सार्थस्यार्थ
 नाभिरनेकाभिः कथमपि अनिष्टं स्यात्प्रिवृत्तात् करिणामवृत्तिः सकृत्कचिदुपक्रममात्रं अस्मात्सनुषज्यते. एवमपि चकारः प्य
 र्थः. कपोलोपि निःकलंकस्य कलामात्रावशिष्टसहिमांशो अद्रुसलस्मीशो भां कलयति धारयति. पांडुस्सामत्वात्. शोभानित्य
 नेनैवमपि न शोभायुतिरिति गम्यते. कपोलस्यैकवचनादेक एव पांडुः सौकुमार्येणाशु सर्वनः पांडुरित्यनुदयात् अपरस्ते अभिनव

उदाव०

१५

सकरिणो यो दंत छेदः छिद्यत इति छेदः कर्षणि घञ् छिन्नो भागस्तद्वत्कांतः अलक्तकमिष्टदुग्धवर्णः नूतनकरिदंतस्य कोमलत्वेनाश्रुक्त
संबंधो न तत्त्वाभादिति वक्तव्यं नितः जातमिष्टाय मेकवचनमिसन्ने केचिन्नु अभिनवो यः करिदंत छेदस्तन्वयसेन शौक्लयाधिक्यात्
पांडुताधिस्येन विप्रलंभोत्कर्षः तथा च कालिदासः सद्यः कृत्तद्विरददशन छेदगौरस्य तस्यैव कर्त्रेण सद्यस्त्वमाहेत्याहुः ३० दृग्दि
ति जातं आगः अपराधो यस्मात्प्रमादतस्तथा भूतेन तु कृता गतिश्च त एव प्रेयसीति पात्रे मानिमाश्रुतः अहो रत्याश्रये प्रपंचे विवि
त्रयापारसंताने वतुं जातमिसन्वयः प्रपंचवातुर्यमेव प्रयंचयति दृग्दि सादि दृग्दृष्टे रतिशेषः सप्तम्यर्थे पंचमी दृग्स्थिरत्वार्थ इति म
हेशः सर्वेषु सप्तम्यंतेषु प्रेयसीति सेव्यते उक्तं इतो मत्रवायानीति शंकया उक्तं तास्त्वकचेष्टा विशेषशालि आगते समीपे प्राप्ते विव
लितं दूरतः पश्यं साममौ सुखमनेन ज्ञातमिति लज्जयातिर्यक्तं संभाषिणि सम्पूमाषिणि स्फारितं विवलितं दूरतः पश्यं साम
मौ सुखमनेन ज्ञातमिति लज्जयातिर्यक्तं संभाषिणि सम्पूमाषिणि स्फारितं विकसितं प्रियालापेन हर्षोदयात् संश्लिष्यति स
म्यगति शयेन सान्निध्यं प्राप्नुवति अरुणं आरक्तं अप्रसाधे वसरी मिच्छतीति क्रोधात् अत एव अपसरंसाग हीतवसने किंचेति समुच्चये अ

राम०

१५

चितभूलतंचंचिताकुटिलीकृताभूलतायेनतथाभूतं. कोणाधिव्येनास्योदरात्. किंचिदित्यर्थकिंचेतीतिकेचितचरणयोरनतिः
 प्रणामस्तस्यवतिकारः संबंधोयस्येतिदयितविशेषणं. व्यतिकारः समूह इति कश्चित्. वाक्यानुनाः अजलेनदरांमीक्ष्णायस्यतथाभूतं.
 मानभंगेनप्रसादोदयात्. अंबुपदंवाङ्मयसूचनाय. ईक्ष्णापदंगोलकाधिष्ठातृजः परं. गोलकस्याअरणातयेवतत्सर्गात्पोषचारः
 वक्षुजीतमित्यत्रवक्षुः पदंगोलकपरंअतोभेदात्तद्वत्संभवंसमासादितंस्मापितं. अथवाभावेक्तप्रत्ययः. तथाचसमासंगंस्मापित
 मित्यर्थः. तथाशिरः संबंधिअंशुकंपुरतःमुखोपरिआनीतं. चलेचयलेलोचनेअधःक्षिप्तेसंचारितेवाचः. वचनस्यतत्तन्नानाविधप्रसर
 णंसखीषुप्रवर्तनंनिवारितं. दोह्यते. भुजलते. संकोचिते. आकुंचमिथः संयोजितेइत्यर्थः. अत्रपंचभिर्वीक्ष्यार्थैरुह्यामनादिचेष्टावै
 शिष्ट्यात्क्रमेणस्पष्टकालिंगनगरागमनसूर्यास्तसमयकोलाहलगरहितसपारितोषिकालिंगनानियंज्यतेअधरसनेनत्वत्कृतेशरी
 रकार्यमितिकेचित्. तैश्चानुस्मास्मीतिरहस्योसते. तत्रस्पष्टकालिंगनस्वरूपं. असमामतयोः प्रीतिलिंगघोतनार्थमालिंगनच
 तुष्टयंस्पष्टकंविद्वकंउद्वृष्टकंपीरितकमित्युपक्रमसंमुखागतायांप्रयोज्यायामन्यापदेशेनगच्छतोमात्रेणगात्रस्पर्शनंस्पष्टक

उद्दिष्टं ३०

२०

२०

ब्रीहिसंगतिः। महेशस्तु रक्षणापदंगोलकपां चक्षुः पदं वतेजः परमिसाह तदयुक्तं औत्सुक्यविवलितत्वविस्फारणादीनां तेजस्य संभवात् वस्तु
तस्तु वायं वुनाशं समासे रक्षणां दर्शनं यस्यैव सार्थं वयमालोचयामः वायं वुनाशं रक्षणादिति पाठस्तु काचित्कः समं जस एवेति ३१ प्रत्यु
मिति न वोराया अभिनव समागमवर्णनमिदं अत्र लज्जत इति लज्जेति लज्जेति एतत्कृपदं मत्वर्थं याच्यप्रसयात् तेन लज्जेनेककर्तृकेत्वं
नालोकेपित्काप्रसयोपपत्तिः तथा च शून्यं निर्जनं वा समं ह शयनागारं विलोक्य सर्वानि भूतसत्त्वशंकेया विशेषेण दृष्ट्वा शयनात् किं
चित्तनतु सर्वतः निद्राभंगे पार्श्वपरिवर्त्तनेन समाधातुं शनैः वर्तयादि काराशं कयामंदं उत्थाय अनुरागजित्तासयानिद्राया व्याजं मिदं
उपागतस्य प्राप्स्यनतु व्याजेन निद्रां सर्वथा तदसंबंधात् पत्युः नतु प्रियस्य अपूर्व समागमे नानुद्भिन्नरहस्यत्वात् तथा निर्वर्तनेपि नि
द्रा व्याजसहिष्णुत्वादिव्यमे मुखं सुचिं पावनं बुद्धिर्वैभवं निर्वर्य अनुरागातिशयात् निद्रा निर्गम्या चं वनिः शेषं वर्तयित्वा सुचिं व्याज
मुपागतस्येति वान्वयः विस्रब्धं विश्वासयुक्तं यथा स्यात्तथा निद्राया स्तालिकत्वभ्रमात् परित्यक्तः कपोलयो भालेन यनयोश्च वुं
वयित्वा गं उस्थं लीजातपुलकामालोक्य लज्जालज्जावती अतएव नम्रमुखी बालानवोदनेनामौटातव सर्वरहस्यमवगतमिति हसता

राम ०

२०

तएवोद्दिन्नरहस्यत्वादथवाकालाक्षेपकत्वात्त्रिवेणाचिरं लज्जायामपर्यंतं वृत्तिते सन्त्यः सवृद्धिकमलघनग्रहणीयविरमिति चक्रवर्तिनः
अत्र अममित्यनेनोद्दीपनातिशयश्रुतं न प्रवृत्तियोग्यता बध्नेत्युक्ते वासगहमिति स्त्रकचंदनादिसंपत्तिः पत्नुरितियुक्ता नुरागित्वं
विस्रब्धमित्यनेन वरागातिशयादविमृश्यकारित्वं ध्वन्यते न मे सुकृतं न तु नामितेति तेन लज्जाया तथैविकलत्वं यथा मुखनामनेषा
क्किरिनिवृत्त्यते चंडीदासस्तु नमिरंतर्भूतकारितार्थः एवं च नामनेन समानकर्तृकत्वात् त्वाप्रसयोपपत्तिरित्याह लज्जाया अनुभा
वगम्यतेपि श्रृंगारंगललाभाय लज्जापद्योपादानं तेन व्यंग्यत्वकृतप्रकर्षोपहारान् अमथा व्यंग्यत्वपुष्ट्या भावध्वनित्वापत्तौ र
ति अत्र यद्यपि परस्परालंबने उभयोरपि रती प्रतीयेते अमगहशयनमुभयो रुद्दीपनं वात्स्यायारस्युद्दीपनं नायकनिद्रा अन
भावो मुखनिर्वर्त्तनं चने लज्जायुभिचारिभावः नायकरते रुद्दीपनं नायिकाया चुयने हासादिरनुभावः हासव्यंग्यो हर्षः संचारीत
थापि नायकविषयिणायानायिका निष्ठाया रते रुद्रेकश्च रणा विषय रति चिंतनीयं भोगा वा सो वासगहमिति हासवली ३२ नायि
धिकार्यं संभोगमुदाहृत्य नायकार्यमुदाहरति तमिति यत्तु पूर्वोक्ता भवेत्तारीपुमान् पश्चात्तद्विहितैरिति क्रमप्रदर्शनापोदाहरणं

उदा.व.

२३

२१

तरमिति. तन्न. एवौदाहरणेनैवतादृशक्रमावगतिसिद्धेः तत्रनायिकोक्तं ताया एवप्रथमं वरानात्. प्रकृतानुपयोगाच्च. नववैपरीत्ये साभास
त्वद्योतनाय. चाक्रमप्रदर्शनमिति वाच्यं. एके तुदाहरणे स्वयमेव वृक्षमारात्वादिति. अत्रप्रियतमे अतिशयितप्रीतिपात्रे. हे सुग्धास्मि
सुंदरानयने त्वं कंचुलिकया विनैव मनोहरिणी मनोहराशीला. ताद्यीत्सोरिनिः लक्ष्मीशोभां धत्ते धारयसि अक्षौवस कलमनो
हरणात्. न केवलं कंचुलिकया शोभानुसन्निपितुविद्यमानायास्ति रोधानमयी सेवकारार्थः इत्यभिधायिनि भाषमारा एव तस्याः कंचु
लिकायाः यावीदिकाग्रं धिर्मौ च नायत संस्पृक्षिसति सखी सार्थाः वृज्जया शय्याया उपांवे समीये निविष्टानि विउ संलया. भवतीषु स्थि
ता सप्ययमेवं विवेष्टत इति लज्जया स्मितसहिता सखी अलीजनस्य नायिकैव तस्याने अयो हं सवउत्फुल्लता सेवनायकप्रियतमत्वे
व अलीजनस्य नेत्रोत्सवः तादृष्ट्वा हर्षोदयात् तेनानेदितः संजातानंदः अलीजनः सखीजनः अलीकोनामिच्छाभूतानां शुकोमया भोज
नीयः सारिकाया रनीयेत्यादिवचना नामुपन्यासोपचासात्रयाशनकैर्महं निर्यातः निर्गात इत्यन्वयः शनैस्त्वमलीककथावनापिकाया
लज्जातिशयपरिहाराय चक्रवर्त्तिनस्तु शनैस्त्वमं सवसागे दुःखोसांदात् अतएवालीजनोः विदग्धः समयाज्ञानादिसाङ्गः प्रियतम इत्य

राम०

२१

सारण जातस्संमरणमत्तणेनमहणं इत्तं नत्तपात्तदेकवाक्कतपात्रय शेत्तद्वित्तस्पाषे मत्त
 नेनानुपेक्षणीयत्वं सस्मिते सनेन कंचुलिकापसारणोस्वरसञ्चमज्जते. अत्रमुग्धासीप्रियतमश्चपरस्पररम्यालंबनविभावौ. नायके
 रतेरुद्दीपनं नयनसौंदर्यो गद्योभादि. आभाषणावीटिकास्पर्शावनुभावौ. तयो रभिधायिनिवीटिका संस्पृशीति उत्सुकालतावग
 त्याप्रतीयमान उत्कंठात्मः संचारी. नायिकारते स्तुनायकानुभावोद्दीपनं. स्मितादिरनुभावः. तद्योग्यो हर्षः संचारी. प्राधान्येन
 त्वात्वादविषयत्वं नायिकालंबनाय नायकनिष्ठरतेरिति पूर्वस्मद्भिदः ३३ प्रेमा दर्शयति मालस्य चंमशानसाधने प्रवृत्तसमाध
 वस्याभिलाषो यममुग्धदृशामालसाः तास्ताः मदनुभूतविशेषाश्चेष्टादृग्यापाररूपमयि भवेयुरित्यन्वयः आशंसायां लिङ्. कीदृश्यः
 प्रेम्णा स्नेहेन आर्शः स्निग्धाः प्रेममंजकत्वात्. प्रेमैवावलोकनादिना प्रकर्षेणीतं प्रणयः तं स्पृशंतीति प्रणयस्पृशः. प्रेमा दर्शनादिगतो भा
 वमंजकः कश्चन विशेषः तत्सर्वकोवशीकारः प्रणय इति वंशीदासः. प्रणयः प्रश्नयः सबगुर्वादिभयलाघवमिति चक्रवर्तिनः व्यवहारकौशल
 भिसमे. वत्सलते सपरे. परिचयात् दृढासन्निवशात् उद्गाढः स्थिरतयानिः शेषमुत्सारितगुर्वादिपारतंत्र्यः रागस्योदयोयासुनयाभूताः परिचयाति

उदा० च०

२२

१२

शयेनांजनक्षमेऽप्रणयस्वरागः।परिचयोरहसादेस्वेदनमितिचंडीदासः।निसर्गेगात्त्वावेनमधुरामनोहराः।यासुआशंसयामनोरथे
नकल्पिनात्त्वपिकिंपुनरनुभूतासुक्षणात्तश्चतःकरास्यमनसः।आनंदेनसोदोषनः।लयस्तन्मयीभावः।वात्यकरास्यचसुरादे
र्भापांविषयग्राहितंरुगादीतितथाभूतोभवतीतिवक्ष्यार्थः।अत्रमुग्धदृशइतिदृक्प्रकर्षोपक्रमात्प्रेमाद्रीरसादिविशेषरास्व
रस्याच्चवेष्टापदेनदृग्वापारलाभः३४ अमत्रेतिइतिउक्तप्रकारेणाश्रमेतराभिर्बद्धीभिः।कल्पनामिर्वितर्कैरौःकवलितंम
स्तंयाममिति।यावत्संतमनोयस्यास्तथा।लाताबालानिशांतस्यगृहस्यअंतरेमध्येनिशिनिद्रांनान्मोतीतिसंबंधःकिंभूता।वृत्तः
संजातोविवर्तनस्यपार्श्वपरिवर्तनस्यव्यतिकरः।समूहोयस्यास्तथाभूता।वृत्तविवर्तनंउद्धृत्तपरिवर्तनंतस्यव्यतिकरः।संबंधोयस्या
इतिचक्रवर्ती।कल्पनाप्रकारमाहअमत्रेति।अमत्रनायिकांतरंगहेव्रजतिगच्छतीतिकथापिका।नकापिअलीकाकिमुतगमन
मिसयिशृलभ्यार्थः।बलुनिश्चितं।असनायकस्यतादृक्सुहृदपिनास्तियोमानेद्युतिहेष्टि।तथावत्तत्कृतनिवारणामप्यसंभा
व्यमित्यर्थः।तर्हिहेत्वभावेः।नागमनमप्यसंभावंतत्राहनागतश्चेतिवस्त्वर्थे।आगतस्तुनेसंर्थः।कारणाभावेपि।कार्यमिति।विस्मयेहहहे

राम०

२२

ति विधेर्देवस्य कोयं अननुभूत सर्वः प्रक्रमः आरंभः अहेतुककार्यो सादरूपः हहहेति दैत्ये प्रक्रमः विप्रलंभस्सारंभ इति चक्रवर्त्तः सह
सेति पाठेन नुदैववशान्नागतस्तत्राह सहसेति सहसा अकस्मात् तथाव विधेर्मया किमपराद्धमिति भाव इति संगमनीयमुपपाद्य
आगतं कृतवित्रोपि देवान्नायाति यत्प्रियः तदनागमदुःखार्त्ता विरहोत्कंठिता मते सुकलक्षणाना यिके स्ववश्यं विरहस्य प्रवासा
दितः पृथक् भावः स्वीकार्यः अमथाप्रोपित भर्त्रकादितोः स्याभेदांतरत्वा नापत्रैरिति ३५ सापत्सुरितिकाचितसखां वृत्तांतं
सखीप्रतिकथयति सावाला सुगधापत्सुर्ननुप्रियस्य अपराधकारित्वात् प्रथमापराधस्य अन्त्यागना संगमरूपस्य समये प्रथ
मत्वेनासत्त्वं द्वितीयादौ वातुर्यसंभवात्तुक्तिरित्यमे सख्येन सौहार्दं नय उपदेशस्तं विना तदभावात् सख्येन समस्तं तृतीयांतं
तथाव सखीकर्त्तृकोपदेशं विनेत्यर्थ इत्यमे सविभ्रममंगस्य भ्रुकुघादौ पावलाना चालना चक्रोक्तयश्च ताभिः संसृजं नं अर्थोन्माव
सप्रकाशनं नो जानातीत्यन्वयः तर्हि किं करोतीत्यत्राह स्वधैरिसादि अक्रभिरित्युपलक्षणोत्तीया रोदनं चोपलक्ष्य तथावाक्र
भिरुपलक्षितं केवलमेव रोदनं करोतीत्यर्थः लोकोत्था औपचारिकी वा तृतीयेति दीपिका केवलमेवेति समुदितो निपात इति चंडी

उदा. च.
२३

दासः केवलं रोदिते वे सुभाभ्यां रोदना योगो दाना न्ययोगो र्भवच्छेदौ लभ्याविति चक्रवर्ती. अयोगश्चात्र विरामः अमृत. हेतुः अंगवत् लना
दि. रुदिश्च अश्रुविमोचन इति धातुसारादेव गतार्थसाश्रुपदस्य विशेषरादानां योपादानं तदाह स्वछैरिति. निर्मलैः अष्टयो निर्मल
योः कपोलयोर्मूले गलितैः. अंजनपत्रावनयोस्सागादश्रुकपोलयोः स्वछतैति चक्रवर्ती. अश्रुवाङ्मतेन तयोः एव गमात्सति दीपि
काकारः. उन्नामशयनात्मले गनं तु दह्यो लालकैरिति रूपकं तुल्यं तोविप्रकीर्णालोलाश्रुवलायेः लकाः केशास्तर्पणैः सस्मत्वा
त्. तुल्यो लोदकैरिति पाठे तुल्यं भ्रमोपतत्तलो लोदकं स्तोतो येषां तैरित्यर्थः कीदृशी बालाप्रदर्शने लज्जया परितः अस्तेक्षिमे
नेत्रोसले यया तथाभूताः आरुण्यादुसलारोपः केचित्तु अश्रुभिरलकैश्च पर्यस्ते व्याप्ते म्लानेवानेत्रोसले यस्यास्य सार्थमाहुः. तत्र
शब्दास्समं गान्नापरोदौष इति ३६ मस्थानमिति प्रोष्य सति का स्वजीवितं संबोध्य सोपात्ते भवदति. हे प्रिय प्रीतिपात्र जीवितप्रि
यतमे यातुं गंतुं निश्चिते जातनिश्चये तोयस्य तथाभूते सति न तु गंतुमुद्यते सर्वे अर्थो न वसुहृदः समं सह प्रस्थिताः प्रचलिताः तथा
चतवापि गंतये सति गमनावश्यं भावे सति न तु गंतुमुद्यते सर्वे अर्थो न वसुहृदः समं सह प्रस्थिताः प्रचलिताः तथा चतवापि गंतये सति

राम०
२३

गमनावश्यंभावेसति. कस्यस्युदोवद्रुलमिस्ववश्यार्थे तस्य प्रसयः सुहृदं सार्थः समूहः किं सु. कुतस्स ज्यते त्वया पिगं नम्यमिति भावः के
 के प्रस्थितास्तत्रार. प्रस्थानमिमादि. वलयेः कंकणौः प्रस्थानं कृतं. प्रियगमनश्रवणजनितकार्येन स्वस्थानच्युतेः प्रीतिपात्रैर्मित्रैः
 प्रियस्य नायकस्य वामित्रभूतैरिति वचनादिवियरिणामेन सर्वेषु तृतीयांतेषु योजं. तत्वं वप्रियासंनिधानान्वयमतिरेकानुविधायितया.
 अस्त्राणामपि हृदयस्थत्वेन प्रियसत्त्वमिति वक्रवर्ती. अस्त्रैश्च भिज्जन्ति रं अस्त्रं त्वान्. गतं स्थानान्निर्गतं. घ. साधेयं रा
 ह्यणामपि नासितं स्थितं. चित्रेन गंतुं पुरः पूर्वमेव व्यवसितं उधक्कं न तु गतं. तेन सममित्यनेनाविरोधः प्रियेति संबोधनेन प्रियतमेनैव त्वया
 पितृकुमुचितमिति व्यज्यते. प्रियाराणां सुहृदं सार्थः प्रियस्य वा सुहृदं सार्थं रसार्थकमेकं पदमिति केचित्. प्रियस्यैव इति विशिष्यास्त्रविशेष
 णामसंतप्रियत्वप्रतिपादनाय. तच्च जीवितनाशकदुःखोपस्थितावप्यस्त्रोद्दमात् किंचितदुःखोपशमेन जीवितरक्षकत्वात्. उ. रवातिशयेप्य
 सागाद्देसय्याद्. सार्थं शब्दश्च यद्यपि संघसाधौ नुजंतुमिरित्यमरैकैर्जंतुसमूह एव प्रयुज्यमानो दृष्टो नाचेतनसमूह इति तथापि प्रकृते चैतन्यारोपो
 संगमनीयः ३७ तामिति मेघहते कुबेरशायप्रतिवद्धप्रियासविधगमनस्य पक्षसमेघद्वारा प्रियां प्रति संदेशोक्तिरियम्. प्रणयेन कुपितां मा

उदाच
२४

नवतीलांधानुरागैः गौरिकादिस्तथातुभिः शिलायामालिख्य आत्मानं ते तव चरणयोः पतितं प्रणतं कर्तुं यावदिष्टा मितावत् मुद्रं रूपं वि-
तैः प्रवृद्धैरसौर्वर्णैर्महर्षिर्दृष्टं न आलुप्यते लुप्ता भवतीत्यन्वयः अर्थान्तरं स्पष्टं कुरु रतिः अतस्तस्मिन्नपि आलेख्येपिनौ आवयोः सं-
गमं कुरुः श्रेयोविघटने जागरुकः कृतांतो देवमेव कृतांतो यमः न सहते किमु तस्माद्वादि सार्थः अत्र कोपे रक्तिं मौ दया द्युतुरागैरित्युक्तं
भूमि शयनाच्च शिलायामिति यद्वा ज्ञातीयमेव कवर्णा लाभायेति केचित् कटिनचित्तत्वादिसमे अत्र कथं चित्तिवितायामा कृतौ
प्रादयतनारंभे तत्कालीनतदीयविलासविशेषानुस्मरणसमुद्दीपितशोकावेशवशप्रवृत्तैरश्रुभिर्दर्शनविघातद्वारा विघ्नः क्रियते
इति सर्वतंत्रविदो वाचस्पतिमिश्राः आधुनिकास्तु लिखनमपीष्टा विषय एव न तु निर्मलमिति मन्त्रे यद्यप्यत्र प्रबंधालोचनयोन्मा-
द एव प्राधान्येन प्रतीयते तथापि तदनालोचने नोन्मादावभासरस्यभिप्रेत्यसध्वनित्वे नोदाहृतं कृतांतो यमसिद्धांतदेवांकुश-
लकर्मस्वितिकोशः ॥ ३८ ॥ आकुंचेति ॥ विष्णुशर्मा रामपहसतः कस्यचिदुक्तिरियमरतीत्युपलक्षणा र्थकतृतीयांते विष्णुश-
र्मा कश्चिद्विप्रः आकुंचेत्सादिहतो हमित्यंतेनावाक्येनोपलक्षितं रोदितीत्यन्वयः वाक्यार्थस्तु वेश्याश्च अविं उच्छिष्टादिनो

राम०
२४

पहतं पारिमाकुं च संकुचितां ग्रंथं त्वामुष्टीकृतं सेतियावत्सं च प्रतानां भसां एतैर्विदुभिः प्रतिपदं प्रतिस्सां। पवित्रे मम मूर्द्धितारो दीर्घः
 स्वरो यत्र प्रथितो विस्तारितः यदि ति शब्दश्च यत्र तथा प्रहारमदात्तं न वती हा हेति स्वेदे ह तो नष्टो ह मिति प्रतिपदं प्रत्ययव्यवमिति के
 चित् प्रतिपदं प्रतिमंत्रपदं तथा वै कै के न मंत्रपदेन संस्कृतैः एष तैः पवित्रं सुसुखं इति चं जी दा सः प्रहितं प्रकमिति पाठे प्रहितं प्र
 क्षिप्रं थूकं लालायत्रेति व्यावसेते यन्नुतारं यथा स्यान्नथा रोदितीति आत्मानं तदयुक्तं ह तो ह मि सं तस्य रोदनं कर्त्तवा क्पु
 स्यानुं क रणा न्नदंतर्गतस्यामवकृकवाक्या र्थे रोदने विशेषणं समर्पकत्वा संभवादिति ३२ हा मातरिति ॥ राजा प्रत्मा मतायां तत्परि
 जनविलापवर्णनमिदम् ॥ इत्येतत्प्रकारः पुरं भवानां मंगलानां गिरः चित्रस्थानपि आलेख्य गवानपि रोदं येति भिन्नीरपिशंतथा
 शतखंशः कुर्वति किंपुनः सवेतनानि सन्वयः किंभूताः उच्चैः क्रंदनात् घर्घरस्य श्रुताः अमाहाष्य बाहु ल्याच्च मध्येतराले रुद्धा विधि
 आश्चेति कर्मधारयोत्तरं पुनः करुणा रसनेन कर्मधारयः करुणाः सस्नेहाः कातर्यं सचिकावा ना तो रसमशब्दा अता दोषः किं रुपाणि
 रसयेस्यां तत्स्वरूपानुकराणां पूर्वाद्मूनर्थास्त हा इति विषादे भो मात कुत्र गंतव्यं त्वरिता सि संजात त्वरा सियेनास्मानपि नापेक्षि

उदा०
२५

तवतीत्वमितासीति पाठे इति सिगतासीत्यर्थः किमिदं आकस्मिकोत्पत्तिरूपं हा इति धिगर्थे देवताः धिक् नानोपचार एजास्मति
नतिभिर्यारसराजः आशिषः अर्थोदानादितर्पितो देवानां कृकत्रयता इति शेषः ता अपि विप्रला इति भावः प्राणानधिक
त्वभावे पिस्त्रित्वात् तत्तवांगेषु सुकुमारेषु अशनिर्वन्त इपोरुतवरः पयव आदुति मिस्त्रपितः सपतितः स्वयमेवः सचेत
नैरेतेश्वरगेषु पातयिनुमशक्यत्वात् यद्ययति तो शनिरिति भिन्नं वाक्यं कज्जपात एवायं यत्तव विपुमिन्निरिति दृशौ नेत्रे दग्धे इति विशि
ष्योपादानं मणीयता ति शयेन तद्वा हेरः स्वाधिक्यात् यद्वा अस्माकं दृशौ दग्धे इति अशुभ दर्शित्वात् लोकोत्पत्त्या दृष्टम ४० क
तमिति वेणीसंवारो द्रोणावधानंतरमर्जुनादीनप्रति अश्वस्याम उक्तिरियं इदं गुरोः द्रोणास्य वधरूपं याज्ञकमेव गुरुयातकं म होयात
कं अविवेकान्मनुजरूपैः पशुभिरुदायुधैरुधतास्त्रैरत एव निर्मर्यादेर्मर्यादाश्च सैर्यै भवन्ति रजुनाद्यैः कृतमनुमतं अनुज्ञातं दृष्ट
वातेषां स भीमकिरीटिनां भीमसेनार्जुनसहितानां भवन्तानां नरकस्य दैत्यविशेषस्परिपुणा श्रीकृष्णेन सादृश्यात् इन्द्रो मां सैः रुधिर
वसामां सैः अयमेतस्सरावर्त्त आह मनसमहायः दिशालसरायात देवतानां वलिं प्रजोय हारं करोमीत्यन्वयः एवं दं क्रमेणाकृतमि

राम०
२५

सायमिधाया नं नरं क्रोधात्कमविस्मसाः नुत्याः नुमंनुः प्रागुपादानं यश्चुभिरित्यनेन वलिरानयोग्यता ध्वन्यते सार्द्धमिति संबंधि
 निमाहिमं नतु कर्तरीति बोध्यम् ४१ सुद्रा इति हनुमन्नाटकैरावगापुत्रस्येंद्रजितरयमुक्तिः भोः जात्यापराक्रमेण च सुद्रा नीचा हरया वा
 नराः एते दृश्यमाना दुर्वस्थाः यूयमिति शेषः सत्रा संविजहितसजतेति संबंधः एते आगते अर्थात् मयीति वार्थः एते सुद्रा इति स्व
 ज्ञाने ह्येव इति चक्रवर्तीः एते इयंत इति कश्चित् भयसागे हेतुमाह सुद्रा सौत्यादियतः सुद्राश्चर्याः शक्रा रुटस्येभस्ये रावतस्ये
 कुंभो ये स्ता दृशा अमी सायकाः बाणा युष्मद्देहेषु निःपततः पतमाना नतु पासमानाः परं केवलं लज्जा दधति धारयंति नतु क्वं
 सुद्रा कार्यकरणात् लज्जिता इव नमामा नंदयंतीत्यर्थः स्वलज्जाया बाणेषु समारोपात् लज्जामर्त्यान्मदीयां दधति पुष्पंतीत्यर्थं
 तिरीषिकाया तथा च देवा द्वा रा पाते पिमदनुद्देश्यत्वाभ्यं सजतेत्यर्थः केचित्तु निष्पतंतो मद्यापानिर्गच्छंतो युष्मद्देहेषु अर्थासति
 तु परं लज्जा दधति नतु पाताभिमुखं पौरुषवोत्यर्थः नतु निष्पतंत इत्यस्य यतंत इत्यर्थः निष्पतन्त्ये तन रूपेत्वाभावादिमा
 ऊः अमेतस्मा मीणाभिप्रायेणापतंत इति वर्तमाननिर्देशः एवं वपतिष्यमाणा इत्यर्थ इत्याहुः अपरे तु हे हरय इति विशिष्य हनुमदा

उदा०
२६
२६

दीनसंबोधयुष्मदित्यादिवाक्यं सुदृमात्रसंबोधनेन च पूर्ववाक्यमिति योजयन्ति. लक्ष्मणां प्रत्याह. सोमित्रशति. सुमित्रायाः पुत्रत्वंतिष्ठ. युद्धे
घमादिरमेसर्थः हेतुमाह पात्रमित्यादि. हियस्मात्त्वं रुपां क्रोधानां पात्रं विषयो नासि न भवसि. तर्हि किमर्थमुद्यमस्तत्राह नन्वहमित्यादि.
हियस्मात्त्वं रुपां क्रोधानां पात्रं विषयो नासि. तर्हि किमर्थमुद्यमस्तत्राह नन्वहमित्यादि. अहं मेघनादः प्रसिद्धनामानतुरं द्रुजिततत्त्वसा
यनुत्कर्षकत्वात्. एतं अन्वेषयामि कीदृक्पराक्रमशील इति मार्गयामि. हेतुगर्भं विशेषणमाह किंचिदिति किंचिदंभं रंषत्क्रोधः स एव
लीलाक्रीडातयानियमितो बद्धो बशीकृतो वाजलधिर्येन तथाभूतं. क्वचिद्भ्रमं गेति पाठः सम्यगेव. किंचिदित्यन्वेषणक्रियाविशेषणं.
तेन सोपिनतादृगन्वेषणपात्रमिति भावरतिकेचित्. अन्येतु सेनाग्रवर्तिनो रामस्यान्वेषणानुपपत्तेः. राममनुलक्ष्य कृत्य एषो हं यामीत्यर्थमा
हुः गर्वातिशयादिकस्मनमेतदित्यन्ये. अत्र सोमित्रशतिमात्रसंबंधोत्कीर्तनान्निर्वीर्यत्वं योत्यते. रूपामिति वद्वचनेन तदतिशय इति
बोधयम् ४२ ग्रीवाभंगेति शाकुंतले मृगहननायधाविनरथस्य दुःषंतस्य राज्ञः सतं प्रतिअयं पुनरिदानीमपीत्युपक्रमोक्तिरियम्. पत्रेपसु
स्ववाक्यार्थः कर्मसच. रक्षानीमप्ययं पुरोदक्षमानो मृगः पुनः उदयस्तु तत्वात् उत्कटोत्कालत्वात् वियति आकाशे वदतं अधिकं प्रयाति उवाच

राम०
२६

भूमौ लोकमत्स्यं प्रयाति. किं भूतः अनुपश्चासतति धावति संदने रथे ग्रीवाया मंगेन वक्त्री भावेनाभिरामं यथा स्यात्तथा मुद्रां रंगं रंगस्य
 देश दर्शनेन विष्टे हातवदृष्टिर्दृष्टिः शरपतनभया रूपा सा स्युलेन पश्चाद्देन अपराद्देन. अपरा स्याद्देन पश्चाद्भावो वक्रस्य इति वार्त्तिका
 नुसागतः पूर्वकायं प्रविष्टः प्रवेष्टुमारब्धः आदिकर्मणि क्लृप्तः स्थूलसकृदशोकं प्रवेशरसप्रतिसंधानात् भयातिशयसूचनं. तथा अर्द्धव
 लीदैर्दृष्टमस्ति तैयातः श्रमेण विवृतात्प्रसारितान्मुखात् भ्रंशभिः पतन्निर्देवात् न तु पातितैः कीर्णा व्याप्तवर्त्ममार्गे यस्तथा भूत इति. विय
 तिराजः स्वाप्ताभावात् वदुःखं भूमौ तत्सत्त्वात् लोकमिति केचित् कल्पयन्ति. अत्र न परायास्य मेव स्यादिति न शब्दा अतो देवः ४३
 उत्कृष्टेति मालतीमाधवेश्मशान्तरां न प्रेतेषुरंकः रूपणोदरिद्रुतिपावतः अस्य मन्त्राकुलं यथा स्यात्तथा भोजनसमाप्तिभ्रानैरि
 तियावनकृन्निवर्म उत्कृष्टोत्कृष्टप्रथमं अन्निभक्षयति अथानंतरं पृथुना महता उच्छ्वासेन उच्छ्वसतयाभ्यां सिमां सानिजग्ध्वाभक्षपित्वा
 अंकस्यात्कारं कस्यात्कारं कातमस्तकात् अस्थिमंस्थस्य पुटगतमपि गंभीरविषमभागगतमपि क्रमं मांसमन्नीति संबंधः तेन स्थाप्र
 यमायशब्दानां संगतिः. पृथुसंधर्तिकापि स एवार्थः करंकः शवशरीरमिति केचित्. कीदृशानि मांसानि. अंसौ स्कंधौ. स्फिक. उरुमूलक

उदा.

२७

२७

ठिसंधिष्टभागः पिंरीजंघोर्ध्वभागः पिंरीतिपाठे तदाकारत्वात्स एव. एवमादिष्वयवेषु सुलभानि. तथा उग्रस्तीव्रः प्रतिर्गंधो येषां ता
नि. कीदृक्प्रेतरंकः आर्न्तः क्षुत्सीडितः नीतशतिचक्रवन्नीपरितः. अस्तेक्षिमेनेत्रे येन सः बलवसिशाचांतो रणापहरणाशंकया. देव्या
तस्मिन्पुरातनमांसाकर्षणा यवाप्रकठितादृशनादंता येन सः. अत्रोक्तसोक्तमेतिवीप्रयाकालक्षेयाक्षम एकदा सर्वे चर्ममाजयितुं
नशक्रौतिकितुकिंचित्तथाविधायतमुक्ताः परभागमुक्तसाजीतिलभ्यते. एवंयावत्कनिसलंनावुन्कर्तनमिसपिआन्त्रस्नाय्वत्र
नेत्ररतिपाठेस्नायुः शिरा. आत्तानिगृहीतानिस्त्रापुत्रनेत्राणियेनेत्यर्थः रंकः कृपणमह्ययोरिति मेदिनी. करंकोमस्तक इति च ४४ चि
त्रमिति इयंकिलवामनमुद्दिश्यवलेरुक्तिः. अत्रचित्रादिशब्दाभिगमिभेदेन स्वसमभिव्याहृतपदार्थस्वरलोकोत्तरताप्रतिपादकाः न
तुविस्मयाद्याः तस्यात्रस्थापित्वेनवाच्यतादोषापन्नः. नथाचमहान्माहात्म्यशील एषपुरुषः चित्रंलोकोत्तरं वस्त्विति संबंधः माहा
त्म्यविशिष्टे अन्वितस्यापिलोकोत्तरत्वस्य विशेषोपमाहात्म्यपर्यवेसानंतत्कटः पंडित इत्यादिवत्. वतावताररति. अत्राप्येष
रतिमध्यमगिमायेन संबंध्यते. अवतारः सदावारप्रवर्तकः. अत्रापिवतशब्दार्थस्पर्शवदन्वयः. वतेति हर्षे स्नाद्यायावेतिदी

राम०
२७

पिकायां. अविकाररतिपाठे विकाराभावरस्यर्थः एषादृश्यमानाकांतिः क्वनक्वापीति भंगपंतरेणालोकोन्मरेत्युक्तं भवति. भंगिः ग
 मनोपवेशनदर्शनादिगतप्रकारविशेषः अभिनवेव अएवैव. वैलक्षण्यगतमासंतिकत्वमेवकार्थः. धैर्यं. विरोधिसहस्रसंस्थानं.
 एषसर्गः निर्माणा. नूतनः प्रसिद्धवस्तुनिर्मितिविलक्षणस्यर्थः ४५ अहौवेति अहिः सूर्यः. दृषत्. शिला. लोष्टं. मृतवत्. स्त्रां
 स्त्रीसमूहः दूयोर्दूयोः प्रत्येकं वा शब्दस्मृत्युत्पत्तासुवुनार्थः. अहिहाराद्योः समारम्भमुपादेयमिदमनुपादेयमिति वेषमपरहितादृक् दृष्टि
 र्यस्यैवंभूतस्येस्यर्थः. जगतामिध्यात्वेन रागद्वेषयोरभावात्. एवं च यथा अहिरनिष्ठापादकत्वेनानुपादेयस्तथा हारेपीति साम्य
 दृष्टिरिति आत्मानमनादेयम्. क्वचिदमेधे. पुराणे वाराणसे मम दिवसायां त्विति वा शब्दानुष्ठेयं गणबोधम्. अस्यासमृद्धित्वासंगतः
 प्रलयतः अनर्थकं वदतः शब्दमात्रमवस्थप्रतिपादकत्वात्प्रयोजनाभावाच्च शिञ्जेति शब्दोच्चारणमप्रत्यापन्नत्वं. यांतीति पाठे
 क्वचिद्विसत्रकदेति पाठः. नेन केदाकस्यै विभाषेति भवविष्यदर्थे लक्ष्मसय रतिवरीदासादयः वस्तुतस्तुतथा पाठे प्रिकदेति पा
 ठकल्पनमनर्थकं. जीवन्मुक्तेन विधमानायाः स्वावस्थायाः परामर्शोपपन्नैरिति बोध्यम् ४६ कंठवौताति हेईशतेतवकटस्पका

उदा.

२८

२४

रो एकदेशे विनिविष्टं संलग्नं कालकूटं विषमपि मे मम. महामृतं. उत्तममृतं. अतिप्रियन्वात्. उपात्तमपि मूर्द्धा घृतमपि अमृतं चंद्रक
लारूपं यदि भवद्दुषः भेदेन वृत्तिवस्थितिर्यस्य तथा भूतं भेदेनावभासमानमिति यावत् तदो मम स्थं नरो वते अन्यस्य यथा तथा स्तु मम
तु न रुचि विषयस्य. तस्यः भवद्दुषो भेदो यत्र वयुर्भिन्नं तद्वन्तीति वा. न यथा वानस्य गामिन्वेन कालकूटस्य प्रियत्वं अतथा भूतत्वेन चाम
तस्या प्रियत्वं मिति भावः. उपात्तं पीतमप्यमृतमिति कश्चित्. वृत्तिपदं व्याप्य परं. एवं च भवद्दुषो भेदो व्याप्य मित्यर्थः. रंशवपुः संवद्दुषा
मत्र सतोपि प्रीतिपात्रतो वित्पादितिकेचित् ॥ ४७ ॥ हरस्य घृमिति साधेनारं प्रति श्री कृष्णस्योक्तिरियम्. भवदीयस्य भवत्संबन्धिनोप
सकस्यापि किंपुनर्भवतदर्शनकर्त्रं. शरीरभाजं शरीरधारिणं मादशां कालत्रितयेपि वर्तमानादिकालत्रयेपि योग्यतां अथादिष्ट
लाभस्य. तत्संपादकगुणावत्वरूपां मनस्सि सचयातीत्यर्थः. कथमित्याकांक्षायामाह रतीत्यादियनः यं प्रतिवर्तमानकाले. अद्यपि
पंहरति नाशयति. एष्यतः आगमिष्यतः शुभस्य श्रेयः साधनस्य हेतुः संपादकं दर्शनस्यादृष्टद्वारा श्रेयः साधनत्वाददृष्टस्य च दृष्टसा
मग्री संपादकत्वेन नुत्वात्. पूर्वमाचरितैः पूर्वजन्मार्जितैः शुभैः सुकृतैः कृतं जनितं तथा च वर्तमानकाले पापनाशरूपा योग्यता प्र

राम०

२८

तिवंधकाभावेन श्रेयः साधनत्वात् भाविनितु श्रेयसाधिकदृष्टसंपत्तिः भूते तु तथाविधं सुरुतमिति सत्त्वं चाद्ययोर्जनकतया श्रंत्वा
 याश्च जन्मनयेति बोध्यम् वक्रवर्त्तिनस्तु योग्यतां पुण्यवत्तामिति व्याचक्षुः तन्नातिसमीचीनं वर्त्तमानकाले तदसंभवात् पापना
 शस्यापुण्यरूपत्वात् दर्शनस्य साक्षादेव पापनाशकत्वेन तज्जनकस्य दर्शनजमादृष्टस्याप्यभावात् भायि शुभहेतुमतदर्शनजन्या
 दृष्टवृत्तया प्रकारान्तरेणावातदंगीकारे च हरस्य धर्मसंप्रतीत्यमतदप्रतिपादकत्वेनासंयतित्वापत्तेरिति ४० जानशति वियुक्तस्य सखा
 यं प्रतीयमुक्तिः हेभातः अघमया स्वप्रेप्रियतमा कोपेन पराङ्मुखी सती पाणिना हस्तनमामासं स्पृशेत् सुत्कारुदती रोदनं कुर्वती गंतुं
 प्रवृत्ता दृष्टततस्तादृशं नोन्नरं अहंयावत् प्रियां परिरम्भा लिङ्ग्य कौटुकानां प्रियवाक्पानां शतैर्नाश्यासयामि अनुनयामितावतजा
 ने निश्चिने मिशटेन वंचकेन विधिना दैवेन निद्रया दरिद्रो रहितः निद्रादरिद्रः अतथा भूतो पितृयाकृतः अतएव विधिः दुर्घटविधा
 यकः जाने शटेने सनेन निस्सीतापकारित्वेनासया प्रकर्षः नोयावदितिलोकोक्तिः नोः स्माकं प्रियेति वासं वैधः अन्ये नु जाने स्मरा
 मिस्मन्नेव कथयामिनत्वा हायं मामासं स्पृशेति पाणिना सद्यित्वेन शेषः कोपेन भाषणात्यागात् रुदती दृष्टा ततो गंतुं प्रवृत्ता दृष्टे मनु

उदा. चं.

२९

२९

पुंगरतिव्याचक्रुः ४९ स्तुमरति वारयोषितं प्रतिकस्पचित्कामुकसचाहृक्तिरियम हेवामासि वामं सुंदरं जितेंद्रियारामपिवशीकरणादि
रुदं वासियस्यास्तथा विद्येतं कं पुरुषं स्तुमोयं विनाक्षरामपिनरमसे क्रीडसि हृष्यसीति यावत् तथा पंमगयसे अन्विष्यसि कोऽसौराणाः
संग्रामस्वमवोयत्तस्वत्कर्त्तकान्वेषणारूपस्वर्गफलकत्वात् न स्पमुखे पुरतः प्रारानविलेभे दत्तवान् अर्थाज्जन्मातरे हे शशिमुखिवं
ज्ञाननेयं वलादालिङ्गसि सकः सुलये शोभने ग्रहाधिष्ठिते लग्ने जात उच्यते हे मदन स नगरि राजधानि अत्रैव मदनस्यैव भवात् येन ध्या
यसितस्य कस्यैवात्कर्त्तकध्यानरूपा तपः श्रीस्तपः संपत्तिरित्यर्थः अत्र शशिसुखीयने न वलादालिङ्गनस्य युक्तता व्यज्यते शशि
नायं गीकृतशशापरिखागात् न गरीत्वारोपेणानेकविषयकमदनाश्रयत्वसूचनं तस्मात् अनेकाश्रयत्वभावत्वात् ५० राकेति सीतासु
हृदियावागास्योक्तिरियमसामीता एकायां अत्र उच्यते चंद्रायाम् पूर्णिमायां यः सुधाकरश्चंद्रस्तदनुखं यस्यास्तथाविधा एव तारले चंचले आय
ते दीर्घे अक्षिणीयस्यास्तथाभूता स्मरमोषतप्रकाशयौवनं नवयौवनमिति यावत् तेन तं रंगिता स्तरंगवदुत्तरोत्तरं रंभशीलाविभ्रमायेषु
तथाविधामंगानियुक्ताः सा तथाभूतेति दर्शनं क्रमेण मुखादिगतप्रकर्षविभावनं तेन स्मादुक्तसौंदर्यातिशयेनानुपेक्ष्यत्वात् किं करोमि ते

राम
२९

स्वाभावेति शेषः. तथा सह मैत्रीक्रियतां तत्राह. विदधरति. अत्र अस्मां सीतायां मैत्री कथं केनोपायेन विदधे करोमि. तरुपायोपिन प्रति
 भातीत्यर्थः. ननु सैव त्वं स्वीकुर्यान्न तत्राह. तदिति. तथा स्वीकृतिर्ममायमिति बुद्धिविषयीकरणं तस्य अतिकरे संबंधे उपायो हेतुः कश्चकः
 संभाव्यतरस्यर्थः. स्वीकृतिः स्वाधीनीकरणं तस्य अतिकारः सदा तनत्वरूपं यौनः पुंस्यमिति चं उदीरासः. विशिष्टोः तिकस्त्रभावस्तस्मि
 न सति कउपायस्तथा च तस्वीकृतिरेवोपायो नाम रसमे. विभ्रमासेति पाठे तथा विधुमा संयस्या रस्यर्थः. स्यादिति पाठे कउपायः स्या
 दित्यन्वयः. ५१ तस्या इति स्वरितायाः सुनायिकायाः कोपतच्छांतिवृत्तांतं वयस्यं प्रतिकथयतो धृष्टनायकस्येयमुक्तिः तस्याः सप
 त्मात्रसूयातिशया तनामानिर्देशः. सांद्रं धनं श्रीं वं गदिविलेपनं यत्र तथा भूतस्य तनतदस्य समीये समस्मा. न सतस्यं तगामी अत्र ए
 व प्रकृत्योयः श्लेषः परिंभस्तेन यामुद्रास्तनाकारं विलेपनमयं विहंतं तेना कितं चिह्नितं तदीयत्वेन ज्ञापितमित्यर्थः. वक्षश्चरणयो रानतेः
 प्रणामस्यो अतिकारः संबंधः यौनः पुंसं वा तद्वा जेन छले न किं किमिति गोपायते आच्छाद्यते रस्यार्था तनायिकया उक्ते सति. मया
 कृतं तमुद्रांकरा मिसुदीयोत्कातं तमुद्रांकरां संग्रमां विलोपयितुं सा सहसा अत्र प्रसीधे वरभसे नत्वरया आश्लिष्य आलिङ्गिता. तत्सु

उदा०

३०

३०

खवशात्त्रालिङ्गनानंदयारवश्यात्तन्मातृमुद्राकितत्वंविस्मृतंवेसन्वयः चकारेणालिङ्गनविस्मृतोरेककालताघोसते ५२
एकस्मिति अमरुकवेरुक्तिः एकस्मिन्शयनेशय्यायांविपुलभूतारमणीसपत्नीतस्मानाममात्रस्यग्रहेग्रहणः यन्नायकेनरुतेस
तिसद्यस्तत्कालमेवकोयेनपरस्युत्तियथास्मात्तथाग्लपितयाविन्नयामुग्धयासस्माग्धैर्यमज्ञानंस्याकयाचित्वादनिप्रियभाव
णानिकुर्वन्नपिप्रियतमः आवेगात्कोपसंभ्रमादवधीरितश्रवज्ञातः तस्मींआलापरहितस्थितः प्रसादज्ञानायावहितोननुनिद्रि
तः तस्सां तस्मींस्थितिसमयेसुप्तवप्रार्थनापराश्रुवोमाभूरिमौ सुप्तेन अतिचायितंवलितवकी कृताश्रीवायत्रघथा
स्मात्तथापुनर्वीक्षितः वीक्षणानंतरंवीक्षितः वारंवारमित्यर्थः आवेशादितिपाठेकोपावेशादित्यर्थः तस्सादितिपाठेतस्मीभावस्य
नंतरमेवेत्यर्थः लक्ष्मोपेवापंचमीतस्सांप्राप्येति तदर्थः ५३ उक्तस्मिन्नेति सीतामालिङ्गतस्तद्भावयतोवागसस्यभार्गवागमेपरमशो
यम् तपश्चपराक्रमश्चतयोर्निधेस्तानभूतस्य धर्मयुद्धोभयवीरस्येत्यर्थः अतएवोक्तस्मात्तस्मात्तद्वत्तत्वाः अर्थासरशुरमस्य
अभ्यागमादागमनादेकतः एकस्यादिशिसतः परशुरामस्यसंगेयाप्रियताप्रेमच वीरस्वरभसोहर्षस्तस्मात्कालउद्देकः वीरोचितकौतुकोद्दे

राम०

३०

करसर्थः सच एतौ द्वावपि मां कर्षतः आकर्षतः अत्र चकार द्वयं द्वयोस्तुल्यप्राधान्यसूचनाय अन्त्यतोऽन्यस्यादिशि एषोऽनुभूयमानो
 भावनोपनीतो वा वैदेहीपरिभ्रष्टविदेहोजनकः स एव विगतदेहः कामस्तस्य पुत्री विजये सहायत्वात् तस्याः परिभ्रष्टा प्रत्येव श्रमां रुण
 द्भिर्मुनिपार्श्वगमने प्रतिवध्नातीत्यर्थः वकारः पूर्वोक्ताभ्यां तुल्यत्वात् तुल्यकालत्वस्य च संधिरूपस्य सूचनाय एकस्य परिभ्रष्टस्य संगमे
 मोक्षाहाभ्यां तुल्यत्वं संपादकं विशेषात्माह मुद्रित्वादिसि मुद्रवार्वां चैतमं ज्ञानं आमीलयने विषयांतराद्यावन्नयन् हरिचंदनं चंदनमे
 दं दंश्च तद्वत् शिशिरः शीतलश्चासौ स्निग्धः प्रेमसंवलितः अतएव रुणाद्दीप्तियुक्तं स्निग्धेन युद्धनिवर्तनात् स्पर्शरतिपाठे तथा विधः स
 र्शोपनेत्यर्थः अतएवानंदी आनंदजनकः अत्र मुनावसादराणीयत्वज्ञानजमेत्वाविशेषः पूर्वाद्दृग्गम्यः हर्यस्तत्तद्दृग्गम्य इति ५४ क्का
 र्यमिति शृङ्गकमां देवयानी दृष्टवती रशो यया ते रियमुक्तिः अकार्यं ब्राह्मणकमायामासक्तिरुपेक्षशो लक्ष्मविन्ये स्पेचं दस्पकुलं च
 कः कदयेन सहानवस्थानप्रतिपादने नासंतानौ चिसंप्रकाश्यते भूयोपीत्युक्तवितर्कोपमर्देनौ सुखं अपि नाऽसंभावनोक्ततास्यते
 नोऽस्माकं क्रतं शास्त्रश्रवणं रोषाणां प्रमादं वैशादीनां प्रशमाय आसंतिकनाशायेति मयो सुख्यबाधः अहो आश्चर्यं कोपेपिमुखं अर्थान्

स्याः कांतं कमनीयमिति मतिबाधेन स्मरणां. अपरांतं कलाग्रं दुश्चरितं येभ्यस्तादृशाः कृते महात्ममिराचरिते सुचरिते धीर्येषां ते तथाभूताः सत्पु
 रुषाः किं वस्यंतीति निदाशं कया पूर्वोपमर्दः स्वमेपि अक्रतादृष्टघटकेपि सादुर्लभे सनेनाभिमतप्राप्तिप्रयुक्तदैवेनाशं कातिरस्कारः हे
 वेतः स्वास्थ्यमुपैही उपगच्छे सनेन धैर्यं पूर्वस्मादलवत्कः खलु धूमो नाहमिव मंदभाग्यः युवातरुणाः अधरंधास्यतियास्यतीति चिंता
 सर्वोपमर्दिकेति शृंगारे विश्रान्तिरित्यवधेयं ५५ उत्थास्येति अत्र वाच्यपक्षेयेन प्रकृतेन देवेन नृपतिना जगत्कठोरं उर्जितं नलवत्तग
 र्जितं सिंहनादो यस्य तथा विधेन कालो वैरिं संहर्तयः करवालः खड्गः तत्र यन्महदंबुधाराजलं तस्य बाहः प्रवाहः प्रसराणामुत्थास्यतीदृशी
 कृतस्य धाराजलैः खड्गधारकांसाः खड्गूलादिकां तौयानीयादियदप्रयोगात्. रिश्यां वात्रूणां त्रिजगति त्रिभुवने ज्वलितो विरामातः सकल
 एव प्रतापः शौर्यरमातिरूपो रणो संग्रामे निर्वपितः विलोपित इत्यर्थः. महदंबुधाराजलं महोत्सव एवांबुवावहतीति तथा. कालकरवालः
 कृष्णायसखड्गसौमवेतिकर्मधारयः तमुत्थास्यनियातनायोधमेति वार्थः. सकल इति सप्रमंते रणाविशेषगामिकेचित्. व्यंग्यपक्षे
 तु येन देवेन मेघाधिपतिना इंद्रेण कालकरं कृष्णरश्मिबालं नवीनं वयोरभेदात् महोत्सवं मेघमुत्थास्यप्रकाशपररोतेजोविषयज

लकोलाहले सति धारकृतिभिर्जलैस्त्रिभुवनेरिष्टां च र्याज्जलशत्रूणां तेजसां सकलः प्रकृष्टस्तापः श्रोत्रं स्पृशन्निर्वापितः शमि
तः कीदृशेन देवेन जगोर्जितगर्जितेन तत्प्रयोज्यमेघगर्जितमेव तदीयत्वात् उपलक्षणार्थकं तृतीयां गीकारेण गर्जितेनोप
लक्षितं मेघमुच्चा स्पेतिवार्थः चक्रवर्त्तिनस्तु महोबुवाहमिव कालकरवालं तमिव च महोबुवाहमिति पक्षद्वये क्रमेणोपमिति
समासां गीकारेणार्थः एवं धाराजलैरित्यत्रापि जलैरिव धाराभिरिति राजपक्षे तथा व्यंग्यपक्षे ज्वलितः उर्ध्वशिखः प्रकृष्ट
स्तायो यस्यार्थात् शत्रूणां मस्त्राग्निरिति विशेषमाहुः तत्र कालकरवालेत्यादेः परिवृत्तिसहत्वेन तदंशे शब्दशक्तिमत्त्वानुपपत्तिः
कालकरवाल एव महोबुवाहो मेघ इति रूपकं संगतमेव नयासमुत्तरपदार्थस्य मेघस्य प्राधान्या यथा ते उल्हासकं तस्य गीद्वारो
पञ्चिनाः संगतत्वापत्तेः एतदर्थं तद्व्यंग्यत्वां गीकारेण तस्य वाच्यमिति व्यंग्यत्वेन ध्वनित्वानुपपत्तेः उपमायास्तु नेत्रेण मासाधकत्वं न
परं द्रस्यमावगतावपि खट्वे मेघसादृश्यस्य समानधर्मसाक्षात्सत्त्वादिन्द्रसदृशोल्हासत्वस्य मेघावृत्तित्वेन समानधर्मीत्वाभावादि
ति विशेषः किंच नानार्थशब्दापनिबन्धेन प्रनीयमानार्थनातर्यग्रहाद्वाक्यभेदपरिहायते नैकवाक्यताकल्पनेपिवर्गीनीयस्य गतः प्रा

उदा.

३२

३२

धान्यमितरस्यगुणभावश्चुचितं न तु वर्तनीयस्यगुणत्वं. एवंवरूपकेराजैवमहेन्द्रसुत्तरपदार्थस्याप्रकृतस्यप्राधान्येतदुत्तरतेरेवमंगत्वा
पत्न्याः संवद्वर्थाभिधायकत्वप्रसंगः. उपमायां तु प्रकृतप्राधान्यमलाभान्नतयेतितस्याएवमंगत्वं युक्तं तदेतदुक्तं अंसंवद्वर्थाभिधा
यकत्वं माप्रसांसीदित्यादीतिदिक् ५६ तिमेति हेविभोभवान् विभातिशोभतइत्यन्यः कीदृशः तिग्मस्तीक्ष्णाश्चासौरुचिरे मनोः
शत्रुमित्रपक्षयोः प्रतापोयस्यसः. खलसुजनयोस्तिग्मरुचिरः प्रतापोदं उदिजनितं तेजोयस्येति दीपिकायां. विधुराणां शत्रूणां निश
वनिशमराणां करोतीति तथा. मधुरामनो जालीलावेष्टायस्यसः मतिः शास्त्रतत्त्वज्ञानं. मानश्चित्तसमुन्न निशमराणां करोतीति त
था. मधुरामनो जालीलावेष्टायस्यसः मतिः शास्त्रतत्त्वज्ञानं. मानश्चित्तसमुन्न निस्तयोस्तत्वेन सारेण वृत्तिर्वर्तनं यस्यसः. तयो
स्तत्वेन याचार्थेन वृत्तिर्यत्रेति चक्रवर्ती. प्रतिपदं पक्षाणां सहायानामग्रणीर्ये सारः. अत्र तिग्मरुचिः सूर्योः प्रातायः अनुस्रः विधु
श्चंद्रो न निशाकृतः रात्रिकर्त्री. मधुर्वसंतो लीलक्रीडामन्यः. मतिमात्रप्रशस्तबुद्धिः अतत्त्व अवस्तु भूने वृत्तिर्व्यवसायो यस्य नादृशः
प्रतिपत्तिधिः अपक्षाग्रणीः पक्षादिभूतानेति विरोधाभासो मंग्यः द्वितीयार्थस्याप्रकृतत्वात् ४७ अमितरति हर्षशत्रुमित्रयो

राम०

३२

र्यतिरंयति ददाति वेति तथा भूतहे प्रभोत्वं समितः संग्रामात्मा मेरुत्कर्वैरमितः अपरिच्छिन्नः असतां तलानामहितः रंजकः अतः
 एव साधुभिर्हृत्कर्वैर्यशोभिः सहितो युक्तो सीत्यन्वयः साधितिक्रियाविशेषाणां वा यद्वा अमितरतिपंचम्यंतं संग्रामविशेषाणां उत्कर्षं
 र्वरेति चान्वयः अत्रमितं मानं तद्रहितस्तस्मिन् सहितश्च तथा हितश्च नो हितसहितश्चेति विरोधो व्यंग्यः अप्रकृतत्वादिति ५८ निरु
 पादनेति तस्मै श्रुतिने महादेवाय नमस्तत्त्वयः कीदृशायः कीदृशायः निर्गतः उपादानसंभारः उपकरणसंपत्तिर्यत्र तद्यथा सा
 न्नाया अभिन्नौ अनाधारेभ्यश्च शतियावत् चित्रं नानाकारं जगत्तन्वते विस्तारयते यद्यपि उपादानसंभारं विना न सृष्टिः संभवस्तथाप्यु
 पकरणसंपत्तेरपि भगवद्विष्णोः पञ्चत्वेन तत्पारवश्याभावो तन्निरपेक्षत्वं संप्रचिरितं बोध्यं एवं कलया चंद्रशो व उशा शंखपुष्पा श्लाघ्या
 येति प्रकृतोर्थः अंजनया तु चित्रकला शब्दाभ्यामात्मेयं तत्प्रावीण्योपस्थितामपीतुलिकां घुषादानैर्भिन्नावालेभ्यः कारिभ्यः कला
 वभ्योऽत्कर्षः प्रतीयते ५९ स्वयंदृतीत्यर्थः परैः पिशुनये चारहं सवस्त्वितिकामशां स्मृतिमनुसस्य पथिकं प्रत्याह पथि अगोति प
 थिकना त्रस्तस्तरमस्ति मना कृप्रस्तारस्थले ग्रामे मना कृ अत्यमपि स्वस्मिन् कटाघातशरानां नास्तीत्यन्वयः पाषाणावाङ्मले न तृणादुल

उदा०

३३

३३

प्रतासचनननस्मात्शयनसामग्रभावात्कारणात्उन्नतपयोधरंमेघंमेघमामेसत्ययदिवससितदावसेसापततोभिप्रायः॥ अंगार्थ
 स्तप्रस्तराणामर्वाणांस्थानेनरंकांमशास्त्रमनागपिनास्तिततश्चैगिताभित्तविरहात्उन्नतंस्तनंमेघमेघंचोदीपकंयद्युपमो
 गक्षमोसितदाःस्वेतिप्रस्तरस्यलरस्यनेनशय्यायैकापिनास्तीतिद्यमतेअत्रसर्वत्रशब्दशक्तिमूलत्वंपरिहृत्यसहनानार्थशब्द
 प्रयोगादवसेयम् ६० शनिरितिहेनरेन्द्रयस्मेत्वंकुप्यमितंशनिर्ग्रहःअशनिर्वज्रंचउच्चैरतिशयेननिहंति॥ यत्रपुनःप्रसीदसि
 पुनःशब्दस्त्वर्थःयसुरुषविषयेत्विसर्थःसयुरुषःउदारोदातामहान्वा॥ अनुगतादारायस्यप्रवासाद्यभावात्सतथाभूतश्चभा
 तीत्यर्थः॥ अत्रसर्वाद्देशनिषदादिरुद्धार्थकनञ्समभिवाहारेणाप्रकृतस्यशनिविरुद्धरूपस्यार्थस्यावगतौविरुद्धावधीत्याद्यु
 क्तवस्तुध्वनिःनतत्ररादैपि॥ तत्रैककार्यकारणाप्रतीतेःकिंबुउदारोःनुदरस्तन्दिन्नरस्येवविरोधालंकारध्वनिरेव॥ चकारस्य
 समुच्चयार्थत्वात्॥ अय्यर्थेत्वेतुविरोधस्यवाच्यतेवेति॥ नचसर्वाद्देशिविरोधस्यव्यप्यत्ववाच्यत्वात्पौरुषराशंका॥ एकधर्मितैगनत्वेन
 विरुद्धनिर्देशएवतस्वीकारात्अतएवविरोधालंकारद्वारागव्यंग्यंवस्तुहानीसिद्धतासामनादेयं॥ यन्नुशानिराशमिश्रैस्तत्रसा

राम०

३३

मानाधिकरापाभावेनविरोधस्यावाच्यत्वेपि व्यंजनयाविरोधलाभात्तत्र उदाहरोनुदाहरश्चेत्यत्र च सलंकारवस्तुध्वनिः न चैवं वंस्त्वेवेति
 कारिकाविरोधः रीजोत्कर्षकतयावस्तुन एव प्रधानत्वेनाविरोधादिति कैश्चिदुक्तं तदयुक्तं भिन्नविषयत्वेविरोधाप्रतीतेः एकविषय
 त्वएवतिगमरुचिरप्रतापस्याहौविरोधवाचकाप्यादिसत्त्वाप्तत्वाभांविरोधस्यावाच्यत्वव्यपत्त्ययोर्व्यवस्थितेः एतदप्रदीपकृतोक्तं च
 स्तुध्वमतेननुविरोधालंकारस्यादिना उदाहरोनुदाहरत्यत्र नुनोक्तवस्तरूपव्यंग्यप्रतीतिरित्युक्तमेव तस्मात्पूर्वोदाहरणो रहस्यागो
 पनमात्रार्थवाच्यार्थोपादानं न तु नत्रविश्रांतिः इह तु वाच्यार्थविश्रांतिरित्यादेरुदाहरणावैलक्ष्याप्यसमवान्न तदर्थं कुतश्चिदल्प
 नायुक्तेति ध्येयं ॥ ६॥ अलमेति अलसशिरोमणिर्धूर्तानामग्निमः पुत्रिधनसमृद्धिमयः इति भणितेन तांगी प्रफुल्लविलोचना जा
 तेतिसंस्कृतं जं पि एदति पाठे जस्मिते इति प्रति वरं प्रति धात्राः प्ररोचनोक्तिः पूर्वाह्म उन्नराह्म तु कवेः प्रकरणाच्चायमिस आहारः हे पु
 त्रि अयं वरः अलसानां निरुद्योगानां शिरोमणिः अष्टः धूर्तानां मग्निमः अग्रगण्यः धनसमृद्धिप्रचुरः इति भणितेन भाषणेन न तांगी
 काचित्कुमारी प्रफुल्ले हर्षविकसिते लोवि वते यस्यास्तादृशी जाते सन्वयः अत्रालसत्वेन नायिकोत्तरागमनं धूर्तत्वेन रतेषु नादृतगु

उरु.

३४

३५

रातं धनिकत्वेन कृपणातयाः दातृत्वं च सवितं सतश्च मासामनाकर्षणीयो ममैवोपभोग्यप्रतिनायिकायां व्यनक्तितादृशं च कुमार्योत्तानं
 प्रफुल्लनयनत्वेन वस्तुना सह हेतुहर्षव्यंजनद्वारेण तत्कारणीभूतं सामाजिकेषु व्यते. अनेतुः अलसत्वेनाप्रवासित्वं धूर्त्तत्वेन विदग्धत्वं
 धनिकत्वेन सुखित्वं नतांगित्वेन नमस्कारः प्रफुल्लनयनत्वेन हर्षव्यव्यते. ततश्च ममैवोपभोग्येनाविदग्धाया रतिवस्तु व्यंजनमिसा
 ऊः ६२ धमासीति रसकथापासुसावीषु मध्यैरतिकालीनं सुप्रियालापं कथितवन्ती कांचित्प्रहसंसाः कस्याश्चिरं स्मिरियं हेसखि
 यात्वं रतांतरेषु रतमध्येषु प्रियेण संगमेपि सुरतयोगेपि विसृज्य विश्वासयुक्तं निःशंकमिति यावत्चादुकानां प्रियवचनौ शतानि कथय
 मिसात्वं धमासीति सोऽहं हं हे सख्यः प्रियेणानीवी वस्तुं ग्रथिं प्रतिकरे प्रणिहिते नीत्यां करोषि तत्प्रति प्रणिधानं स्पष्टं कल्पं स्पष्टं विषयी
 कृते सति न तर्पिते श्रावकत्वापत्तेः यदि किंचिदपि स्मरामि तदा शपामि शपयं करोमीत्यन्वयः यद्यपि शपयेशपरसनुशासनादात्मनेप
 दमुचितं तथाप्यंगस्य र्शपूर्वकमिध्यातनिगमस्य मुख्यशययस्यात्र विवक्षितत्वान्न दोषः प्रियसंगमेथा लापादिपुत्रापरितमध्येषु
 न पुनरादावंते वेति वार्थः यदि किंचिदपि स्मरामीति वाक्यमध्ये सख्यः शपामीत्यस्य प्रवेशाद्भूतत्वं प्रकृते गुराएव विवक्षितार्थस्य सस

राम०

३४

लप्रसायनात् सोऽस्योक्तावेकस्माद्वसौभाग्यगर्वितायाः संवोधत्वाद्द्वयसीसेकवचनं. सोऽर्कस्य चनेतुवद्दीनांतथात्वात्सरस्य
 रतिवद्भवचनमिति नासंगतिः. अत्र चरतकालेषु विषयोतरवेदनेन रागस्य कृत्रिमवामावेदयतावाहुक्यनेन त्वमधमेति ध्वन्यते. अत्र
 रापिशब्दाभ्यामतंतानौ विसप्रकाशनद्वारा तदतिशयः. एवं वद्भवचनस्य प्रतिरतिसमयंतथाभावस्तत्वनद्वारा न घञकत्वं एवं शता
 नातिप्रातिपदिकवचनयोश्चेति. तथोत्तरार्द्धे स्मरणाभावेन प्रिकारस्पर्शमात्रेण संमोहानंदमंथरतयाः कृत्रिम एगातिशयसूचयताहं
 धमेति व्यस्यते. रस्य चोभयसंवलनेन व्यतिरेकालंकारलाभ इति बोध्यम्. ६३ द्रव्यं धेति यस्य राज्ञः करुणाणां स्वरो युधियुद्धे वीरैः का
 लीकटाक्षरव्यलोकिदृष्टः. कीदृशः. दर्पेणामदेनांधस्य गंधाजस्य सगंधं समाधाय नतिष्ठेति प्रतिद्विषाः. तंगंधहस्तेन विधान्त्रप
 तेर्विजयावहमित्सुकलक्षणास्य कुंभ एव विशालतया तन्मध्यभाग एव कपाटं तत्पकूटे अग्रभागे या संक्रांतिः प्रवेशस्तस्मिन् अधीनं
 तेन वाट्टसंबद्धं घनं निविडं यच्छोणितं तेन शोणारक्राशो विदीप्तिर्यस्य तादृशः कटाक्षः कीदृशः कोपेन कषायालोहिताक्रांतिर्यस्य तथाभू
 तः अत्र साम्यावगमानंतरमुपमानगतं सकलेत्यादिवस्तुव्यक्तीभवति ६४ गाढेति यो राजा युधियुद्धे रुषाक्रोधेन निजाधरं स्वाधरोष्ठं निर्द

उरु.

३५

३५

शनसन् अरिगांशत्रूणां वधूजनस्य स्त्रीजनस्य ओष्ठरूपाणि विदुमदलानि विदुमस्य नवपद्मावस्मपत्राणि प्रवालपत्राणि वा.
गादसकांतदशनस्य तस्य कांतदंतवरास्य मथापीगतद्रूपात्संकरादमोचयतमोचितवान्. क्रोधाद्वैरिव धेतद्वधूनां रतिक्रीडाविरहादंश
स्तनं न भवतीत्यर्थः. अत्र निर्देशान्निति वर्तमाननिर्देशादधरदशनमोचनयोः कार्यकारणयोः पौर्वापर्यविपर्ययहेपातिशयोक्तिः. इयं
मेव वृत्तौ विरोधपदेनोक्ता. तन्मूलत्वादिति ६५ कैलासेति कैलासस्य प्रथमशिखरे मूलशिखरे वैरगुप्तं मूर्च्छनाभिर्वेरास्थापितं रा
गैः. स्वरः संमूर्च्छितो यत्र रागतां प्रतिपद्यते. मूर्च्छनामिति तां प्राङ्गीततत्त्वविदो जनारत्युक्तेः. विबुधानां देवानां रमणीभिरसुरैर्भिर्गा
यमानां यदीयां यस्य प्रकृतस्य राज्ञः संबंधिनी कीर्तिश्रुत्वा सा सस्य स्निग्धविसिन्धाः कमलिन्माः कंठस्य मणालस्य संजातां शंकासं
घेहो भ्रातिर्वीर्येषामेवंभूतास्तथास्तस्मास्तिर्यग्भूताः अयंगानेत्राः स्यान्तायेषां तथाभूताश्च दिस्मांतगादिगाजाः अवगायोः कर्गा
योः सरोरुपयोः पुलिनश्च समीपदेशे हस्तं श्रुगं आवर्तयंति चालयंति. आहर्तुमिति शेषः. प्रथमे मुखे सर्वे च्छदस्यर्थे इति केचित्. धवल
त्वस्य ओत्राग्रास्यत्वात् स्रस्तापां गारति. पुलिन इत्यनेन अवगायोः सारस्वाध्यासात् मणालत्वमोचितं व्यज्यते. केचित्तु अवगापुलिन

राम०

३५

इतिरूपकंपुलिनेपिविससंभवादित्याहुः ६६ केसेखिति वलामोडिशहोवलात्कारेदेशी. केशेषुवलात्कारेणातेनसमरेजयश्री
 गृहीता यथाकंदराभिर्विधुगस्तस्पृष्टकंठेसंस्थापिताइतिसंस्कृतम् जयश्रीरित्यनंतरंतथेतिष्टणीयं. तेनराज्ञासमरेयुद्धेज
 यश्रीर्जयलक्ष्मीर्वलात्कारेणकेशेषुतथागृहीतायथाकंदराभिर्गुहाभिस्तस्मिन्विधुगः शत्रवंदकंठेस्वसन्निवेशेसंस्था
 पिताइत्यन्वयः तेनपराजिताः शत्रवः पीडनभीरुरिवहृदयादितिसंस्कृतम्. गालिङ्गनायरभसेनहर्षणावेगेनवादयितेप्रि
 येउच्यतेसतिमनस्विमामानपीडनात्भीरुर्भयशीलइवहृदयात्लघुशीघ्रंसम्पृक्निःशेषतोऽपसरतीत्यन्वयः मनस्विन्या
 हृदयादितिवासंबंधः भीदोद्येतिपाठेभीतेद्वेसर्थः अत्रभयेतिहयैवप्रत्यालिङ्गनहसितादिसंभोगविजृम्भरगाभिव्यक्तिर्नतुगा
 लालिङ्गनोद्यतेमानोऽपस्ततइत्येतावतेतिसहृदयसाक्षिकं. रभसोहर्षवेगयोरितिविश्वः ६७ जाठरमितियास्थविमिवहसंतीक
 विवदनांबुरुहवट्विनिवेशादर्शयतिभुवनमंडलममरिवजयतिसावाणीतिसंस्कृतम्. यावाणीवाग्देवतातदभिन्नत्वेनाध्वमि
 ताकाव्यरूपावाकविवाक्. स्थविरंवृद्धस्यार्थाद्रूपाणां. तदीयभुवनान्मत्प्रदर्शनेननस्येवोपहसनीयत्वान्. हसंतीवअवेदग्धात्

उदा.
३६

३६

कवेर्वदनमेवांबुरुहंपद्मंतत्रवद्वोरचितः विनिवेशः स्थितिर्यया तादृशी भूत्वा भुवनमंजलं अमृदिव विलसरागमिव दर्शयति साजयति स
र्वोत्कर्षेणावर्तत रम्यत्वयः अत्र वदनं बुजत्वा रोयो ब्रह्मणाः पद्मासनत्वेन वागया अपितं स्याद नार्थः अतएव वाणां चात्र कवित्व
रूपैव तस्याएव कविवदनस्थितेरिति महेशोक्तमयुक्तं काव्यरूपाया वाचः पद्मासनत्वा प्रसिद्धा वदनांबुरुहेत्यादेरसंगतत्वापत्तेः
अधिष्ठात्रधिष्ठानयो रभेदाश्रयारोहोतु देवतापरत्वेपि नानुपपत्तिः प्रत्युतभावध्वनित्वसंगतिरेव प्रयुज्यते च तथोपचारेणाशत
शः कवयो वा देवी वदनांबुजे वसुतिचेको नामदी नोजन इत्यादीत्यलमसारचितयेति अत्र वदसंती वेत्युत्प्रेक्षया च मकारैक का
रात्वांशलाभः अमृदिवेत्युत्प्रेक्षया जगतो नवनवत्वलाभः कविवदनेत्यादिना अजलजे संशलाभ इति बोध्यं वृत्ता
वुत्प्रेक्षया व्यतिरेक इति वजायभिप्रायमेकवचनं हसंती वामृदिवेति ह्यभ्यामुत्प्रेक्ष्यां ब्राह्मतन्निर्मिति व्यतिरेकयोर्भारती तन्नि
र्माणा योर्मजनादिति ६२ जलं केति कर्पूरमंजरीत्येसाठके कर्पूरमंजरी समारम्भायाना यिकाया इयमुक्तिः येलं कागिरिमेव
लासुसवलिताः संभोगखिन्नो रगीस्फारोत्फुल्लफणावली कवलने प्राध्यादरित्वं तद्दानीं मलयानिला विरहिणी निःश्वास

राम०
३६

संपर्किणोजातसदिति शिशुत्वेपि बहलास्तारुण्यपूर्णद्वोतसंस्कृतमेहलाहिरतिपंचम्पतपाटेमेखलायादितियेवातालंका
गिरेः सुवेलस्यमेखलासुनितंबमागेषुसुवलिताः स्वभोक्तुसर्पत्रासात्संभोगेनखिन्नानां श्रान्तानामुरगीणां स्फाराभिर्विस्तना
भिरुत्फुल्लभिर्हृष्टप्रसृताभिः फणानामावलीभिः पंक्तिभिः कवलनेयसनेसतिदरिद्रलंक्षीणालंप्राप्तास्तेमलयसंबंधान्म
लयानिलादानीं विरहिणपानिः श्वाससंपर्किणोनिः श्वासमिश्रिताः संतः शिशुत्वेपि स्त्रीणां त्वेपि बहलाबाद्रेत्युक्तास्ता
रुणेन पूर्णादवजातारतिसमुदितार्थः लंकासन्निहिनोगिरिलंकागिरिर्मलय इति चक्रवर्तीः अत्र स्त्रीणामाहारद्वैगुण्येनो
रगीतिस्त्रीनिर्देशः फणानां स्फारेकुलत्वेन ग्रासस्य स्थूलत्वं व्यसते अनिलानां सुवेलतोमलयागमने समुद्रलंघनाद्यैर्म
मलयसंबंधात्सौगंध्यं स्त्रीणां त्वप्राप्त्या मांघ्यं च व्यस्यते ७० सहीति सखिविरव्यमानस्य ममधीरत्वेनास्वासां प्रियदर्श
नविशंखलक्षणे सहस्रसहितेनायसंतमिति सं. हे सखि ममधीरत्वेन धैर्येण मानस्य आश्वासं स्थिरो भवेत्सि समाश्वासनं विर
व्यकृत्वा प्रियदर्शनेन नविशंखलेवाकुलेक्षणे स्ववाकुलत्वस्य क्षणे उपवागत्. कौतुकोत्तरलितं रति केचित्. भावप्राधान्ये

नविशंखलत्वस्योकोनुकोत्तरलताक्षणादसविहलत्रणोतिपाठेविहलत्वस्यास्यर्थः सहसेतितेन धैर्येणापस्ततं सहसेति
 सहसेवेत्यर्थरतिचंरीदसः इति शब्दोवाक्यसमापकोतेयोजनीयरस्यमे ७१ ओल्लोलेति आर्द्राईकरजरदनक्षतैस्तबलो
 वनयोर्ममदत्तं रक्तं शुक्रं प्रसादः कोपेन पुनरिमेनाक्रांतैरिति सं किमिति कुपिते लोचने बहसीति एछंत परनायिका नखस्यता
 दिविहं नायकं प्रति नायिकाया उक्तिरियम् तवेत्यनेतरमंगो इति शेषः तवांगं आर्द्रादृष्टा ईरसा ईरस्यर्थः करजानां नखानां र
 दनानां दंतानां च क्षतैः परनायिका कृतैर्ममलोचनयो रक्तं शुक्रं रक्तं अंशवस्वरक्तं शुकं रक्तं वस्त्रं प्रसादोदत्तः कोपेन पुनरि
 मे लोचनेनाक्रांतस्यर्थः सवायमुक्त रूपस्य नायकं प्रसूत्या नायकोत्तररूपत्वा दुन्नरालंकारः ७२ महिलेति महिला सह
 स्मभरिते तव हृदये सुभगसा अमांती दिवसमनस्य कर्मा अंगंत न्वपित नयति विरहं रुशां नायिकां नायकाया वेदयेत्याः स
 त्या उक्तिरियं हे सुभगसौभाग्ययुक्तमहिलानां स्त्रीणां सहस्त्रैर्भरिते व्याप्रेतव हृदये अमांती अवकाशमलभमाना सानायि
 का दिवसमभिव्याप्य न अमृतकर्म कर्तव्यं यस्यास्तथाभूता तनुकृशमप्यंगंत नयति तनुकरोतीत्यर्थः अत्र सुभगेत्यनेन न

यिकायाएवानुरागविषयस्त्वेनतुसातवेतिध्वमते ७३ अतंदेति अत्रप्रकृताश्रयामारात्रिः कंजनं सानंदं न करो सपितु सर्व
 मितिसंबंधः कीदृशी न विद्यते तं द्वा आलस्यं यस्या सावतं द्रोमेघाघना वृत्ततया स्फुरद्भ्रमं द्रष्टुं द्रमा आभरणं व भूषणं यस्याः
 सा तथा भूता अतएव सम्पुद्गीपितो मन्मथो यया सा तादृशी तारकान् स्रज्जाशितरेलानि च वलानि यस्या सा तथेति अत्र
 र्मजनयाश्रयामापोरशवार्षिकत्वादिविशिष्टनायिका विशेषः कंजनं सानंदं न करोति कीदृशी अतंदौ न लभ्यं द्रः कर्पूर
 माभरणं यस्या स्तथा भूता चंद्रः शिरोभूषणविशेष इति केचित् समुत् मुदा हयैरा सहिता दीपितो दीप्तिं प्रापितो मन्मथो
 यया तारका अस्मिन्तीनिकातरलायस्याः सा तथा तारका वन्नरलो हारमध्यमणिर्वायं स्यादिति प्रतीतौ स्त्रीविशेष इव रात्रि
 त्युपमा प्रतीतिः चंद्रपदस्य परिवृत्तसहतया समुद्गीपिते आदेश्य तस्य हनयो भयं क्लिंमलत्वम् ७४ यस्येति यस्य पुरुष
 समित्राणि मित्राणि आश्रुस्तानि विस्मासपात्राणीत्यर्थः शत्रवः शत्रवः निःशेषतो यत्रणीयादमनीयारस्यर्थः यस्येति अनुषंग
 इहोन्नरत्रयवोधः अनुकंपा दयातद्वाग्यः अनुकंप्य स्नेहपात्रं च सजातः शोभनजन्मा स च स एव जीवति श्लाघ्यजीवनवानि

उदा.
३८

सर्थः अत्रोक्तां र्थोतरसंक्रमितवाच्यैर्मित्रादिशब्दैर्यावन्जीवस्थायित्वरूपतदतिशयमंजनद्वारा नायकस्य स्थिरप्रकृतित्वं प्रत्येकं व्यज्यते
। त्वामसगत्तेतुतस्मादत्र सावधानेन भाव्यमिति पदसमुदायरूपवाक्यमंयामि प्रायमिति भेदः ७५ खलेति खलव्यवहारादृश्यते दारु
णाय घपितया पिधीराणां हृदयवपस्वद्रुमतानखलु व्यवसायाविमुख्यंति यद्यपि खलानां दुष्टानां व्यवहारद्वारा दुष्टप्रति
बंधकादृश्यंते तथापि सदर्थग्राहितया हृदयरूपेण वयस्मिन्मित्रेण रद्रुमता अनुमोदिताः धीराणां व्यवसाया उद्योगानविमुख्यं
ति न प्रतिबद्धा भवंतीत्यर्थः अथवा खलप्रतारणया स्वार्थसाधनेन विसंवदंतीत्यर्थः अत्रोक्ता र्थे लाक्षणिकस्य विमुख्यंतीत्य
स्यैव कारित्वमंगं ७६ लावण्यमिति कसचिद्विरहिणोऽङ्गिः तत्तन्नुभवेकागोचरं लावण्यं मुक्ताफलेषु घ्रायायास्तैरलत्वमि
वांतरा प्रतिभाति यदंगेषु तत्त्वावण्यमितीर्यत इत्युक्तलक्षणं कांतिरुज्ज्वलता असाविति सर्ववत् एव मयेपि रूपसंस्थानसौष्ठवं
वचसः क्रमः परिपारी सकलमिदं तदा अनुभवकाले सुधाया अमृतस्यास्पदं स्थानमभूत् सर्वगीरासौ हिमसंपादकत्वान् अ
धुनाविषोगकाले स्मर्यमाणमिनिशेषः महान् ज्वरज्वरः सर्वांगीणता यहेनुत्वादीत्यर्थः लावण्यं सर्वावयवगतो विशेषः प्रत्येकावयव

राम०
३८

वसंस्थानसौभाग्यकांतिः रूपं वर्णविशेष इति चं ग्रीहसः अत्र तदादिभिर्विशिष्टावचनानर्हतालावरायादिगतलोकोत्तरत्वप्रति
 पारमहाराविप्रलंभाभिव्यक्तिः ७७ मुग्ध इति सख्यामानं शिष्यं सारयमुक्तिः हे मुग्ध उपदेशाग्रहणादनभिज्ञे अरिविलोः तीतो
 वर्तमानो भविष्यंश्च कालो मुग्धतयैव यद्येचितानाचारो नैव न तु पापयितुं किं किमिति आरभ्यते तर्हि किमाचरितुं पुक्तं तत्रा
 ह मानं धतवधारय धतिर्धैर्यं वधानागहाणाः वंधनो तथा अनपते यता ध्वन्यते प्रेयसीति प्रियविषये एतच्च वाक्यचतुष्ट
 येप्यन्वेति ऋजुतां सरलतां हरे कुरु सजे मेवं सखा प्रतिबोधिताना यिकाभीतं भययुक्तमानं नयस्यास्तथाभूतासतीता प्रति
 बोधयंती सखी प्रतिप्रतिवचः प्रत्युत्तरमाहे सन्वयधयकार्यस्य शेषवैवर्ण्यादेराननगतत्वात्तत्रभीतत्वोपचारः नीचैरिमाकत्तरं
 हेस्वरिनीचैर्मंदं शक्यय हियस्मात्मेममत्तदित्ददयो स्थितो विद्यमानः प्राणेश्वरः प्राणानां तदायत्तत्वाज्जीविते सर्वस्वाय
 मानः कांतः श्रोष्यति ननु शंकाया प्रतिर्विस्मायां प्रतिबोधितामुद्रवो धिता प्रतिवचः प्रतिकूलं वचरति वक्रवर्त्तः वचोवचः
 प्रतीतितुनयुक्तैर्यः सवं प्रतिबोधिते स्यासंगतैः प्रतिबोधमानेति हितदोचितं अत्र नीचैः शंसनविधानस्यानाहार्यत्वरूप

उदा.

३५

३९

युक्ततां प्रकाशयद्भीनां न नापदं रागस्या कृत्रिमतया संभोग प्रकर्षे पर्यवस्यति. सखा अपरिहार्य वचनतया च नीचै रिति विधिर्न तु मा
यां सेति निषेध इति हेतुः. सर्वत्र विप्रलम्भ रहसं भोग इति भेदः. ७८ रुधिरेति हे भीम भयं करन् पलं विभासि शोभस इत्यन्वयः. पसे भीमे
भीमसे नोत्सग्यः कीदृशः रुधिरस्य विसरेण समूहेन प्रसाधिनो भ्रषितः करालो भीषणो यः करालः खड्गस्तेन रुचिरो मनोज्ञो भुज रूपः
परिघोर्गलायस्य तादृशः जयश्री निरोधकत्वादर्गला लोक्तिः मित्रशत्रुभेदेन करालत्व रुचिरत्वे बोध्ये पुनः कीदृक् सटिति भुकुघा
भ्रभंगेन विरंकितस्तदाकारे स्वाश्रितत्वात् संजातविठं कोललाटमेव विशालतया पटो यस्य सः कयोत पालिकायां तु विठं कंपुं न पुंस
कमिस्मरः भुकुघां विठं किं तोललाटपटो यस्य स्य रतिकैचित्. ७९ भुक्तीति जनांतरसन्निधावुपनायके स्थितेः प्रस्तुतने
द्वे प्रशंसाया जेन तदागमनाधीनं हर्षव्यंजयं तानायािकाया रयमुक्तिः संश्वासावागमो यवेदः कस्यानंदनिष्पदं आनंदप्रवाहं न वि
दधातिकरोति अपितु सर्वस्य सन्वयः. कीदृक् भुक्तिं स्वर्गादिभोगं मुक्तिं च निःश्रेयसं करोतीति तथा श्रुतः कर्मकांडवेदांताभ्यामुभ
यो यायाना बोधनात्. एकांतेन नियमेन सप्रगादेशेने हि तोपदेशे तत्परः अप्रतारकत्वादिति वाच्यार्थः मुख्यतया तु विवक्षितो गोपनाया

राम०

३५

प्राकरणीकी कृतोऽङ्गो यथा सतः सुंदरस्य नायकस्यागम आगमनं कस्यापि काजनस्य आनंदनिष्पंदनविदधाति कीदृशः भुक्ति
 संभोगः भुक्तिविरहाविडुः खन्यागः तौ करोतीति तथा एकांतस्य संकेतस्थानस्य समादेशनेतसरति पूर्वत्रोपमाध्वनौ भीमपदस्य होक्र
 वस्तुध्वनौ प्रधानभूतस्य सदागमपदस्य परिवृत्तसहस्रच्छब्दशक्तिमूलत्वं हेयम् सायमिति उपपत्तिं संभुज्यत ज्जनितश्चापनयना
 यस्मानादिकृतवती सखी प्रतिज्ञातरहस्यायाः सख्या इयमुक्तिः हे सखितवसौ कुमार्यं आश्चर्यं येन कारणेनाधुना अमनिवर्तकस्नाना
 दिसमवधाने रक्षायां अभितः समंततः बहिरंतश्च स्नाता सिंघ्रातासि कथं तत्राह नैत्रे व्यादि ते तव नेत्रयोर्द्वंद्वयुग्मेन विघृते मीलनस्य
 व्यतिकारः पौनः पुनं यत्र तथा आसितुं स्थानं न शक्नोति तथा च मीलनपौनः पुनं सर्वांगीरा अमंगमयतीति भावः आश्चर्यं कुतस्तत्रा
 ह सायमिति सायं काले स्नानमुपासितं अमापनोद समर्थं यथा स्नात्वा कृतमलये जातेन चंदनेनागं सम्यगा समंतात् लेपितं अ
 वरस्याकाशस्य मणिरिव मणिः सूर्यः अस्तावलस्य बूलमस्तकं यातः अस्तगत इत्यर्थः तेनातयादिजनितत्वं संभावनानि वृत्तिः अत्र म
 न्स्विधेविस्वध्वनिः शकं संशयं वा आगतिरागमनं एतेन भयत्वराहेतुकत्वं क्लमस्यास्तीत्युक्तं यत्तु अमायनयनव्याजे न स्वागमभिस

उदा.
४०

५०

रगार्थप्रसाधयंतीं सर्वां प्रति नायिकोक्तिरियमिषवतार्यनेत्रद्वंद्वेऽदेः स्रष्टुमसंबद्धात्माश्वकंकृतः परपुरुषेणापरिचयः संकेतोययेनि
प्रकाशमात्मानं सर्वमात्मायां चाक्षरानां जवाभ्रावनंतं भ्रंतिविलसितं रत्ननकल्पनोत्कलिकाविजृम्भितमित्युपेक्षणीयम् ८१ तद
प्राप्तीति विष्णुपुराणागतमेतस्य द्वयम्. सर्वोक्ताभ्यो मागोपस्य कस्य का निर्गत उच्छ्वासः प्राणोत्क्रमणं यस्याः सा तथा भूता तस्या भा
वस्तन्नातया प्राणोत्क्रमणाविनेत्यर्थः न तस्य प्राणा उन्नामंती हेव समवनीयेत इति श्रुतेः युक्तिं गता भावनया तदुपतां प्राप्ते सन्वयः
कीदृशी. तस्य कृष्णस्याप्राप्त्या वियोगेन यन्महादुःखं तेन विलीनानि नष्टानि शेषाणि समप्राणिपातकानियस्योक्तादृशी. तथात
स्य चिंतया ध्यानेन यो विपुलो महाना ल्लादश्चानंदस्तेन सीराः पुरापस्य चयः समूहो यस्याः सा तथा भूता पापपुण्यायोः फलना
श्रयत्वात् पुनः कीदृक् जगतः सति उसन्निर्पन्ना आदृशं श्रीकृष्णपरब्रह्मस्वरूपिणां सच्चिदानंदस्वरूपं चिंतयंती भावयंतीति. अत्र कृष्ण
वियोगदुःखचिंताल्लादयो शेषया यपुरापफलत्वेनाध्यवसितयोरवगतिरित्यतिशयोक्तैर्व्यग्यत्वम् ८२ क्षरादेति वतेति चेदेविसंये
वातवेति द्वेषकर्मणिषष्टी. भोगी रतवत्त्वादिषतां त्वयि पराद्भुवि प्रति कूले सति सर्वं पराद्भुत्वं विपरीतं जातमिति शेषः एतदेवोपपादयति क्षण

राम०
४०

देसादिनाः क्षणादात्रिः अक्षरादात्रिभिन्नावनंवनमिन्नंयसनंघृतादितदिन्मिसेवंशवृशक्रिमलायंजनागम्यविरोधालंकरिणां
 सर्वपराश्रुत्वोपपत्तिः विरोधपरिहारस्तु क्षणमुसवंददातीति तथा पश्चान्नजसमासेनतदिन्नात्रिः वनमवनंरसकं अवीना
 मेषाणां असनं प्रेरणांतेदेवमसनमितिरीत्यावोध्यः ८३ तुहेति सीसम्मीतिप्रभातेदेशीः प्राकृतेलिङ्गानियमादृलपदेपुंस्त्वमतवव
 ह्यभस्यप्रातरासीदधरोम्लानकमलदलंरतिनववधूः श्रुत्वाकरोतिवदनंमहीसंमुखमिति संरात्रावयंताचुंवितदयिताधराचंधप्र
 तिकुस्याश्चुक्तिः तववल्लभस्यदपितस्यप्रातः कालेअधरोम्लानं चतत्कमलस्यदलंतद्रूपआसीदितिसखीवचनंश्रुत्वा नवातरु
 र्णीवधूर्वदनंमुखंमस्याभमेः संमुखंअधोमुखमितिप्रावत्करोतीत्यन्वयः वर्त्तमाननिर्देशो ह्यज्जयाअविरामः सच्यते ८४ राश्वि
 ति रात्रिषुवंधवलासुललितमास्फालयश्चायं एकछत्रमिवकरोतित्रिभुवनराजंविजृम्भमारादिति संयः प्रकरणात्कामः चंद्रेणध
 वलासुरात्रिषुज्योत्सीधितियावत्ललितंसुकुमारमनोहरंनजरुआस्फाल्यैवत्रिभुवनानाराजमेकमेकमेवछत्रंयत्रतथाभूतंअद्विती
 यमितिप्रावत्करोति अतएवविजृम्भमाराविष्णुरमारांरसर्थः ८५ निश्चितेति अनंगः अणलंसकलकामिहिंस्त्रतयाकुटिलेवयसिषोव

उदा.
५२

नेसतिसुदृशः शोभननयनायाः कामिन्यादृशिदृष्टौ निशिता स्तीक्ष्णाश्च तेशराश्च तेषां धिपाञ्चयं मम निशितः शरतिवु ध्यास्य
बलमप्ययति सा चार्पितवला दृष्टिर्यत्र यस्यां दिशिलक्षणाया तस्मां बंधि नियुवजने निपतति तत्रावस्था हसितरुदितमर्धुना दयो
यतिकरं मिश्रणमे संप्राप्य समुन्निषं सुभवंती सन्वयः ८६ वारिज्जंतो रति वार्यमाणोऽपि पुनः संतापकदर्थितेन तद्दयेन स्त
नभरावयस्यत्वेन विशुद्धजातिर्नवलसम्प्राहार इति संविरहजनितेन संतापेन कदर्थिते वपीरितेन तद्दयेन पुनः पुनर्वार्यमाणोऽप्य
स्याः प्रकृतनायिकाया हारस्तनभरस्य वयस्यत्वेन सार्वयेन नवलतियतो विशुद्धजातिर्निर्दुष्टमुक्ताजातिमान् प्रेक्ष्य वेणुविशुद्धजन्माव
विशुद्धजातयो हि न कदापि स्वस्थानाच्चलंतीत्यर्थः अत्र च आपमनवरतकपनं स्वासौष्ट्यासाधिक्येन तद्दयकपेन प्रयुक्तं वेदितव्यं के
चिन्नुच्चां लिंगानंतरपतया संतापकदर्थितेन स्तनभरस्य हारेण सहा लिंगनेपीडा निवर्तकतया वयस्येन तद्दयेनेति विपरीतरतावस्थाव
र्णनपरतया योजयति ८७ सोमुद्धेति समुग्धश्यामलंगोधमिलः कलितलालितानि जदेहः तस्याः स्कंधाद्वलंगृहीत्वा स्मरः सुरत
संगरेजयति सः धम्मिलः केशपाशवस्मरः कामस्तस्यानायिकाया स्कंधोऽस्य वस्कंधः सेनानिवेशस्तस्मात्बलसामर्थ्यमेव बलं सैमज

राम ०
४२

चित्मास्वस्वरूपंगुरुकः गुरुरिति हेतोः पातयित्वा विभिन्नो विभेदिन इत्यर्थः अतर्भनार्थत्वात् नायं द्वारस्पर्शतद्वदनाशः किंतु गुरुतया प
 रपीउक्त्वा तद्वदेनैव स्वात्मा विनेदित इत्यनुक्तिः दिक् इति पाठे तु भास्करेणार्थ उक्तो यथा विष्णुखलं प्रियं दृष्ट्वा कुठेन घटेनौपलक्षितान्
 तरलतरदृष्टिर्जातेति शेष इत्येकं वाक्यं द्वितीयवाक्ये विभिन्न इत्यनेनंतरं लयेति शेष इति १ जोह्ना ए इति जोह्नाया मधुरसेन च वितीर्ण
 तारुण्योऽमुकमनाः सा हृद्वापि न बोधे परवधूरदहरति तव हृदयम् गतयो वनामनायिका प्रसक्तं स्वामिनमुपहसं स्यानायिका या इय
 मुक्तिः अहह खेदे दृष्ट्वा पितृनायिका ज्योत्स्नया मधुनो मधुसूतसेना सा देन च वितीर्णं दत्तं यन्नाहं पतेनोत्सुकं अर्थाद्रते मनोयस्यास्तथा
 भतासती न बोधे तव हृदयं हरति यतः परवधूः परनायिका त्वेनैव तव चित्रं हरति न तु सौंदर्यादिनिमित्तं नारमस्तीति भावः तदेतत्काव्य
 लिंगं ज्योत्स्ना मधुरसाभ्यां दत्तं तारुण्यं हृदयं हरणे हेनुरितिकाव्यलिंगमिति चक्रवर्तिनः आक्षेपे परवधूत्वं संप्राधान्येन प्रयोजकत्वात्
 त्यदप्राधान्यं २ अलमिति भावते शतियर्वाणामृतं बालं संभ्रासमये स्मरणे समानीतं दृष्ट्वा दिवसे समर्थं सगत्राबंधं समर्थं सतदं
 धुविसर्जनार्थमुक्तिः हेनना अस्मिन् समरणे स्ति त्वाऽलं रयं तो कीदृशो मधुमैसा रैप सि वि शेषो मायुभिः अंगाले अ संकुले या

उर।

४३

५२

मे तथा कंकालानि अस्थीनि वहलानि यत्रैवं भूते घोरे राहुरो अत एव सर्वेषां प्राणिनां भयं करेत्तत्र स जनके तथा च प्रयोजनाभावे एवं विधेः स्थ-
 ले स्थितिः अनुविनेत्यर्थः ननु मनस्यपि पुनरुज्जीवनं संभाव्यत इत्यत आह न चेहे निरुहं संसारकालधर्मसंसारमुपागतः प्राप्तः प्रियो वा
 द्वेष्यश्च शुर्वाकश्चिन्तदासीनोऽपि वा जीवितः तथा चैतदसंभावितमित्यर्थः समाधानायाह प्राणिनां संसारिणां ईदृशी प्राणो ह्म
 राहूपागतिः स्वभावः एवं च स्वभावस्मदुरतिक्रमत्वान्मोहो न कार्य इति भावः ३ आदिसोपमिति हेमूठामूर्खा अप्यमादित्यः सूर्य
 स्थितः अस्तीति शेषः तथा च रात्रिं चोभ्याभयमधुना नास्तीति भावः अतः सांप्रतमधुना स्नेहं सविधस्थितिरूपं कुरुत स्नेहं जीवन्तो
 पापानुष्ठानलक्षणमिनिदीपिकायां न तस्य जीवना संभवादफलमवस्थानमित्याशं क्त्वा हवद्भुविघ्नरसादि अयं संधात्मको मु-
 हूर्तः वद्भुविघ्नः राक्षसवेलात्वात् भूतावेशादिरूपविघ्नवद्भुलः तथा चैतन्मुहूर्तापगमे तद्विघ्नो यशं तौ कदाचन जीवे रायीति संभावना
 यामपिशब्दः एवं जीवनसंभावनामुत्पाद्य मोहयितुमाहामुमिति हेमूठामूर्खस्य वाक्यात् सर्वे ज्ञानाविशंकिताः कथमकस्मात्तन्मात्रो-
 यं बाल इति विचारहिताः विश्वस्तावा अमुं बालं कथं मज्जधमिन्मार्षमात्मने पदं कीदृशं बालं कनकवर्णा वराभायस्य तथा भूतं न तु क-

राम०

४३

हीत्वासुरतरूपे संगे संगे जयति उत्कृष्टो भवति कीदृशः सुगंधं सुंदरं श्यामलमंगं यस्मिन् स तथा कलितः पुनरासुरदितो ललितो मनोह
 रो निज देहो धूमिलरूपो येने तथा भूतं रवे सुते सा गर्भम् अत्र धूमिलस्य स्कंधसंबंधेन शोभाति शयलाभा त्रसदप्राधान्यं ८८
 रावेति नवपूरिमा मंगं कस्य सुभग कस्तुमसि भगममसं कासौ भाग्यसमग्रा प्रदोष रजनीवत वाघं खंडितायाः स्वामिनं
 प्रतीयमुक्तिः हे सुभग त्वं नवसप्रथमो दिनस्य पूर्णिमा संबंधि नो मंगं कस्य चंद्रस्य संबंधी कः भाना सरवावांश्च सिएतन्ममसंभूय
 वद तसंबंधित्वं विना क्षणिकानुरागित्वस्य तत्त्वभावस्याल्पपुण्यपत्रैरिति भावः तथा चंद्रस्य प्रदोष रजनीवत वकाना यिकासौ
 भाग्यनायकानुरागादि समग्रं यस्यां सा तथा भूते सूर्यः प्रदोष रजनीमुखमिसमरः अत्र नवै सनेन क्षणिकानुरागित्वलाभः पूर्णि
 मा मंगं के सनेन नायिकांतरं ससर्गित्वं व्यज्यते एवं प्रदोषे सजेन प्रकृष्टदोषवत् रजनी सनेन रागित्वमिसत्यम् केचित्तु नवः
 प्रतिपदुदित सूर्यमाहुः ८९ सहीति सखिनवनिधुवनं समरं कपाली सख्यानि विरया हारो निवारित एवोच्छ्रियमाणस्ततः
 कथं रमितं मिति सं सख्या इयमुक्तिः हे सखिनवं कृतं न निधुवनं सुरतमेव समरः संग्रामस्तस्मिन् निविडया दृढया विश्वस्तया च अ

उदा.
४३

कपालीअलिङ्गनंतइपयासुखहेतुत्वात्सखाउच्छ्रियमाणाः द्योस्तृतीयतयाअधिकोभवन्हारोनिवारितएव. गालिङ्गनेनत्रो
दितस्यर्थः ततोहारयेदानंतरं कथंरमितंकीर्तितमितिप्रश्ने. नवैलक्षण्यसूचनाद्यतिरेकलाभः उच्चैरंतोरतिपाठेतदर्थोदर्शितः.
उच्चैरंतोरतिपाठेउच्चान्. उर्ध्वबलन्त्रिसर्थः उच्चैरंतोरतिपाठेउद्धरणवन्उक्तार्थताद्विपतरतिहारसन्वर्थतामागच्छन्नितिचक्रवर्ती.
उच्चैरंतोउद्धिजमानइतिचंडीदासः. अंकपालीपरिभेदमितिमेदिनीकारः २० प्रविशंतीति प्रविशंतीगृहद्वारंविबलितवदनाविनोक्त्वा
यथानेस्कंधेगृहीत्वाघटंहाहानएरतिरोदिषिसखिकिमिति हेसखिगृहद्वारंप्रविशंतीत्वंविबलितंपरावृत्तवदनंयस्यास्तथाभूता
सतीयेथानंमागाविलोक्त्वास्कंधेघटंगृहीत्वाहाहानएरतिकिमितिरोदिषि. घटभंगस्यबुद्धिपूर्वकत्वेनरोदनहेतुत्वाभावादितिभावः
रोदनेनएत्वंहेत्वलंकारः नाशेस्कंधग्रहणंहेतुरितिचक्रवर्ती. रोदनवैयर्थ्यबोधनद्वारासमीहितसाधनानुमतिस्तुच नाक्लिन्नपटुस्प्राधा
मंबोधम् १०० विहलैरवलमिति विभ्रंखलांत्वांसखिदृष्टाकुटेनतरलतरदृष्टिंद्वारस्पर्शमिषेराचात्मागुरुकरतियातयित्वाविभिन्नः
हेसखित्वांविभ्रंखलांमाकुलांअतएवतरलतएअतिशयेननरलांचवलादृष्टिर्यस्यास्तथाभूतादृष्टाकुटेनघटेनद्वारस्पर्शमिषेराचाजेना

राम०
४३

नकाभंतदाकनकगतकाटिअस्मापिप्रसंगात्. तथानप्राप्तंआसादितंयोवनंयेनतथाभूतमिति. अत्रवाजत्वेनमत्सुकालाभावःक
नकेसनेनमत्सुबिह्वैवगर्भाभावःअप्राप्तेत्युनेनपरादराभिगमनादिराहितेनायुःसत्त्वंवस्यते. महारसत्रवालाइति क्वचिसाठःतत्रा
विवेवकारसर्थः ४ ररिति रतिकेलिहृतनिवसनकारकिसलयरुद्धनयनयुगलस्य रुद्रस्यतृतीयनयनंपार्वतीपरिचुंबितंजयति रुद्र
स्यमहादेवस्यतृतीयनयनंपार्वतीपरिचुंबितंसत्जयतिसर्वात्कृष्टंभवति. कीदृशस्यरुद्रस्य. रति। के लौसुरतकीडायात्तदनिवस
नंअर्थात्गौरीसंबंधिवासेयेनसचासौकेकिसलयाभ्यांकरपल्लवाभ्यांरुद्धपिहितमर्थात्गौर्यानयनयोर्युगलंरुद्धंयस्यतथा
भूतश्चेतिवद्ग्रीहिद्वयानंतंकर्मधारयःरतिकेलिहृतनिवसनायाः करकिसलयाभ्यामिसादिविग्रहेनिवसनेत्यत्रद्वस्वानुप
त्तेःतथाचकरद्वयस्यनैत्रद्वयपिधानव्याप्यतयाः लौकिकचुंबनपिधानवत्त्रयात्तृतीयनयनस्योत्कृष्टत्वमुच्यमानंरागातिशयरुष
लज्जादिसंपत्तिमुखेनरसातिशयंपुष्मति ५ प्रेयानिति सशययमिति मध्यमणिन्यायेनोभयत्रसंबध्यते. सोयपरमप्रेमासदत्वे
नप्रसिद्धप्रेयान्प्रियः शपथेनसहितंयथासातथायादयोएततः प्रणतःकांतयासशययमयाकृतोनिराकृतःसन्उन्मनाउत्सुक

उदा०

४४

५५

मनाः सन्वासभवनाद्वासरहानरासेति पाठे कीरागृहातद्विज्ञापयेवनाधिकानि पदं निनद्वागणियावन्नयातितावतधावित्वेव प्रत्युत विपरी
तं कृतः प्रणामोपत्रतद्यथास्यानः पूर्वप्रणतस्यापाकरां मधुना प्रणाम सर्वकंधरागमिति वैपरीत्यं तथा गलंश्चासौ नीवीनिबंधश्च स तथा
पाशिसंपुटे प्रणामार्थं बद्धा जलौ गलनीवीनिबंधो यंत्रतद्यथास्यानयाधृतः रागौलंघ्यात्सर्वलतो नीवीबंधस्य प्रणामो जलिनैवा
लंबनं केचित्तु पाशिसंपुटे सादिधावनक्रिया विशेषणमित्याहुः लसदिति पाठे त्वार्थिकं गलनं अहो रतिविस्मये गतिः स्वभावः अत्र प्रे
यान्कांतये सताभ्यां परस्परविरहाक्षमसंध्वन्यते क्वचित्सायमिति पाठः ६ पृथीति पथिपथि मार्गे मार्गे अंकुराणामाभाकांतिः शुक
चंचूनामिव चारुर्मनोहराः स्तीति शेषः रंभेति पाठे शुकचंचूवच्चारुणं रंभांकुराणां कदल्यंकुराणां लासकरमन्वयः प्रवमानो वायुर्द्विदि
शि प्रतिदिशं वीरुधालतानां लासको नर्तकश्चास्तीति नृतनो कुरशोभाशालिचसर्तुः सर्वदिक्संचारि मंदमार्गतयो रुद्दीपकयोः संपात्ररुक्ता
तत्कार्यमाह नरिति न शब्दस्य समस्यारूपम् पुष्पंधनुर्यस्य तथाभूतः कामो नीरनरि प्रतिमनुष्यं द्राक्कृशीघ्रं सायकानपंचापि बाणान् किरति
विस्मयति एवं कामोद्दीपने सति पुरि पुरि नगर्यां नगर्यां मानिनीमां मानवतीनां मानसचञ्ची प्रसंगः विनिवृत्ताविशेषेण निवृत्तेत्यर्थः ७ लिख

राम०

४४

निति बद्धरिन्मापिमानवतीप्रतिसरत्वारयमुक्तिः हेकटिनेकठिनहृदयेतवप्राणाद्वदयितः प्रमियः अवनतो नम्रो बहिः वात्यशालायां
 भूमिलिखन्मृगहृदयतयाविलिखन्नास्ते उपविष्टेस्ति तथा सख्यः सर्वाः निर्गत आहारे प्रासातयाभूताः संव्यः सततं निरंतरं यदुदितं
 रोदनं तेनोद्यने जानशोचनपनेयासांतथाभूतासंतीतिशेषः तथापंजरस्थैः शुकैः सर्वे हेमि तयुक्तं पठितं परित्यक्तं नवचेपमवस्थादृश्य
 मानासंतद्वीणतणविशिष्यवक्रमशक्वाः तोधुनार्दृशातिशये सतिमानं विसृज्य सजे सन्वयः अत्रशुकेपि हास्यवर्णनं न विरुद्धं
 विहायसातेनविहस्य भयदस्तादिनैषधर्दनादिसाङ्गः ८ गामेति ग्रामरुहास्मि ग्रामेवसामिनगांस्थितिं नजामामि नागरिकाणां
 पतीन्हरामियाभवामि साभवामीति सं. एतच्च गामरुहस्मीति पाठे. गामरुहस्मीति पाठे ग्रामाहीस्मीति. गामारिअन्हीति पाठे ग्रा
 मीणास्मीति ज्ञेयं. कलहेकात्मसीसधिस्त्रिपतीनागरिकस्त्रियं प्रतिग्रामस्त्रियादयमुक्तिः ग्रामरुहाग्रामजातावसामि. निवसा
 मि. नगरसंस्थितिर्मर्यादावेदाध्यरूपा. नागरिकाणामिसनादरेषष्ठी तथाचनगरेभवानागरिकाश्चनारसतासांपतीन्हरामिव
 शीकरोमीत्यर्थः पतिकर्त्तृकेषितासामनादरेण तस्याः प्रयोजककर्त्तृत्वमवसेयं. यद्यपिषष्ठीचानादरइत्यनुशासनाद्वाच्य एव सः तथा

उदा.

४५

पितृद्वयनद्वारागर्वरूपव्यभिचारिभावव्यञ्जकत्वं विवक्षितमस्तमेव. अतएवपदैकदेशीत्यादौ रसादयस्तेवोक्तं. एवं सर्वत्रैवं विधस्थले
इष्टव्यमिति दिक् २ तातोति तेषां गुणग्रहणानां तासामुक्तानां तस्य प्रेमः तेषां भणितानां सुदूरदृशं जातमवसानं. एतच्च एरिसि
अमितियाठे ईरिसि अमिति पाठे तु ईरितमिति तेषां. सापराधं दयितं प्रतिकुपिताया इयमुक्तिः हे सुदूरतेषां विशिष्यानिर्वाच्यानां ना
विधानां गुणग्रहणानां गुणवर्णनानां तासां समासां निधे उत्कंठानां तस्य प्रेमाः तेषां भणितानां त्वमेव जीवितसर्वस्वमिसाद्विवचना
नां ईदृशमेवं विधापराधकलुषितमवगातं पर्यवसानं जातमिसन्वयः. ईरितं संजातेष्वमिति पाठोत्तरार्थः प्रकाशवद्भव. वद्भविधत्वं
एकत्वमेकरूपत्वं. सततमविच्छेदेन प्रकर्षनिकर्षणहि सात्त्विकत्वलक्षणमिति १० रेरेति. शांतस्य स्वचित्तं प्रति साक्षेपसं
बोधनमिदं चंचललोचनायामं चितागमिता रुचिरमिलाषोयेन तथा भूतेति चेतो विशेषणं. चंचलाभ्यां लोचनाभ्यामं चिता आविष्कृता रु
चिरार्थान्नायिकायामस्येति चंडीदासः रेवेतः एण नयना हरिणा क्षीमालो क्यस्थिं प्रेमयत्र तादृशं महिमानमाहात्म्यं स्थिरता रूपं प्रमुच्य
त्यत्काकिं कस्मात् न ससि नर्त्रकवद्वर्षा दुष्त्रोलंभवसीत्यर्थः हेतुमाशंक्य निराकर्तुमाह किं ममेति. किं मनसे विहरिष्यामीत्यर्थः प्रहा

राम०

४५

सेचममोपपदेमन्तेरुत्तमएकवच्चेत्सनुशासनान्मध्यमोन्नमयोर्व्यसयः वतखेदेहतांनिहितोरमामंतर्विघमानांआशांमुंचसजंखलुयतः
 एषाउपदर्शिताआशास्त्रीतिकश्चित्संसारएववारंनिधिःसमुद्रस्तस्मिन्कठतलेकृतावद्वाशिला मज्जनहेतुत्वात्तद्व्याभवतीति
 शेषःइत्थंचपरिणामविरसत्वाद्वर्षोनयुक्तरतिभावःअत्रमन्तरतिपुरुषव्यसयेनप्रहासोव्यज्यते ११ येषामिति येषांपुसोर्दोर्वलमे
 ववाङ्मूलमेव एवकारेणानीतिवलव्यवच्छेदःतेराजानोदुर्वलतयानिर्वलत्वेनसम्प्रतानीतिज्ञानाद्वद्वानामितिशेषःतैर्दोर्व
 लमात्रशरणैःकेवलनीतिरीतिशरणौश्रीश्रीश्रीःएवमीश्वरैःप्रायश्चित्तकार्येनकिमपीत्यर्थःसमुच्चयार्थकस्यापिशब्दस्यभिन्नक्रमं
 तयायोजनात्नीतिनीतिशास्त्रतदुक्तवृत्तिप्रकारेरीतिःहेक्ष्माशकएवमीदृयेपुनःपराक्रमनययोःस्वीकारेणकांतोरमणोपःक्रमोव्यव
 सायोयेषांतथाविधास्तेत्रिजगतिभुवनत्रयेपिनेवस्फूर्णस्फुरेवयदियास्युत्तदापरंकेवलंभवत्तुत्याःप्रवित्राद्विज्ञानवहवद्वत्यर्थःअत्रपरा
 क्रमपदस्यसर्वनिपातस्तदर्थस्याभर्हितत्वेगमयति १२ प्रधनेति हेवारधनुषोर्ध्वनिंदंकाररूपविभक्तीतिधनुर्ध्वनिभन्तथाभूतेप्रध
 नंयुद्धमेव वैजनिःसरणहेतुत्वादध्यामार्गस्तस्मिन्तवविधुरैःशत्रुभिर्दिवसेव्याप्यायोधियुद्धमकारिहेनरपनरान्पातिरक्षतीतितथाभूतभ

उदा.
४६

वांस्तद्विवेनेनविधिनाविधानेनसिद्धस्यनतुरुन्निमस्यसाधुवाटस्यकीर्त्तःपरंस्थानंयथास्मान्मयाअयुद्धयुद्धंरुतवानित्यर्थःअत्रदिवसेने
 तितृतीयावगतोयुद्धक्रियासमाप्तिरूपवर्गोयुद्धफलस्यविजयस्यप्राप्तिंघोतयति.क्रियायाःफलापवर्गित्वादितिबोध्यं १३ भूयोभूय
 इति मालतीमाधवेकथितवनोमालतीधात्रेणालवंगिकयेतिचूर्णिकामुपक्रमकामंदकीववनमिदं.यत्तमालतीगाटयाट्टयाउत्कंठ
 याश्चोत्सुकेनलुलितैर्स्नानैःसभिरललितैर्मनोहरैरंगकैस्ताम्यतिग्लायतीतिमालत्याधात्रीपुत्रालवंगिकयाकथितमितिचूर्णिकावा
 केयनान्वयःकिंरुत्वा.भूयोभूयोवारंवारंसविधयानिकटस्थयानगरीसंबंधिनारथ्यपाराजमार्गेरापर्यटंतंगच्छंतंनवंयुवानंमाधवरतिःका
 ममिवसाक्षात्नतुचित्रादौट्ट्याट्ट्यापुनःपुनरवलोक्यतेनरागौत्कथलाभःकिंभूतामालतीभवनस्पवासगृहस्यसंबंधिनीयावलभी
 उपरितनमंरपस्तरीयेतुगेउच्चैवातायनेगवासेतिष्ठतीति तथाभूता.नतुरथासंलग्नगृहांतरवलभीवातायनस्यातत्रस्थितापश्यतिननुते
 न.पश्यंतीमामयंपश्येदितिशंकयावातायनेशरीरस्यानर्पणात्.ललितललितैरितिपादे.तिमनोरमैरित्यर्थःअत्राकप्रत्ययप्रतिपाधानुकं
 थावंगेनसौकुमार्येगाउःस्वासहिष्मुत्वाभिचक्तिद्वाराविप्रलंभोत्कर्षः १४ परिच्छेदेति तत्रैवमकरंदंप्रतिमाधवस्यस्वावस्थाकथनमेतत्तम

राम०
४६

मकोपिविकारः श्रुतः श्रुतः करणं जड्यति स्तंभयति स्तंभयति विषयाग्राहकं करोतीति यावत् न श्रुतथातापं विरहं संतापं च कुरुतरस
न्ययः कथं भूतः परिच्छेद इत्यन्ता विरामी वा तमतीतीति क्रांतस्तद्गृहित इत्यर्थः तथा सकलानां शक्रलासुराणिकव्यंजनानां वचनानां
शब्दानामविषयः शत्र्यालक्षणाया व्यंजनयापि वा प्रतिपादयितुं शक्यत्वात् पुनः शब्दोत्र कालांतरमात्रेण त्वादौ तस्या श्रौ
त्रकालिकपदार्थाश्रितत्वात् तथा च यो विकारोऽस्मिन् जन्मनि पुनरमदाः नुभवपथं अनुभवगोचरत्वं न गतवानित्यर्थः पुनरि
तित्वर्थः अस्मिन् जन्मनि तु नुभवपथं न गतवानित्यर्थ इति केचित् पुनः कीदृक् विवेकस्स गुणदोषविषयस्स प्रध्वंसात् शान्
उपचितेन प्रवृद्धेन महता मोहेन विपरीतज्ञानेन गहनो व्याप्तरत्यर्थः अत्र प्रशब्देन समूलोन्मूलनलक्षणः प्रकर्षस्तद्द्वारा वा मोहप्रक
र्षो व्यज्यते तेन एवातिशयस्तेन च विप्रनंभातिशय इति ज्ञेयं १५ कृतं चेति नृपं प्रतिमंत्रिणार्जुनः हे राजन् त्वयामनः गर्वस्माभिस्तु
न तु गर्वितं कृतं वकिमन्यद्वेषितमिति शेषः एवं शस्त्रप्रयोगादिकं विना नोऽस्माकं द्विषः शत्रवो निहताश्च नातु निहनिष्यंते दृष्टांतमाह
तमामीति शंभुमान्सर्योयावदुदयाद्रेर्मौलिं शिरोऽलंकारतां नायाति तावदेव तमामिनिष्ठं तस्मिन् स्तथा भूतेन निष्ठंतीति वैधर्म्येण

उदा.
४७

दृष्टान्तः अत्र चकाराभ्यां स्वसमभिव्याहृतक्रिययोस्तुल्यकालतारूपः समुच्चयस्तनद्वागवावीप्रकर्षोच्चमते र्द रामोसाविति राघवानंदो
रावरा मुद्रिपकुंभकर्णस्पवचनम् अमोत्तरहृषणादिहंतत्वेन प्रसिद्धो रामो भुवनेषु तत्तु यत्र कुत्रचित् विक्रमसंबन्धिभिः संधिविग्रहादि
भित्तत्प्रमुत्तैर्वाधैर्यादिति गुणोर्नतु दोषैः परां उत्कृष्टां प्रसिद्धिं प्राप्नोति यदि परमिसंख्यो निपातोः वधारणार्थः तं रामं देवो भवान्यद्विप
रं केवलं अस्माकं सर्वेषां भाग्यस्य विपर्यया तदुर्भाग्यत्वेन परिणामात् न जानाति न तु भाग्याभावात् तस्मिन् हि सति सफलभावमा
त्रं न त्वसकलं दुर्भाग्यात् सफलमिति विपर्ययपदघोसं तं देवो जानात्येव यदि न जानाति तदा परं केवलं भाग्यविपर्ययादिति वाच्यः
यदि पुनरिति पाठः यमेवार्थं प्रसिद्धं नुभूतं विक्रमगुणोदाहरणमाह वंदीवेति एष वायुः मरुत्वं दीवैतालिक इव सा प्रभिः स्वरैः वदुधै
र्यस्य यशसि गायती तु मे सा गर्भं कीदृशैः एकवाणा हतौ तन्निमित्तं श्रेणीभूतानां विशालानां विस्तृता लवृक्षाणां विवरैर्धैरुहीर्णाः प्र
काशितास्तैस्तथाभूतैः एकवाणा स्यादतिर्यत्रैवं भूतारतितालविशेषरामितिकेचित् एकवाणा हतेति सम्प्रकाशः एमेण सुग्रीवप्रस
यायविसंशुलाः सप्तनालाः एकवाणो न भिन्ना रत्याख्यानम् १७ तरुणिम-ति रयंचकितस्य भीतस्य हरिणस्येव चले वंचलेन यनेयस्या

राम
४७

स्तथाभूतानाधिकामकलानां ललनां नानास्त्रीणां मौलिमधिवसति मौलोतिष्ठतीत्यर्थः उपान्वध्यादुःसहसाधारस्यकर्मसंज्ञा कस्मिन्स
 तितरुणिमनिता रुपापेकलामुपचयंकलयसाश्रयतिसतितथाभुवोरग्रेशिष्यभूतेऽनुमदनधनुः मदनधनुषः गुरुभूतस्य समीपे
 पठतिसति अर्थात्तल्लौकिकं शिष्टतिसति केचित्तुकलाचानुरी कलयति प्रकाशयति सतीत्यर्थः पठतीत्यत्रापि कलामिसनुषंगइत्या
 द्रुः अत्ररमनिचाप्रकृत्यर्थस्य नवत्वं पूर्वपदार्थप्रधानाव्ययीभावेन बुधनुषो गुणातां प्रकाशयता ततो व्यधिकं जगद्दृशी कारकौशलं भू
 लताग्रस्य प्रसाध्यते मौलिमिति कर्मतया व्याप्तिस्त्वन ह्यसौ दृष्ट्यातिशय इति ज्ञेयं १८ त्वरोति क्षणाप्राधुनिका देवरजा यया सुभग
 किमपितेभरिता रोदिति गृह्यश्चाब्दागवलभीगृहेऽनुनीयतां वरकीति सं देवानुरक्तामुपनायिका मुत्सवागतां तस्य त्याकहत्तां म
 नुनेतुं देवरं प्रतिकस्माच्च उक्तिरियं पुरोहराश्वो गृह्यश्चाब्दागे देशी प्रतिवेशवाचीत्येके हे देव सुभग क्षणोत्सवे प्राधुनिका अभ्या
 गता काचिन्नेतवजायया पत्या किमपि च वाच्यं भगिता उक्ता सती गृहस्य पश्चात्तभागे यद्वलभीगृहं उपरि गृहं न त्ररोदिति अतएव व
 राकीदीना अनुनीयतां समाधीयतामिति सार्थः १९ स्निग्धेति विभागे यद्वलभीगृहं उपरि गृहं न त्ररोदिति अतएव वराकीदीना अनुनीयतां

उरा.

४८

५४

समाधीयतामित्यर्थः १२ स्निग्धेति विरहिणो रामस्य मुक्तिः स्निग्धाश्लक्ष्णाश्यामलायाकांतिस्तपस्वि संसृक्तं विप्रदाकांशं येस्तथावे
ध्वंसो विलासेन खलं सो वलाकावकपंक्तयो येषु तथाभूता घना मेघा एव घनानि विराः कामं यथेष्टं संतु तथा शीकरिणो बुकरा शालि
नो वाताः शीकरिण इति नित्ययोगे तेन मांघलाभः एवं पयोरो मेघः सुहृत्केकाधुपकारजनको येषां ते तथाभूता केकापदसान्निध्यात् मयू
रास्तेषां आनंदेन केकावाण्यश्च त एव कलाश्च अक्तमधुराः आनंदेन कंठजायात् कामं संतुष्टमतिशयितं कठोरहृदयो हं राम ४ सकलदुः
खा क्षमा कथं भवत्यतिजीविष्यति तस्माज्जीवनं न संभाव्यत इत्यर्थः ह हा हेति त्रयेन नियाताः खेदातिशये भावनोपनीतां सीतां संवोधा ह देवी
ति धीराभवधैर्यं कुर्वित्यर्थः अत एव देवीति संवोधनं देवत्वेन धैर्यं स्पष्टितत्वात् यन्नु सीताम रां संभाव्य चिंवी प्रत्याह हे सर्वं स हेव सुधेदे
विधीराभवदुहितशोकेन त्वं माविदीर्णा भरिमर्थो मदीय रमुक्ता पूर्वोक्तार्थे अज्ञानकृतत्वाभिधानं कस्यचित्तत्वात् अहं हृदया न भित्ततया
जल्पितमिति सहृदये रूपे स्तुणीयम् अत्र द्रव्यसंयोगस्य लेपसहितकारित्वस्य च सुहृत्त्वस्य कांतिभेदयोर्वीधादुक्तार्थलक्षणा लेप
सुहृत्वयोः सर्वथान्वयाननुप्रवेशादसंतीकृतत्वं लक्ष्मातिशयो अंग्यौ तयोस्त्रिरूपसंकराभावा संसृष्टिः रामपदेन च सर्वसहत्वानुपयुक्ता

राम ७

४८

र्थयतयोक्तार्थसंक्रमितवाचेनपीडासहस्रसंपातेपि प्राणाधारणादात्मन्यकारोऽव्यजते. तत्र वधनके काचिरस्यापित्वयोर्लिप्तमुत्तर
 अंग्ययोरनुग्राहकत्वं व्यक्तमेव. एवमेकेनरामपदेनदुःखभाजनत्वत्प्राणाधारणस्य गवन्वासजतावत्कलधारणास्त्रीवियोगादिपात्रत
 यातदतिशयव्यक्तिस्तद्वारावसीतां विनापि जीविष्यामीति शोकावेगनिर्वेदाद्यभिव्यक्तिमुखेन विप्रलम्भपरियोषरतिलक्षणा मूलातिश
 यध्वनिरसध्वमोः संकर इति दिक् ॥ ॥ इति श्रीमत्तत्त्वसुपाख्यश्रीरामभट्टात्मजवैद्यनाथोन्नीतापामुदाहरणचंद्रिकायांचतुर्थोऽध्यायः
 ॥ ॥ यस्येति. बृहन्नडादशायां स्वाभ्युदयाय किमिति न चेष्टसंशतिकेनाप्युक्तस्यार्जुनसेयमुक्तिः. अस्मद्दावैरिणा कृतातिरिक्ततिर्यस्य तथा
 भूतो - यस्य ममैतदुशरामा मिति शेषः. तत्र यास्य आयोऽयधो वेधस्तस्य व्यतिकरेण संबंधेन कर्णोऽयुनक्ति संबंधातिशरणागतस्य तत्तलोह
 शलाकया कर्णवेधोद्देशावा इति स्वयमेव शरणागतत्वसूचनाय तथा करोतीत्यर्थः. स एष एष्वर्थे भ्रष्टो हं कां चागुणान् प्रकर्षेण यद्द्रव्यं न तस्य
 जनं पात्रमस्मिन्ननियुक्त इति यावत्. अतः संप्रति अधुना न तु पूर्वजीवनमवामिष्ठाध्यजीवन इत्यर्थः. किमावहामिकरोमीत्यर्थः. अथवा अस्म
 द्दत्ततिरिक्ततिस्तद्वर्त्तमानस्यैव व्यतिकरेण कर्णोऽयुनक्ति कर्णयोस्तादृशदुःखमुत्पादयतीत्यर्थः. अस्मीत्यहमर्थे वाकां वी गुणग्रथन

उदा.
४२

भाजनं स एवोहमिहायन्वय इति २१ उन्निद्रेति नायकेन सहस्रमंरतिश्चमालसतयानाकलितप्रबोधसमयां सखीप्रतितत्त्वनायसरखा
इयमुक्तिः मधुपाभमराग्रहसंवधिनीषुदीर्घिकास्रवापीषुमंजुमनोहरं यथास्यात्तथागायंति एतद्रवेर्विवंचकास्तिदीप्यते चे सन्वयः तथा
वस्योदयप्रतीक्षामप्यनाशंक्यमिति भावः गृहेत्यनेनातिनिकटस्य तथा सकलगृहजनवेद्यतया नोचितप्रकाशनं कीदृशाभ
मराः उन्निदं विकसितं कोकनंदरक्तोत्पलं तस्मैरागुनापरागेणापिशंगितानि कृष्णरक्तयोर्मि

१६०